

CIA raporu: “Direniş yaygın, güçlü ve daha da güçleniyor... Kontrolü kaybedebiliriz...”

Amerika açmazda: “100 bin asker daha” göndermeyi tartışıyor... Vietnam’daki gibi...

Tek
bir
ülkedeki
direniş
ABD’nin
planlarını
alt üst
etti



Tarih **Mao**’yu bir kez daha doğruluyor:
“Emperyalizm kağıttan kaplandır!”

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı 87 / Tarih: 23 Kasım 2003 / Fiyatı: 2 TL / Dahilî 750 000
www.ekmekveadalet.com / Mail: info@ekmekveadalet.com

✓ Gültekin
Koç Ölüm
Orucu Ekibi
Direnişçileri
Ölüm
Yürüyüşünü
Sürdürüyor!

İstanbul’da Sinagoglara saldırı:

DÖKÜLEN KANIN
SORUMLUSU

ABD, İSRAİL
ve onlarla işbirliğini
sürdüren **AKP’DİR**



"Ölüm bizim, güzellikler sizin olsun."

Belki biz olmayacağız aramızda ama özlemimizi duyduğumuz o sohbetler ulla ki yapılacak. Emin olun ki bizler de o sohbetlerin deresinde birer damla olacağız.

O günlerdeki sohbetleri sizlere bırakıp, biz şu anki sohbetimize devam edelim. "Yüksek güvenlikli" hücreler inşa etmiş olsalar da, henüz sohbetlerimiz engel olabilecek teknolojiye ulaşamadılar nasılsa. Hiçbir zaman da ulaşmayı başaramayacaklar. Tarih bunu söylüyor bize.

Hücrelerde olsakta sizlerle böyle bir sohbet yapabilmek için bizler de çok bekledik. İşte o gün geldi çatı. Ve biz de kızgın ve kızıl kor atlanımızın yelelerinden tutup düştük yola... Dilimizde kurtuluş türküleri... Şimdi bizler de ölümlere alay edercesine bizden önce gidenlerimizin ardından gideceğiz.

Soranlar olursa, "neydi onları oradan oraya savurup savurup duran şey" diye,

Bizim sevdamız dersiniz.

Ne uzun uzadıya teorileri yapmaya, ne de yeni Amerikalar keşfetmeye gerek yok. Artık her şey çok daha yalın ve açık. Son iki senede yaşadıklarımızın içerisinde her şeyin cevabı var. Yeter ki görmek isteyelim.

Doyasıya yaşadık, tüm duyguları, güzellikleri.

Biz bugün bir duyguyu daha yaşıyoruz; (Boran olup kanat çırpma duygusunu. Ailemiz bu duyguyu bizlere yaşattığı için sizlerden daha bir şanslıyız.)

... Biz düştük yola. Ölüm bizim, güzellikler sizin

olsun.

De haydin, Haydin halay çekelim şimdi.

"Omuzdan tutun bizi

halaya katın bizi

düşerseniz bu kavga da loy

dosta anlatın bizi"

Hepinizi İbomuzun ve Nailimizin sıcaklığı ve özlemle sınırsız kucaklıyoruz. kendinize iyi bakın.

Vedat DÜŞKÜNER

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi Direnişçisi

"Büyük düşlerimiz kadar özgürüz."

Bir bayram daha göreceğiz.

Kaç bayram geçti hayrındığının o günün üstünden. Kaç mevsimdir eksik olmaz bayram şekeri yanımızdan. Kaç can kaydı yıldız kümesinden. Kaç kez yandı yüreklerimiz. Ve daha da yanacak. Çünkü biz buradayız. Umutların yücesinde yine öyle dik, yine öyle ağır dolusu gülüşlerdedir.

Kör hücrelerde olsa da bedenlerimiz, büyük düşlerimiz kadar özgürüz.

Özgür yarınlara coşkun bayramları için kahramanlaşan canlarımızın coşkusuyla kucaklıyoruz, selam ve sevgilerimizi iletiyoruz.

Hüseyin ÇUKURLUÖZ

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi Direnişçisi



Gençliğin mücadelesi merkezileşiyor Gençlik örgütleri Federasyonlaşıyor

FKF'den Gençlik Dernekleri Federasyonu'na uzanan tarih, DEV-GENÇ'lilerin onur, gurur dolu tarihleridir.

Gençliğin merkezi örgütlenmeleri, tüm cuntaların, faşist iktidarların boy hedefi oldu. Kapatıldılar, tutuklandılar, katledildiler. Ama yılmadılar. Gençliğin içinde umudu yeniden yeniden yeşerttiler. Dağıtılan, parçalanan gençliği yeniden bir araya getirdiler. Bu tarihsel misyonlarıyla bir kez daha üstleniyor şimdi DEV-GENÇ'liler.

Fikir Kulüpleri Federasyonu	FKF 17 Aralık 1965
Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu	DEV-GENÇ Ekim 1969
Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu	DGDF Kasım 1976
Devrimci Gençlik Federasyonu	DEV-GENÇ 8 Temmuz 1978
Türkiye Öğrenci Dernekleri Federasyonu	TÖDEF 6 Nisan 1991

Ve şimdi, tüm bu mirası omuzlayan devrimci, vatansever gençlik Gençlik Dernekleri Federasyonu'yla gençliği kucaklamaya hazırlanıyor...

ÇAĞ DUYURU

KESK'LİLER 4 ARALIK'TA İŞ BIRAKIYOR!

KESK'li devrimci, demokrat memurlar, tüm memurlara, emekçilere çağrı yapıyorlar:

"2004 yılı bütçesiyle yoksullaşmaya, Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile kamu hizmetlerinin piyasa koşullarına terk edilmesine karşı geleceğine sahip çık!"

Dünya müslüman halklarının Ramazan Bayramını Kutluyoruz!

Tüm müslümanlara dinin istismar edilmediği haklarının haksızdan mazlumun zalimden ayırdedildiği inançların özgürce yaşanabildiği bayramları diliyoruz!

Ramazan Bayramı esas olarak sunni halkımızın inançlarının gereği olsa da, yıllardır sunni-alevi, inanan-inanmayan tüm halkımızın çeşitli biçimlerde paylaştığı bir bayramdır.

Ama bu toprakların tüm güzelliklerini, tüm değerlerini istismar ettikleri gibi, dini bayramları da istismar ettiler.

Onu zalimliklerini, hırsızlıklarını, sömürçülüklerini gizlemenin, 365 gün

boyu halka kan kusturduklarını perdelemenin aracı yaptılar.

Bu nedenledir ki, müslüman halkın bayramını kutluyoruz.

Zalimlerin dini imanı yoktur. Müslüman maskesiyle dolaşan zalimlerin bayramını kutlamıyoruz.

Halkı sömürerek yaşayanların inancı yoktur. Sabancıların holdingleleriyle, tarikat holdinglerinin sömürsünün özü ayndır. Müslüman maskesiyle dolaşan sömürçülerin bayramını kutlamıyoruz.

Zalimin zulmüne sessiz kalan dilsiz şeytandır der islam önderleri. Dilsiz şeytanların bayramını kutlamıyoruz.

Amerikan emperyalizminin hükmetmediği, eşitsizlik ve adaletsizliğin yokediği bir dünyada özgürlük içinde bayramlar yaşamak dileğiyle halkımıza sevgi ve selamlarımızı sunuyoruz.

Ekmek ve Adalet

Ekmek Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Can Erkan
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Akşaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yagcioglu - Yeniceözü, 507-A
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 80 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özcan Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 322 351 17 25
Ankara: GİM Bakan Onur İğnani Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 242 223 87 19
Bursa: Recep Cad. Göl İş Hanı
Daire: 25/4 Haykal Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenigörmüş Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPPA Tel-faks: 0 466 351 42 08

50025 Kâlin
0049 221 280 87 75
İzmir: Mithi Kilişpınar Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Konaklırm
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökkuş Karan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabaklı Mah. Bakırözü Çarşısı Sanayiyeği İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlik Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthalar İşhanı Kat:1 No:35 Tel-faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Kim terör demagojisi yapıyorsa suçlu odur!*
5... *Sorumlusu ABD, İsrail, İngiltere ve onlarla işbirliği yapan AKP'dir*
6... *Bombalar kime ne diyor*
9... *Aksu'ya ve AKP'ye sorun*
11... *Devrimcileri çok arayacak, 'Terör'ü de öğreneceksiniz!*
13... *Gizleyerek nereye varacaksınız?*
14... *Açlık grevindeki TAYAD'lı Ailelere polis saldırısı*
15... *Yunus Güzel'in katledilmesi davası*
16... *Mahkeme ne bilir!*
17... *Polis şefleri, gençlerimize mafyacı, pezevenk, orospu olun diyor!*
18... *Faşizmin gözaltı tutkusu!*
19... *Tütün köylüsü 574 bin aile*
20... *Emekliler Ankara'ya yürüdü*
22... *İşçi haberleri...*
23... *İşgale son!*
24... *İnkarcı Faşist kağa Köyler yeniden boşaltılıyor*
26... *"Eylemlerin gerçekleştiği dünya ve Türkiye gerçeği"*
28... *ABD'nin, tekellerin, işbirlikçilerin dini, milliyeti var mı?*
29... *Yaşasın Bağımsız Demokratik Türkiye!*
30... *Bile bile bağımlılık*
33... *Halk niye güvensin?*
35... *Yozlaştırma*
38... *"Gençlik Gelecektir geleceğimiz yargılanıyor"*
39... *Gençlik haberleri*
40... *Oligarşinin "kitle çalışması"*
41... *Daha büyük zulüm*
42... *İşgalciden itiraf*
43... *Kongra-gel neyi hedefliyor?*
45... *Bu davada hukuk kayıp!*
46... *Dergimizin Köln Bürosu'na Alman Devleti baskını*
47... *Hikmet Çetin, emperyalizmin işgal Valisi oldu*
48... *İmparatorluğun ve uşaklarının büyük korku ve paniği*
49... *Alternatif arayışı dayatıyor*
50... *Kahramanlar ölmez*

Kim terör demagojisi yapıyorsa SUÇLU odur!

Beş gün arayla gerçekleştirilen dört eylemin ardından "Türkiye'nin 11 Eylül'ü" diye yaygara koparıyor kimileri. Bu yaygarayı koparmakta ki amaçları başka elbette, ama bir noktada doğru bir benzetme 11 Eylül'de ABD'yi vuran güç, bir zamanlar Amerikan yönetiminin, te-kellerinin besleyip geliştirdiği bir gücü. Oligarşi de "kendi büyütüp teşvik ettiği" güç tarafından vuruldu. Eylemi gerçekleştirenler ister "dışarıdan" olsun, ister "içeriden", oligarşi her iki halde de kendi geliştirdiği güçler tarafından vurulmuştur. Oligarşi Afganistan'da SSCB'ye karşı savaşan "Afgan mücahitleri"nin, Bin Ladin'in baş destekçilerinden biriydi. Bu konuda hep ABD'yle, Pakistan'la birlikte hareket etti. Sonraki yıllarda da bu islamcı güçlerin Bosna'da ve başka yerlerdeki savaşını destekledi; Türkiye'deki islamcı örgütlerin, tarikatlının buralara "savaşçı" göndermesini zaman zaman doğrudan MİT, kontrgerilla aracılığıyla organize etti. Başta Hizbullah olmak üzere, ülke içindeki islamcı örgütlülükler de gerek 12 Eylül yıllarında, gerekse de sonraki dönemde oligarşi tarafından teşvik edildi. İşte o güçler Türkiye'yi vurdu.

İktidarda AKP'nin olması bu durumu daha da çarpıcı hale getirmektedir. Çünkü, AKP kadroları, bugün bu eylemleri yapanlarla aynı kökendir, AKP bakanlarının, yöneticilerinin bir çoğu, bu islamcı örgütlenmeleri doğrudan organize edenlerin, destekleyenlerin başında geliyordu. AKP yöneticilerinin konuşmalarında adeta "sırtlarından vurulmuş" bir ruh hali vardır; ama kimin kimi sırtından vurduğu, bu islamcı örgütler mi AKP'yi, yoksa AKP mi onları sırtından vuruyor, tartışılır... Bu eylemler vesilesiyle basına da yansıdığı gibi, AKP son bir yıl içinde bine yakın islamcı görüşe, örgütlülüklerle yakın kişiyi, tutuklamış, sınır dışı etmiş veya Amerikancı yönetimlerin eline işkenceye teslim etmiştir. Bugün Afganistan'da Amerika işgaline karşı savaşan Hikmetyar'ın dizinin dibinde oturan Tayyip Erdoğan'dan Hikmetyar veya benzerlerinin savaşçıları faşist dikkatörlüklerin işkencecilerine teslim eden, ABD'nin yanında onlara karşı savaşmak için can atan Tayyip Erdoğan'a. En azından bugünün gerçekleri içinde kimin kimi "sırtından vurduğu"nu bu tablo gösteriyor.

El Kaide, Hizbullah, veya benzerleriyle AKP aynı politika anlayışındandır. Fakat bugün karşı karşıyadırlar. Çünkü bugün, özellikle Ortadoğu'da saflaşmayı belirleyen Amerika'nın yanında veya karşısında olmaktır. Bu noktada ayrılmışlardır. El Kaide'nin savaşı da **anti-komünist** bir savaş olarak başlamıştır. Afganistan'da ABD tarafından kullanıldılar. İslamcı örgütlenmelerin bir çoğunun ülkemizdeki durumu da El Kaide'ye benzerdir. Bütün iktidarlar, düzen partileri, cuntalar çeşitli biçimlerde kullanmıştır islamcı örgütlenmeleri. Ve o kullanılan güçlerden biri olan AKP bugün iktidardadır. Böyle bir geçmişten gelerek iktidar olmuşlardır. Dün Milli Türk Talebe Birliği, Akıncılar gibi örgütlenmeler içindeyken de Amerika kullanıyordu, bugün iktidardalar, yine Amerika kullanıyor. El Kaide ise bu noktada farklıdır. El Kaide, dün bize, sosyalistlere karşı savaşmıştı, bugün ABD'ye karşı savaşıyor. Bu bizim kazanımımızdır. Halkların kazanımıdır. Sosyalistlerin haklılığının kanıtlanmasıdır. ABD'ye yaslanarak hiç kimse ne haklar, özgürlükler mücadelesi verebilir, ne herhangi bir inancın mücadelesini. ABD'nin dayatması açıktır; ya bana tabi olacaksın, ya bana karşı savaşacak-

sın. El Kaide ikincisini seçmiştir bugün. Yarın ne olur, o bilinmez. Çünkü El Kaide veya benzeri örgütler, ABD'ye karşı savaşırken de temeldeki anlayışlarını değiştirmemişlerdir, meseleyi **din çatışması** olarak görmekte, sınıflar mücadelesini, emperyalizm-halklar saflaşmasını reddetmektedirler. El Kaide'yle, AKP bu noktada **aynıdır**; ikisinin de halka bakışı dindar mı değil mi noktasındadır. Hatta AKP'ninki bir adım daha ileride sunni mi değil mi diye şekillenmiştir. Onlar halkı böyle tasnif ederler. Bu kafa yapıları nedeniyle, yarın şu veya bu güç tarafından yine kullanılabilirler.

Devrimcilerin onyıllardır söyledikleri çok çıplak ve düzdür. Devrimciler, her koşulda emperyalizme, kapitalizme, sömürüye karşıdır. İdeolojileriyle, politikalarıyla, beyinleriyle bu sistemin dışındadırlar. Böyle olduğu için, devrimcilerin adalet anlayışı, ahlakı da, bu sistemin dışındadır. El Kaide gibileri, sistem içindedir. Bu noktada da adaletleri yoktur. Eylem anlayışları bunun sonucudur. Biz ibadethanelere saldırmayız. Suçsuz insanları hedeflerimiz dışında tutarız. Suçsuz insanlar ölmesin diye kendimiz ölürüz. Dünyada bunun bir çok örneği yaşanmıştır ve devrimcilerden başka bunu yapabilen başka hiçbir kesim yoktur. Bizim için her koşulda aslolan, hangi dinden, hangi milliyetten olursa olsun, halkların çıkarlarıdır. Savaşımız, halkların özgür olacağı, emperyalizmin tahakkümünün, kapitalizmin sömürsünün yeryüzünden silineceği bir dünya içindir. Bütün eylemleri ve siyasi güçleri de bu saflaşmada kime hizmet ettikleriyle değerlendiririz. Bu nedenle de, İstanbul'daki eylemlerin biçimini, anlayışını yanlış bulurken, eylemlerin ifade ettiği siyasal gerçeklerin esas alınması gerektiğini söylüyoruz.

Bombalar sonuçta bir dünya gerçeğini, Amerikan emperyalizminin tüm dünya halklarına karşı doğrudan veya Şaron gibi, AKP gibi işbirlikçileri aracılığıyla uyguladığı terör gerçeğini, Türkiye oligarşisinin işbirlikçilik gerçeğini anlatıyor. Bunun dışında eylemlerin pek çok yönü tartışılabilir, tartışılmalı da, ama en başta tartışılması gereken bu gerçektir; bunun atlandığı hiçbir tartışma, hiçbir çözüme hizmet etmez.

Beş gün arayla gerçekleştirilen dört eylem, AKP'den ABD'ye kadar bir çok kesimi sarstı, eylemlerin biçimi, gerçekleştirenlerin kimliği kimilerinin kafalarını karıştırdı. Eylemlerin ardından ekranları özellikle iki kesim doldurdu: Komplote teorisyenleri ve terör demagojisinin propagandistleri. Onlar konuştukça, halkın gözünde herşey daha da karmaşık hale geldi.

Onların işi de buydu zaten; bu eylemlerin ortaya koyduğu, tartışılmasını zorunlu kıldığı gerçekleri tartıştırmamak. Birinci kesim, AKP'nin Amerika ve İsrail'li işbirlikçiliğini gizlemek için her türlü yalan ve çarpıtmaya başvurdu. Amerikanca konuşan "Teröre karşı savaş" propagandistleri ise, Bush'un 11 Eylül'den sonra yaptığı gibi adeta ağızlarından köpükler saçarak *"biz de yeni terör yasaları çıkaralım, asalım, keselim"* demeye başladılar. Eylemlerin adaletsizliğini de kullanarak, bir kez daha halkların haklı, meşru mücadelesini, haklı ve meşru öfke ve tepkilerini mahkum etmeye çalıştılar. *

Kontrgerilla şefinden Tayyip Erdoğan'a, Cemil Çiçek'ten emekli polis-ordu şeflerine kadar demokrasiden nasibini almamış katliam düzeni temsilcileri, bu eylemleri yeni kısıtlamalar getirebilmek için malzeme olarak kullanmak hesabındalar. En başta şunu söyleyelim ki, bu eylemleri daha fazla terörle önleyebileceklerini sananlar yanılıyorlar; şiddeti büyütmekten, yaymaktan başka bir sonuç elde edemezler. İkincisi, herkes biliyor ki, bu tarz eylemler karşısında polisiye önlemler bir şey ifade etmez. Öyleyse "yeni terör yasaları çıkaralım" çıkırtkanlığının amacı nedir? Bunun cevabı, oligarşinin tarihindedir. Hedef yine halkın mücadelesi ve örgütlülüğüdür. Bir örnek hatırlatalım; Sağmalcılar Hapishanesindeki bir mafya çatışmasından sonra, çatışmayı soran gazetecilere o zamanki Başbakan Ecevit'in *"hapishanelerdeki terör örgütlerini denetim altına alacağız"* cevabını vermesindeki gibi, oligarşinin tüm kesimlerinin bu tür durumlarda kafasından geçen esas olarak devrimci, demokrat örgütlerdir. Çıkarılacak yasalar yine devrimcilere, halkın demokratik mücadelesine karşı, veya AKP iktidarının din istismarcılığına kanmayıp AKP'nin zulmüne, işbirlikçiliğine karşı mücadele eden az sayıdaki islamcılara karşı kullanılacaktır.

Sonuç olarak; bu kanın akmasına hem geçmiş, hem bugünkü politikaları nedeniyle ABD ve AKP neden olmuştur. Hesap bunlardan sorulmalı, bunlar lanetlenmelidir. Suçlular kendilerini terör demagojisiyle ele vereceklerdir; terör demagojisiyle bu eylemlerin halka karşı yeni baskıların malzemesi yapılmasına izin verilmeli, alet olunmamalıdır.

* Bunun bir parçası olarak; Amerika'nın, İsrail'in, İngiltere'nin terörünü lanetlemeyen, tartışmayan, halkı bu teröre karşı alanlara çağırmayan, başka "terör, şiddet" demagojileri yapanlar, doğrudan emperyalizme ve oligarşiye hizmet ediyordur. Terör, emperyalizmin terörüdür.



Sorumlusu ABD, İsrail, İngiltere ve Onlarla İşbirliği yapan AKP'dir

Eylemi kimin yaptığı tartışılıyor. Polisiye tartışmalar, oligarşinin ve emperyalizmin “terör” demagojisi gerçekleri çarpıtmaya yöneliktir.

Dökülen halkın kanının sorumluları gizlenemez. Terör yaygarası ile gerçeklerin üzerini örtmeye çalışanlar, “terörün mesajını elimini tersiyle iter ayağımın altına alırım” türünden, anlamsız, zerrece bilimsellik, ülke yönetme, halkın can güvenliği sorumluluğunu taşıma gibi düşüncelerden uzak, “Kasımpaşalılık” rollerine soyunan Erdoğanlar, suçlarını gizlemek istiyor.

Irak'ı, Filistin'i işgal edenler, onlarca ülkede faşist iktidarlara destekleyen, dünyanın her yanına üslerini kuran, tekellerine pazar alanları elde etmek için ülkeleri bombalayanlar dökülen kanımızın baş **SORUMLUSUDUR**.

İşgalci Amerika ve İngiltere ile halklara karşı işbirliğini sürdüren, geliştiren, İsrail ile Filistin halkının kanının dökülmesine ortak olan AKP iktidarı dökülen kanımızın **SORUMLUSUDUR**. Dünya halklarının başdüşmanları ile işbirliğinin, uşaklığının bedelini halkımıza ödetmiştir.

“Yeşil kuşak projeleri” ile şeriatçıları komünizme, Sovyetler'e karşı kullanan, geliştiren emperyalizm ile aynı politikayı ülkemizde uygulayan, dincileri halka ve devrimcilere karşı kullanan, besleyip büyüten, bütün iktidarlara, cuntacılar dökülen kanımızın **SORUMLUSUDUR**.

✓ **AKP iktidarı Irak işgaline verdiği desteğe derhal son vermelidir.**

✓ Filistin topraklarını işgal eden, her gün katliamlar gerçekleştiren, halkın evlerini dinamitlerle yerlebir eden, tarihin gördüğü en büyük ve sistemli terörü uygulayan İsrail ile askeri, siyasi bütün anlaşmalar iptal edilmeli, ilişkiler kesilmelidir.

✓ **AKP iktidarı, Irak'taki işgalci güçler, Amerika ve İngiltere ile askeri, siyasi ilişkilere son vermelidir.**

✓ Dışarıda emperyalistlerin zulmüne destek veren AKP iktidarı, içeride de hak ve özgürlüklerin olmadığı, halkın açlığının sadaka ile unutturulmak istendiği bir ülkenin iktidarısıdır. Demokrasinin, hak ve özgürlüklerin olmadığı, halka ‘nefes almayacak, düşünmeyecek, yaşamayacaksınız’ denildiği bir yerde hiçbir şeyi engelleyemezsiniz. Açlık ve zulüm yaratan politikalara son verilmelidir.

✓ **Şeriatçı örgütlenmeleri yaratan, halka karşı kullananlar yargılanmalı, halka hesap vermelidir.**

Sayı 87

5

23 Kasım
2003



İstanbul'da eylemler: İki Sinagog, HSBC Genel Müdürlüğü ve İngiltere Konsolosluğu'na bombalı saldırılar düzenlendi

Bombalar kime ne diyor? Bombalar hakkında kim ne diyor?

15 Kasım'da İstanbul Şişli ve Beyoğlu'ndaki iki Sinagog'a yönelik eylemler gerçekleştirildi; o güne kadar Türkiye'de gerçekleştirilmiş en büyük bombalama eylemiydi. Herkes henüz bu eylemlerin tartışmasını yaparken 20 Kasım'da İstanbul iki büyük eylemle daha sarsıldı; bir İngiliz bankası olan HSBC Genel Müdürlüğü'ne ve İngiltere Konsolosluğu'na yönelik bombalı saldırılar yapıldı.

Eylemlerin dördü de inançları için kendini feda eden militanlar tarafından "intihar eylemi" biçiminde gerçekleştirildi. Dört eylemde de bombalarla donatılmış araçlarıyla hedeflerinin üzerine dalış yapan savaşılar, eylemlerinin sonucunda hedeflerindeki binaları büyük oranda tahrip ederken, eylemler sonucunda 50'yi aşkın suçlu-suçsuz insan öldü.

Eylemlerin Türkiye sınırlarını aşan bir yankısı oldu kuşkusuz. Kimi eylemleri "polisye" açıdan tartışır, kimileri bayatlamış komplo teorilerini, içindeki yer ve zaman unsurlarını değiştirip bugüne uyarlarken, kimileri de eylemin önündeki arkasındaki gerçeklere dikkat çekti.

AKP İktidarının tek amacı, kendi suçluluğunu gizlemektir

AKP çok iyi biliyordu ki, bu eylemlerin bir başka yerde değil de Türkiye'de gerçekleştirilmesinin baş nedeni, AKP iktidarının özellikle Irak'ın işgali konusunda Amerika'yla işbirlikçiliği idi.

Bunun için bu politikalarının sözünü hiç etmeden, soyut terör demagojileri üzerinden klasik klişeleri tekrarlayıp durdular.

İslamcı basının kimi yazarları, kimi komplo teorisyenleri de bu konuda AKP'nin hizmetindeydiler: 15 Kasım'daki Sinagog eylemlerinden sonra "AKP, ABD'nin isteklerini yapmadığı... İsrail'le ilişkilerin limonlu olduğu... için" bu eylemlerin yapıldığını söyleyerek AKP'yi aklamaya çalıştılar. Ama 20 Kasım'daki eylemler bu teorileri kısa sürede çöktürdü.

AKP'liler "en iyi savunma saldırısıdır" diyerek, mantıksızca, tutarsızca Avrupa'yı suçlamaya yöneldiler. Cemil Çiçek yaptığı açıklamada "bize ta ziye gönderdikleri kadar kendi ülkelerinde teröre karşı çifte standart uygulamasınlar, değilse bunlar timsah gözyaşlarıdır" diyordu.

Ama Çiçek bunları söylerken bile kafasından geçen yalnızca devrimcilerdi. Bu konuşmalarında mesela Avrupa'daki çeşitli devrimci örgütlerin derneklerini, enformasyon bürolarını örnek veriyor, Fehriye Erdal'ı, devrimci hareketin, KADEK'in yönetici kadrolarından söz edip onların "iade edilmeyişi"nden yakınıyordu.

Oysa yapılan eylemin ne devrimci örgütlerle, ne KADEK'lilerle ilgisi yoktu. Tüm veriler eylemleri islamcılarının yaptığını gösteriyordu. Ama o bu durumda bile mesela Avrupa'daki islamcı örgütlere "tanınan hoşgörü"ye son verilmesini veya Hizbullah'ın yurtdışında iltica ettiği söylenen liderlerini istemeyi aklından da geçirmiyor, sözde de olsa dile getiremiyordu.

Kısacası, nereden baksanız, suçluydular. İşbirlikçilik nedeniyle suçluydular. Bu eylemleri yapanları bir zamanlar bizzat kendileri desteklediği için suçluydular. Bu durumda ancak Tayyip Erdoğan gibi "bize mesajsa, elimizin tersiyle ite riz, ayağımızın altına alınız" gibi kabadayılık gösterileriyle AKP'nin suçunun tartışılması belki önlenebilirdi...

Emperyalistlerden şikayet etmek, tam bir köylü kurnazlığıydı AKP için. Emperyalist devletler daha ne yapsın?

Halkı ve devrimcileri katledeceğin silahı veriyor, polisinin, askerinin eğitimini veriyor, kontrgerilla taktiklerini, işkence yöntemlerini öğretiyor, tankını, topunu veriyor, cuntanızı da, Susurluk'unuzu da, faşist iktidarlarınızı da destekliyor, F tipleri projelerini bütün ayrıntılarına kadar hazırlayıp veriyor, tarihinin en büyük hapishaneler katliamını, "insan hakları" maskesini de bir yana bırakarak destekliyor... Daha bunun ötesinde hangi desteği istiyor Cemil Çiçek?

Kendisi, faşist rejimlerden, baskı iktidarlarından kaçan herkesi sessiz sedasız Amerika'ya, ilgili ülkelere iade etmiş, istiyor ki, herkes hukuku, kendi yasalarını bir kenara bırakıp aynısını yapsın. AKP iktidarı istiyor ki, dünyanın her tarafı Türkiye gibi olsun, herkes benim gibi düşünüp, benim muhaliflerime terörist dediğime terörist desin. Hiçbir ülkenin kendi hukuku, kendi kamuoyu olmasın, herkes elbirliği içinde faşizme hizmet etsin.

"Türkiye'nin 11 Eylül'ü"

Onlarca yazar, eylemler sonrası köşe yazılarına bu başlığı koydular. Bu "tesbiti" yapanların tek bir amacı vardı: Biz de ABD gibi hemen "teröre karşı savaş" ilan edelim.

Amerika için ne demektir 11 Eylül? "Teröre karkşı savaş" gerekçesi. Amerika 11 Eylül'den sonra ne yaptı? Dışta açık işgallerle emperyalizme boyun eğmeyenlere saldırıya geçerken, içte kendi ülkesinde hukuku, insan haklarını ayaklar altına alan yasalar çıkardı.

Tabii, emperyalizmin icazeti dışında başka ülkelere işgal seferlerine çıkamazlardı ama içte baskıyı daha da yoğunlaştırabilirlerdi. "Türkiye'nin 11 Eylül'ü" diyen Oktay Ekşi gibilerinin başını çektiği bir kesimin istediği de buydu.

Hizbullah'ın hamileri vahşetten şikayet ediyor!

Dışişleri Bakanı Gül şöyle diyordu: "Birçok insanımızı kaybettik, ama yılmayacağız, pes etmeyeceğiz, teröre karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Polis ve istihbarat birimlerimiz üstesinden gelecektir."

İşte size bir Bush kafası!

Sinagogları önleyemediğin gibi, onun ardından her yanı ayağa kaldırdığın halde İngiliz hedeflerine vurulmasını da önleyemedin. Demek ki, polisle, istihbaratla olmuyormuş. Olsaydı, senin polisinin, istihbarat birimlerinin eğitici CIA önlerdi.

Sen Amerika, İngiltere, İsrail ile ilişkilerini tar-



Polisin büyük başarısı!!!

Sinagog eylemlerini gerçekleştiren savaşçıların kimliklerinin, kullandıkları araçların tesbit edilmesi üzerine tüm burjuva medyada mantıksız, ölçsüz bir polis övgüsü ve yağcılığı başladı. İstanbul Valisi Güler: "olayı 12 saatte çözdük" diye yüzüstüce demeçler bile verdi.

Oysa polis, MİT açısından tam bir "başarısızlık" vardır ortada. "Çözdük..." yaygarası bunu gizlemek içindi.

Adam zaten "intihar" eylemi yapmış; onun kimliğini tesbit etmekteki başarı nerede? Eğer bir başarı varsa, o başarı polise değil, DNA teknolojisinin bulanlara aittir. Zaten 20 Kasım'daki eylemler polisin başarı balonunu da söndürüverdi.

Kimileri yine de bu kadar "donanımlı" polis ve MİT'e rağmen nasıl bu saldırıların önlenemediğini sorup durdu. Bu soruya en açık cevap Cephe açıklamasındaydı:

"Kendisi terörist olan polis, MİT, nasıl "terörü" önleyebilir?"

Polis, MİT, jandarma istihbaratı, ve diğer bilumum "güvenlik güçleri", ülkemizin okullarında, meydanlarında, fabrikalarında, dağlarında, gecekondularında terör estirmekle meşguldüler.

Kızılay'da YÖK'e karşı demokratik taleplerini dile getiren öğrencileri nasıl ezeriz, bir parkta ev isteyen depremzedeleri nasıl sustururuz, gizlenmek istenen tecriti, F tiplerini dile getiren tutsak ailelerini nasıl yıldırırız, bununla uğraşıyorlardı. Her derneğin önünde üç beş polis "istihbarat" yapmak için konumlandırılmıştır, mesailerini orada geçirirler, dernek üyelerinin evlerine baskınlar yapmak, iş yerlerine, okullarına giderek, "bunlar terörist işten atın... okuldan atın..." baskıları yapmak gibi büyük(!) istihbarat ve "güvenlik" işleriyle uğraşırlar.

Soruyu soranların gözardı ettiği de buydu; O milyonlarca dolarlık teknoloji harikası malzemelerle donatılmış, yüzbinlerce personele sahip polisin, MİT'in, bilumum istihbarat kuruluşlarının işi, halkın mücadelesini, örgütlenmesini engellemekten ibaretti.

Gerçi herkes biliyor ki, onda da 35 yıldır yapılmadıkları katliam, başvurmadıkları yöntem kalmasına rağmen, başarısızdırlar. Bir türlü yokedememişlerdir halkın mücadelesini ve devrimci örgütleri. Onlara karşı da sık sık kendilerini "başarılı" göstermek için uydurma zaferler düzenlerler.

Eninde sonunda birgün herkes öğrenecek ki; emperyalizmin, işbirlikçilerinin böylesine zulmünün, sömürünün olduğu, halkların böylesine ekmezsiz adaletsiz bırakıldığı her yerde, halkın şiddeti engellenemez.

tişabiliyor musun? İşgalcilerle bütün siyasi, askeri, ekonomik ilişkilerini kesebiliyor musun? Ülkende zulme, baskıya, açlığa son verebiliyor musun? İşte o zaman önlemekten söz edebilirsin. Yoksa, hamasi nutuklar, klasik demagojiler yapmaktan kurtulamazsın. En fazla yapacağın, ufalcık beynin, Amerikan kölesi olmuş politikanla, halkın dökülen kanını nasıl kendi çıkarıma kullanırım hesabı yaparsın. Amerika 11 Eylül'de 3 bin Amerikalı'nın kanını kullandı, Afganistan ve Irak'ı işgal etti. Şimdi yarattığı öfkenin sonucunda başka darbeler yapıyor.

Ama ne ABD'nin akıbetinden ne tarihten ders almazlar. Kafalarında asmaktan kesmekten başka bir şey yoktur çünkü.

Cemil Çiçek bir başka konuşmasında eylemleri "vahşet yöntemi" olarak adlandırdı. Vahşet'ten sözeden bakın. Domuz bağlarıyla yüzlerce kişiyi boğup öldüren Hizbullah'ın hamileri. Onbinlerce faili meçhulün, kaybetmelerin sorumlusu Susurlukçuların hamisi... Zaten aynı konuşmasının bir başka yerinde de şöyle diyor "vahşet'ten şikayet eden bu kafa: *"Terörle mücadelede tecrübeliyiz. Dün, Bingöl'de 13 terörist ölü ele geçirilmiştir."* Bu cümle kafa yapılarını ele veriyor işte. Bu bombalamalara ne kadar vahşet, insanlık dışı deseler de, o vahşet kendi kafalarının içinde, kendi uyguladıkları, savundukları politikalarda var zaten.

"SUÇLU, KATİL Amerika, İsrail ve AKP iktidarındır"

Sinagoglara yönelik eylemlerin ardından Cephe tarafından bir açıklama yapılarak, suçlunun ABD, İsrail ve işbirlikçi AKP olduğu belirtildi. 16 Kasım 2003 tarihli 316 No'lu açıklamada eylemlerin dünya ve ülkemiz gerçeğinin tartışılmasına vesile yapılması gerektiği belirtilirken, özellikle "terör demagojisine" dikkat çekilerek şöyle denildi:

"İsrail'den Amerika'ya, Türkiye oligarşisine kadar tüm katliamcılar, bu eylemi kullanarak "terör demagojisini" tırmandırıyorlar.

Bu eylemlerde halktan insanların ölmesi İsrail, Amerika ve Türkiye oligarşisi için hiç önemli değildir. Onlar için değil 20-30 kişinin ölümü, yüzbinlerin, hatta milyonlarca halktan insanın ölmesinin önemi yoktur. İşgal ve katliamcılık politikasında bunu her gün kanıtlıyorlar zaten. Halklar onların umurunda bile değildir.

Böyle olduğu içindir ki, egemen sınıfların her

"Teröre karşı uluslararası işbirliği"

Bir kısmının ise ağızındaki nakarat bu sözlerden oluşuyordu. ABD'yle, İsrail'le işbirliğini, ittifakları yeterli bulmuyor, daha fazlasını yapalım diyorlardı.

Elbette akli başında yorumlar yapanlar, "teröre karşı işbirliği" gibi sözlerin gerçek anlamlarını yazanlar da vardı. Örneğin zaman zaman "her türlü teröre karşı" olma söyleminin etkisi altında kalan Cumhuriyet yazarı Oral Çalışlar şöyle diyor: *"Deniyor ki, "arkasında şu var, bu var..." Aslında bütün bu acımasız terörün arkasında en başta Bush yönetimindeki ABD ve Şaron yönetimindeki İsrail var. ... Teröre karşı işbirliği" sözcüğünün ne anlama geldiği üzerinde ciddi şekilde duralım. Bush ve Şaron'la işbirliği yapılarak teröre karşı işbirliği yapılamaz. Terörün kaynakları konusunda dünyanın ciddi bir şekilde yeniden tartışmaya gereksinimi olduğunu görmeliyiz."*

Tesadüfe bakın; Tayyip Erdoğan, Şaron, Gül, Bush, Blair aynı gün, aynı şeyden, "teröre karşı uluslararası işbirliği"nden söz ettiler. Biz ne yapıyoruz ki, insanlar bu kadar kolay kendilerini feda ediyor, ne yapıyoruz ki, bu kadar büyük bir öfke birikiyor demiyorlar. Demedikleri sürece, onlar halklara karşı terörü artıracak, halklar da o teröre karşı şu veya bu biçimde cevap vereceklerdir.

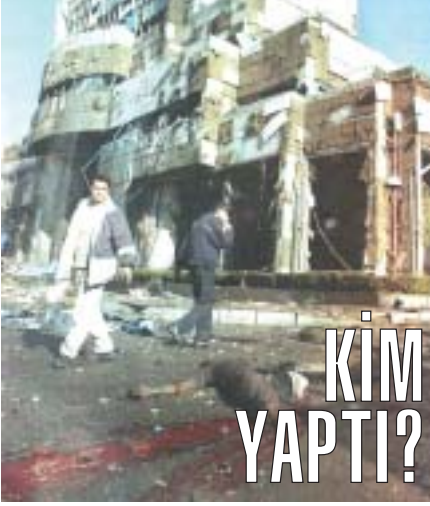
kesimi bu eylemleri "kullanmaya", bu eylemleri gerekçe göstererek, işgalleri, işbirlikçiliği meşru göstermeye çalışıyorlar.

Açıklamanın sonunda ise, hayatını kaybedenlere başsağlığı dilenirken, akan kanın hesabının kimlerden sorulması gerektiği de şu cümlelerle ortaya konuldu:

"Sonuç olarak; Sinagoglara yönelik bu eylemler, dünya ve ülkemiz gerçeğinin tartışılmasına vesile yapılmalı, ucuz terör edebiyatıyla, kınama edebiyatıyla kimse sorunu geçiştirmemelidir.

Hedefi ve biçimi itibarıyla onaylamadığımız bu eylemde hayatını kaybeden halkımızdan insanların yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Onlar da bilmelidirler ki, yakınlarının ölümünün sorumlusu, Amerika, İsrail ve AKP iktidarındır. Yakınlarının ölümünden onları sorumlu tutmalıdır.

Halkımız, burjuva medyanın, burjuva politikacıların, işkenceci polis ve MİT şeflerinin demagojilerine kanmamalı, "terörü lanetleme" gibi boş safsatalarla değil, halkları katleden gerçek katil ve teröristleri lanetlemelidir."



“PKK meselesinin çözülmesi için Bölge’de eli tesbihlilerin sayısının arttırılması gerekiyordu.”

(TC. İçişleri Bakanı Aldulkadir Aksu)

Aksu’ya ve AKP’ye Sorun; Onlar Bilir ve Tanır!

AKP’nin halkın dökülen kanından sorumluluğu sadece Amerika, İsrail ve İngiltere ile ilişkileriyle, zulüm politikalarıyla sınırlı değildir.

Hangi örgüt isimleri telaffuz edilirse edilsin, ortaklaşılan nokta, “şeriatçılar” olduğu. Suçlu suçsuz ayrımı yapılmaması, halka zarar veren eylemler olması gibi yönler baktığımızda, çok da haksız bir değerlendirme değil.

Peki kim bunlar? Nerede eğitildiler, kimler destek verdi büyüttü? El Kaide bağlantıları ya da “piyasadaki” başka söylemler sonuçtur. Bu soruların en başta sorulması gerekenler, İçişleri Bakanı Aksu ve AKP’li kadrolardır, Erdoğan’dır. Aynı soydandırlar, kimi kadroları bizzat şeriatçıları besleyip, büyütenlerin başındadır.

MGK, cuntacılar, ülkeyi yöneten bütün iktidarlar da bu güçleri devrimcilere, halkın muhalefetine karşı onyıllardır kullanıyorlar. Bu, kendi beyanları ile, dağlara taşlara attıkları bildirilerle sabittir. Tümü, halkın kanının dökülmesinin sorumlusudur, katliamın asıl sorumlularıdır.

‘Eli Tesbihliler’ Aksu’nun Adamlarıdır

AKP’liler, bugün panik halinde, aman ilişkilerimiz deşifre olmasın, nasıl bir kafa yapısına sahip olduğumuz bilinmesin diye, “caniler” diye feryat ediyorlar. Şu bu “İslamcı” örgütün insanları davul zurna ile Çeçenistan’a, Bosna’ya savaşmaya gönderilirken, arkalarından el sallayan AKP’li İslamcılar değil miydi? Oligarşi bilmiyor muydu bunları? Şimdi döndüler ve tıpkı Hizbullah gibi, oligarşiyi vuran silaha dönüşüyorlar.

Bakın, “teröre karşı savaş” nutukları atan İçişleri Bakanı Aksu, ANAP Hükümeti’nin İçişleri Bakanlığını yaparken ne diyordu; “PKK meselesinin çözülmesi için Bölge’de eli tesbihlilerin sayısının arttırılması gerekiyordu.”

Arttırdılar! Hizbullah’ı (ve elbette başka tarihî katları, örgütleri de) beslediler, eğittiler, içiçe geçtiler. Özel Tim, JİTEM karargahları, aynı zamanda Hizbullah karargahları haline getirildi. Binlerce faili meçhul, halkı sindirme adına Hizbullah aracılığıyla gerçekleştirildi. Aynı Aksu,

bugün ihtiyaç olduğunda kullanılmak üzere yeni Hizbullahları da örgütleyebileceği 81 ilde psikolojik savaş merkezleri genelgesi yayınlamaktadır. “Lanetleme” mesajları yayınlayanlar, tim-sah göz yaşları dökenlerdir.

‘Din Kardeşleri’ AKP’ye İhanet Etti!

İbadet yerlerine saldıranlar AKP’nin, bu devletin yetiştirdikleridir. Başta Aksu olmak üzere AKP’liler eylemleri gerçekleştirenleri çok iyi tanır. AKP kadrolarının sicillerini yayınlayın, dökün hepsini ortaya. Göreceksiniz ki;

1950’lerden bu yana ‘Komünizmle Mücadele Dernekleri’nden, Kanlı Pazar’lara devrimcilere, sosyalizme karşı savaşanlardır bunlar. Onların bir kısmı AKP milletvekili olup ülkeyi yönetiyor, bir kısmı bu tür eylemleri örgütleyiyor. “İdeolojileri” AKP ile iktidardadır. AKP, Kanlı Pazarları yaratanların, Hizbullahların devamıdır.

Tayyip, sola, halkın taleplerine, emekçilere karşı “ideolojik” diye saldırırken de, aynı kafa yapısıyla, ‘Komünizmle Mücadele Dernekleri’nden aldığı halk düşmanlığı ideolojisiyle konuşuyor. Halka karşı savaşını, silahla, baskıyla, propagandayla, yalanla sürdürüyor. Tayyip’in kızgınlığı “din kardeşlerinin” böyle bir saldırıyı kendi iktidarı döneminde yapmış olmasındandır. Din kardeşleri ona ihanet etmiş, hezeyan içindedir. Halifeleri Tayyip’den izin almalıydılar!

Çiçek’in, “teröre destek veren ülkeler var” demesi de, suçluluğu ve köylü kurnazlığı ile hem dökülen kanı kendi çıkarlarına kullanma, hem de AKP’nin kanlı çizgisini gözden kaçırma çabasıdır.

Kendileri İtiraf Ediyor

Çeşitli dönemlerde, İslamcı, polis, ordu tarafından yapılan açıklamaları aşağıya aktarıyoruz. Bakın görün, şeriatçıları kim büyüttü, eğitmiş. Bakın görün, suçsuz halkı katledenlerle aynı kafa yapısını taşıyanlar kimlerdir:

1987’de Doğu’da Askeri uçak ve helikop-

Sayı 87

9

23 Kasım
2003

terlerden atılan bildirilerden: “Vatandaş, bakın yüce İslam dini size ne emrediyor? Sizinle savaşanlara karşı siz de savaşın! Vatandaş! Bölücü çete mensupları, seni; dininden, çocuklarından, eşinden, vatan, bayrak ve ahlak gibi kutsal değerlerinden koparmak istiyor. Onlara karşı savaşmak senin gibi her müslümanın görevidir.”

TBMM Susurluk Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış: “Hizbullah’ı PKK’ya karşı devlet kurdu, besledi, büyüttü. (...) Örgütü Hüseyin Velioğlu ile JİTEM’i kuran Ersever kurdu.”

Eski Adalet Bakanı Şevket Kazan; “Hizbullah’la işbirliği yapan orduya mensup birkaç kişi hakkında açılan davalar hep kapatıldı. General olan kişiler hakkında yapılan şikayetler, izin verilmediğinden takip edilemedi.” (26 Ocak 2000, Akit)

Batman Eski Emniyet Müdürü Öztürk Şimşek: “Biz Hizbullahçıları yakalayamıyoruz, çünkü onların karargahı JİTEM karargahının yanında, engel oluyorlar.” (31 Ocak 2000, Radikal)

Jandarma Genel Komutanlığı: “Hizbullah’ın Batman’da hiçbir faaliyeti yok.” (TBMM’ye bu bilgiyi verdiği 1993 yılı içinde, yine ordunun raporlarına göre, Hizbullah Batman’da 300’e yakın saldırıda bulunmuştu.)

MİT Müsteşarı Teoman Koman: “Hizbullah diye bir örgüt yok... Yerel halkın PKK’ya gösterdiği tepkiye bu ad takılıyor.”

Diyarbakır Valisi Nafiz Kayalı: “Hizbullah’ın doğuşu ilk başta PKK’yi dengeleyici unsurdu. O bakımdan biraz hoşgörülü davranıldı.”

Bir gazeteci **Diyarbakır Valisi Cemil Serhadlı’ya** “Hizbullah’ı devlet destekliyor mu?” diye sordu, Serhadlı “Destek demeyelim, sempati duymuş olabilir.” diye cevapladı. (24 Ocak 2000, Cumhuriyet)

AKP’liler ve AKP şakşakçısı, tarikatların sözcüsü “İslamcı” basın “dinde şiddet yoktur, bunların müslümanlıkla ilgisi yoktur...” diye feryat ediyor. Başkaca kanıtlar da sunabiliriz, bu geleceğin nasıl bir kafa yapısına sahip olduğunu. Ama şimdilik, AKP ile, eylemi yapanlarla aynı kafa yapısını taşıyanlardan bazı alıntılar aktarmakla yetineceğiz. İşte okuyun:

Türk-İslamcı Yazar A. Nihat Asya: “Ölüm cezası madem ki vardır, sorarım: İdamı kime saklıyoruz? Şimdiye kadar bir kaç kızıl sallandırılışaydı, kızıklar bu kadar şımarmazdı. İp ister ip... Kastamonu kendiri... Komünizm azıllarını ölüm temizler. Bu hakikat kabul edilsin ki, kızıl Donkişotların ara sıra ipi düşünerek enseleri seğirsin, yahut kurşunu düşünerek kulakları çın-

lasın!” (Aktaran İlhan Darendelioglu, Türkiye’de milliyetçilik hareketleri, s. 268-273))

İslamcı ve faşistlerin örgütlendiği Türkiye Milli Talebe Federasyonu Başkanı Kemal Kumkumoğlu: “Ey kahbe kızıl! Sen öleceksin!.. Kızıl yobaz sana son ihtarımızı veriyoruz. Seni ezeceğiz...” (Türkiye’de Gençlik Hareketleri)

İslamcı Yazar Mehmet Ş. Eygi: “Amerikan düşmanlığı bahanedir. Sosyalistler Türkiye’yi Rusya’ya satma hareketine başlamışlardır. Uyumakla kaybedecek tek saniyemiz yoktur. (...) Bundan 100 küsur yıl önce Patrik Grigoryus’un kışkırttığı Bizans artıklarının cesetlerinden akan kanlar kaldırım taşlarına yayıldı ve aç köpekler tarafından yalandı. Komünistlerin sonu aynı olacaktır...” (Aktaran; Türkiye’de Gençlik Hareketleri, Tanzer Sülker Yılmaz)

“Camiye gitmeyen herkes komünisttir, siyonisttir, dinsizdir. Mahallenizde ne kadar camiye gitmeyen varsa hepsini belleyin. Sizlere harekete geçme emri verilince bunları öldüreceksiniz. Bu köpekler öldürülünce hareket kolaylaşacak ve amacımıza daha rahat varabileceğiz.” (Eygi, Aktaran, Prof. Neşet Çağatay, Türkiye’de Gerici Akımlar s. 61)

Süleymancılar tarikatının bir yönergesi: “Süleymancılık’ın selameti için her şey mübahdır. Yerinde yalandan, iftira etmekten korkmayın. Bu harptir ve harpte her şey size helaldir.” (Türkiye’de Gençlik Hareketleri, sf. 68)

Nur Cemaati lideri Mehmet Kutlular: “Yıl 1981. Bir zat ziyaretime gönderildi. Şunları söyledi: ‘Gelin sizinle çalışalım. Şunu şunu yapacaksınız. Buna karşılık size her türlü imkanı sağlayacağız. Reddettim. Aradan 5-6 ay geçti. İçimizdeki en büyük bölünme başladı. Darbenin lehinde olanlar ve karşısında olanlar. Bakın bazı İslami gruplara, 12 Eylül’den sonra birden palazlandılar. Acaba kendi güçleriyle mi palazlandılar? Hayır.” (26 Haziran 1999, Milliyet)

İslamcı Bugün gazetesi: “Meşru asayiş kuvvetlerinin, yani polis ve ordunun yanında anarşist ve vatan satıcısı komünistlere karşı çarpışmak gerektiği zaman bir saniye bile vakit kaybetmeden vazife başına koşmalıyız... Kutsal vazife bizi bekliyor. Selam, Hak yolda gidenler üzerine olsun...” (Aktaran; Türkiye’de Gençlik Hareketleri, Tanzer Sülker Yılmaz, s. 160)

İstanbul’da gördüklerimizi, şimdi burada okuduklarınızla birlikte düşünün! Suçsuz insanların cesetlerinin üzerinde; Tayyip’lerin, Akso’ların ve “terör terör” deyip duran oligarşinin katil suratlarını görüyor musunuz?!

Devrimcileri Çok Arayacak, 'Terör'ü De Öğreneceksiniz! Sadece Devrimciler Suçlu-Suçsuz Ayrımı Yapar

Oligarşi onyıllardır devrimcilerin eylemine "terör" diye saldırdı. Halkın şiddetinin meşruluğunu yok etmek, devrimci adaletin halkta yarattığı etkiyi bertaraf etmek için, 'psikolojik savaş' dedikleri yalan mekanizmasını sürekli çalıştırdılar. Devrimcilerin bu konudaki hassasiyeti, bu yalan propagandalara büyük darbeler vursa da, oligarşi bu demagojiden hiç vazgeçmedi. "Terör" diyerek, muhalif bütün düşünceleri, örgütlenmeleri baskı altına almaya, susturmaya, tecrit etmeye ve yoketmeye çalıştı.

İstanbul'da yaşanan eylemler, devrimci adaleti de yeniden gündeme getirdi. Devrimcilerin zulme karşı gerçekleştirdiği eylemlerin hiçbirinde halka zarar verildiğine tanık olunmazken, İstanbul'daki duruma tarif gereksizdir. Oligarşi de "terör"ün ne demek olduğunu gördü! Daha da öğrenecekler, hedefi net, halka hiçbir zarar vermeyen devrimcileri daha çok arayacaklar!

Devrimciler İnsanla İlgilidir Devrimci Adalet, İktidarımızın Adaletidir

İslamcının ve milliyetçinin ilkesi, adalet anlayışı yoktur. Halka zarar veren, vermeyen eylem ayrımı yapmaz. O kafaya göre, "müslüman olmayan herkes kafirdir, kafirleri katletmek caizdir". Elbette buradan "kör terör" olduğu anlamı çıkmaz, aksine, siyasi hedefleri vardır, ama o hedefle birlikte sıradan insanların kanının akması onu ilgilendirmez. Çünkü, insanla ilgili değildir. Nasıl bir sistem istediklerine bakın, temelinde insanın olmadığını görürsünüz. Oligarşinin düzeninde ise zaten insanı, halkı, hukuku hiç göremezsiniz. "Adil düzen"le, "hukuk devleti" yalanı arasında özünde hiçbir fark yoktur.

Devrimcilerin farkı buradadır. Devrimcilerin eylemleri halkın adalet duygusunun tercümanıdır, halkın iktidarındaki adaletin bugünden yansımasıdır. Devrimciler insandan yana bir düzenin, sosyalizmin mücadelesini verirler. Bu nedenle tüm dünyada sadece devrimciler, Marksist-Leninistler halka zarar vermemeye, suçlu-suçsuz ayrımı yapmaya önem verirler.

Terör demagojisi ile halkın adalet özlemi yokedilemez. Bir halk adaletsiz kalamaz, halk hukuksuz olamaz. Halkın adaletini temsil eden devrimci adalet vardır. Mahirler'den bugüne gelişen, güçlenen ve halkın belleğinde yer eden bir ada-



Devrimciler insandan yana bir düzenin, sosyalizmin mücadelesini verir. Bu nedenle tüm dünyada sadece devrimciler, Marksist-Leninistler halka zarar vermemeye önem verirler.

let anlayışıdır bu. Hiçbir güç, hiçbir yalan devrimci adaleti çarpıtmayı, gölgelemeyi başaramadıysa, bu adaletimizin gücündendir.

Devrimci adaleti bu kadar güçlü kılan neydi?

En büyük gücünü **halkın gerçek adaletini temsil etmesinden alır o**. Devrimci adalette, halkın yaşamı, özlemleri, gelenekleri, tarihi, kültürü vardır. Türkiye halkının tarihinde ne varsa, devrimci adalet de buna göre şekillenir. Halk neyi suç görüyor, neyi lanetliyorsa, devrimci adalette vücut bulur. Halkın vicdanıdır devrimci adalet.

Türkiye halkı, oligarşinin dahi kabul etmek zorunda kaldığı gibi, devrimci adaleti, halk içerisindeki sorunların çözümünde, devrimci şiddet eylemlerinde, suçlu suçsuz ayırmındaki hassasiyetiyle tanır. Halka zulmedenler, affedilmediği gibi, suçla ilgisi olmayanlara da zarar verilmez. **Nasıl suçluyu affetmek en büyük adaletsizlik olursa, suçsuzlara verilecek zarar da en büyük adaletsizliktir.**

"Parti-Cephe cezalandırmışsa bir suçu vardır" düşüncesinin beyinlere kazınması, bu hassasiyetle sağlanmıştır. Hatta Cepheliler, bir devrimci eylem sırasında istemeden, ani gelişen durumlarda, ilgisiz insanların zarar görme durumunda devrimciler bombaların üzerine atlayarak ellerinin, kollarının kopması, gözlerinin kör olması pahasına halka zarar gelmesini önlediler. Önleneemediği durumlarda da özür dilemekten, zararı tazmin etmekten çekinmemiştir.

Susurluk adaletinde ya da şeriatçıların adaletinde olduğu gibi işkence ile kabul ettirme, cezalandırma örneklerinin hiçbir zaman, hiçbir şekilde yaşanmamış olması bile tek başına devrimci adaletin halkta yarattığı saygınlığı anlatmaya yeterlidir. Cezası verilen her suç, her suçlu belge-

lendi kanıtlandı ve halka açıklandı.

Hiç kimse, İstanbul'daki eylemlere bakarak, "şiddet" demagogjisine sarılmasın.

BİR ÜLKEDE; adalet ve hukuk yoksa; halka karşı suç işleyenler "görevlerini yapmıştır" denilerek affediliyor, Gazi'de olduğu gibi dünyanın gözü önünde katliam yapanlar cezalandırılmıyorsa; işkencede insanları katledenler hükümetlerde bakan danışmanlığına yükseltiliyor, durmadan terfi ettiriliyor; hapis-haneleri yerlebir edip 28 insanı katledenler, tecriti sürdürüp katledenlerin sayısını 107'ye çıkaranlar ülkeyi yönetmeye devam ediyor, "devlet üstün hizmet maddeleri" ile ödüllendiriliyor ve göstermelik dahi olsa katliam operasyonu yapanların yargılanması ordusu, polisi, valisi ile devlet tarafından engelleniyorsa; halkın adalet duygusu karşılık bulmuyorsa; açlık, yoksulluk çadır önlerinde büyük utanca ve rezalete dönüşüyor ve bu ülkeyi yönetenler tüm halkı çadır önlerine, sadakalara mahkum etmek, yardımla yaşar hale getirmek istiyorsa; bu ülkenin meclisi sadece tekellerin ve emperyalistlerin istediği yasaları çıkarıp, halkın sorunlarına çözüm bulmuyorsa; hak ve özgürlüklerden söz edilemeyeceği gibi polis devleti ve keyfilik devletin temel politikası haline getiriliyor, en demokratik hakkın kullanılmasına copla, gaz bombaları ile, gözaltılarla cevap veriliyorsa; muhalif olan herkes susturulmak isteniyorsa; ihanet ve vatan hainliği meşrulaştırılmak isteniyorsa; ve bu ülkenin emperyalizmin sömürgeci olması kadermiş gibi bu ülkeyi yönetenler tarafından dayatılıyorsa...

Halkın şiddetinin olmaması mümkün değildir. Bunların karşısında halkın adaleti de olacaktır. O adaleti temsil eden de devrimcilerden başkası değildir.

Katiller Ekranlarda!

-Tantan'ı, Ağar'ı Kim, Neden Parlatıyor?-

Eylemlerin ardından, Sadettin Tantan ve Mehmet Ağar ekranlarda, gazetelerde 'terör uzmanı' diye boy gösterdiler. Gerçekleri tartışmak yerine Susurlukçu Ağar'ı, 19 Aralık'ta katliamcılığı tescilli Tantan'ları halkın karşısına çıkartıp parlatmaya çalışanlar, "terör" demagogjileri üzerine kurdukları "çözüm"lerini halka sunanlar, Susurlukları isteyenler, katliamları onaylayanlar, en hafifinden sorumsuzlardır. Ağarların, Tantanların anlatacağı vahşet ve katliam tecrübesinden başka bir şey olamaz. Onları ekranlara taşıyanlar bunların propagandasını yapıyor.



Katiller "Zamanımız Geldi" Histerisinde

Ne diyor Ağar; "Türkiye terör mesajlarıyla yönetilecek bir ülke değil. Bu nedenle son zamanlarda teröre karşı alınan yumuşak tavır değişmeli" diyor. Nasıl değişecek, ne yapılması gerekiyor, belli. Susurluk'un en üst boyutta uygulandığı günler gerekiyor! Tayyip anında Ağar'ın sözünü alıp, "terörün Türkiye Cumhuriyeti'ne verebileceği mesaj yoktur..." diye tekrarlıyor. Beyinleri Ağar'ın beynidir. Yok et, ez, Susurluk örgütü!

Ağar'ı ekranlara taşıyan medya, "teröre karşı herkesi kullandık" sözünü hatırlatıp, sormuyor; Şeriatçıları, Hizbullahları nasıl, nerede, kime karşı kullandınız? diye sormuyor. Sormazlar, çünkü Ağar'a ihtiyacı var düzenin, Susurluklara ihtiyacı var.

Peki Tantan ne diyor; "11 Eylül sonrası dünyada terör anlayışı değiştiği ama Türkiye'de hiçbir değişiklik olmadı. Aksine Terörle Mücadele Yasası'nın içi boşaltıldı."

Daha fazla baskı, daha fazla yasak, daha fazla F tipleri, daha fazla katliam istiyor Tantan. Böyle olursa "terör" olmayacaktır!

Biz bunlara, Eski Emniyet Genel Müdürü Cevdet Saral'ın, Ermeni halkını aşağılayan eski OHAL Valisi Ünal Erkan'ın değerli fikirlerini de ekleyelim: "'Terör bitti' diyenler bir kez daha düşünmeli" diyor "terör uzmanları".

Hepsi, tamam "terör" demagogjisi yayılıyor, sıramız geliyor diye düşünüyor. Ağızlarının suyu bunun için akıyor, bunun için katil suratları ile pis sırtışları ile karşımıza çıkarılıyorlar.

"En şanlı Türk" Ağar, "en büyük ulusalcı" Tantan; öğüt veriyorlar. Türk-İslam sentezi yapanlar, halkı devrimcilere karşı buna göre şekillendirmek isteyenler, İslamcılığı solun panzehiri diye palazlandıranlar bunlar değil mi? ABD ve İsrail'den eğitimlerini almış, devrimcileri katlettikçe yükselmiş, sistemin katilleridir bunlar. "Terörü" yaratanlardır.



HÜCRELERDEN

**emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte**

Ölüm Orucu Sürüyor!

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi (10. Ekip) direnişçisi olarak direniş bayrağını taşıyan tutsaklar şunlardır:

Selami Kurnaz, Vedat Düşküner (Tekirdağ F Tipi)

Muharrem Karademir (Kandıra F Tipi)

Hüseyin Çukurluöz, Bekir Baturu (Sincan F Tipi)

Selma Kubat (Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi)

Raziye Karabulut (Kütahya Kapalı Hapishanesi)

Günay Öğrener (Uşak Hapishanesi)

Gizleyerek Nereye Varacaksınız?

107 ölümü gizleyin... 500'ü aşkın sakattan hiç sözetmeyin... Ölüm orucuna yatan 10. Ekipleri de yok sayın... Tecrit gerçeğini günlerdir Ankara'nın göbeğinde haykıran, "Tecrite Son Verin, Ölümleri Durdurun" diyen TAYAD'lı Aileleri de gözaltına alıp susturun... Peki sonra?

Üç yıldır uyguluyorsunuz bu yöntemleri.

Ne direnişi kırabildiniz, ne de tecrit ve direniş gerçeğinin şu veya bu biçimde kendini duyurmasına engel olabildiniz.

Sansürünüzün en koyu olduğu zamanlarda, biz ölümlerimizle parçaladık o duvarları. Dışarıda feda savaşıları dile getirdi gerçeği.

Herkes bilmeli, görmeli; devrimci tutsaklar tecrit altında bu koşullarda yaşamaya mahkum edilemez. "Ederiz" diyenler, ölümlerimizden sorumlu olmaya devam ederler. "Ederiz" diyenler, düşünceleri değiştirilmek, sesleri boğulmak isteyenlerin düşüncelerini, seslerini haykırmak için başka yollara başvurmalarının da sorumlu sudurlar.

Bakın ne güzel(!) demokrasi;

20 hapishaneye birden operasyon düzenleyecek, 28 tutsağı katledecek, yüzlercesini kurşunlarla, bombalarla yaralayıp işkencelerden geçireceksiniz ve sonra, sanki böyle bir şey bu ülkede hiç yaşanmamış gibi onu gömeceksiniz. Katledilenlerin yakınlarının, yoldaşlarının, işkenceden geçirilenlerin de bunları "yaşanmamış saymasını" isteyeceksiniz. Bir tek katili, işkenceciyi yargılamayacaksınız.

Bakın ne güzel(!) çözüm;

Binlerce tutsağı katliamdan, işkenceden geçirip F tipi hapishanelerin tabutluklarına kapa-

tacaksın, tecrit uygulayacak ve tecrite karşı 107 kişinin ölümünü seyredeceksin, sonra kamuoyunun karşısına geçip "hapishaneler sorununu çözdük, hapishanelerimizde sorun yoktur, zaten AB de sorun yok diyor" diyeceksin. Bu çözümün de tecrit altındakiler tarafından kabul edilmesini bekleyeceksin.

Bunlar boş hesaplar.

Bu hesapların daha büyüklerini Amerika yaptı, işte hesaplarının sonuçlarını hep birlikte görüyoruz.

Herkesin bilmesi gereken şudur:

Yok saymakla hiçbir şey yokolmaz.

Tecrit var. 107 ölüm var. Direniş var; ölüm orucundakiler her gün adım adım ölüme biraz daha yaklaşıyorlar...

Gerçek bu kadar açık, kesin ve çıplak.

Bu kadar açık, kesin ve çıplak olan bir başka gerçek ise şudur: Tecriti, 107 ölümü ısrarla, her şeye rağmen görmüyorsan, birileri de onu sana, bir biçimde gösterir. Kimsenin o zaman yöntemleri, biçimleri tartışmaya hakkı yoktur.

Irak'tan Filistin'e, Afganistan'dan ülkemize kadar her yerde yaşananlar herkes için öğreticidir. Öğrenmeyenler, yaşanacaklardan öğrenmeye devam edecektir.

Ne böyle bir "demokrasi"yi, ne böyle "çözüm"leri kabul etmeyeceğiz. Tecriti, düşüncelerimizi değiştirmeyi dayatan zulme direnmeye devam edeceğiz. Tecriti ve direnişimizi yok saymaya karşı yine bedenlerimizi ölüme yatırdık, kendini feda eden insanı kimse gizleyemez! Fedanın olduğu yerde hiçbir şey gizlenemez.

Açlık Grevindeki TAYAD'lı Ailelere Polis Saldırısı "Kimse görmesin, duymasın istiyorlar"

- Abdi İpekçi'de açlık grevi devam ediyor -

TAYAD'lı Aileler, 64 gündür, Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda açlık grevindeydiler.

64 gün önce, F tipi hapisanelerde uygulanan tecrit işkencesini ve Irak'ın ABD tarafından işgal edilmesini protesto etmek; yaşanan ve devam eden bu sorunları hükümetin ve kamuoyunun gündemine taşımak amacıyla çadır kurma talepleri keyfi bir biçimde reddedilmiş, bunun üzerine aileler açlık grevine başlamışlardı.

TAYAD'lılar, keskin soğuğa, polisin tacizlerine ve vazgeçirme girişimlerine rağmen kararlılıklarını devam ettirdiler. Onlarca TAYAD'lı aile dönüşümlü olarak katıldı açlık grevine. Geçen hafta, Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi direnişçisi Raziye Karabulut'un eşi de oturma eylemine katılanlar arasındaydı. TİKB Dava Tutacağı Erdinç Yücel'in babası Ertuğrul Yücel de ailelerle birlikte parkta kalıyor ve tutsakların taleplerini gelen ziyaretçilere anlatıyordu.

Parkta 72 gün oturma eylemi yapan Düzceli depremezdelelerin keyfi bir şekilde gözaltına alınmasını takip eden günlerde TAYAD'lı Aileler de, parktaki sivil polis yoğunluğu ile taciz edildi ve bu yolla gözdağı verilmeye çalışıldı.

"Karanlıkta geldiler..."

Ve 17 Kasım günü -ki açlık grevinin 64. günüydü- hava karardığında yüzlerce polis inlerinden çıkıp TAYAD'lılara saldırıyı başlattılar. Ertesi gün TAYAD'lıların yine aynı yerde, saldırının olduğu yerde yaptıkları açıklamada belirttikleri gibi: "Karanlık bastığında geldiler çünkü haksız olduklarını biliyorlar. Eylemimizin meşru ve haklı olduğunu biliyorlar ve bunun için kimse görmesin, duymasın istiyorlar dı."

Saatler 19.45'i gösterirken, **dört** çevik otobüsü, üç zabıta otobüsü, güvenlik şubeden ve TEM' den gelen saldırganlar, Bülent Özdemir, Yıldız Türkoğlu, Yurdum Ali Tokgöz, Özkan Özgür ve Bektaş Doğan'ı döverek, yaka paça gözaltına aldılar.

Evet, yukarıdaki rakamları yanlış okumadınız. Dört otobüs dolusu çevik polis ve destek güçleri, sadece 5 TAYAD'lı için gelmişlerdi. TAYAD'lı aileler çeşitli yaralar aldıkları bu saldırının ardından işkencecilerin asıl inine, "Terörle Mücadele Şubesi"ne götürüldüler.

TAYAD'lılar, 64 gün önce, çadır kurmak iste-



diklerinde de gözaltına alınmış, ama bu gözaltı da oranın direnişin sesinin duyurulduğu bir yer yapılmasını engelleyememişti. Peki bu gözaltıyla engelleyebilecekler miydi?

"Buradayız işte yine!"

Ertesi gün, TAYAD'lıların gözaltına alındığı yerde, yine TAYAD'lılar ve Ankara Temel Haklar üyeleri vardı.

"İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son", "Tecrit Ölümdür, Öldüren Meclis İstemiyoruz", "Tecrit Ölümdür Ölümleri Durdurun" yazılı dövizleri şimdi gözaltına alınanların yerine onlar taşıyordu. Birlikte "Gözaltılar Serbest Bırakılsın", "Çözün! Tecriti Kaldırın!" sloganlarının haykındığı eylemde Ankara TAYAD temsilcisi Doğan Karataştan yaptığı açıklamada şunları belirtti: "Bas-kı, sansür ile, görmezden, duymazdan gelerek bir yere varılamaz... 20 Ekim'de yeni bir ekip ölüm orucuna başladı... Sorun çözülmedikçe de çıkmaya devam edecek. Geçen 4 yıl bunun açık ifadesidir."

TAYAD'lılar ve Temel Haklar üyeleri açıklamalarında gözaltına alınanlar serbest bırakılana kadar açlık grevini sürdüreceklerini belirttiler.

Ayrıca Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği tarafından yapılan açıklamada da "Abdi İpekçi Parkı'nda oturma eylemi yapan TAYAD'lı Aileleri gözaltına alanlar teröristlerdir!" denilerek, ailelerin serbest bırakılması istendi.

Gözaltına alınan aileler aynı gün akşam saatlerinde çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldılar. Ve yine direniş yerlerine döndüler. Abdi İpekçi Parkı'ndaki açlık grevi sürdürülüyor.

Yunus Güzel'in katledilmesi davası

Siparişle Hazırlanan 'Bilirkişi Raporu' İptal

Yunus Güzel'i işkencede katleden polislerin davası 17 Ekim günü, Fatih Adliyesi 5. Ceza Mahkemesi'nde görüldü. İşkencecilerin katıldığı duruşmada, Yunus Güzel'in avukatı Behiç Aşçı, bilirkişi heyeti raporunun hücrede yapılan bir inceleme sonucunda yapılmadığını belirterek, tekrar rapor hazırlanmasını istedi.

Mahkeme, bilirkişi raporunun geçersiz sayılarak yeniden hazırlanmasına karar verirken, duruşma 3 Aralık 2003 tarihine ertelendi.

Mahkeme çıkışında bir basın açıklaması yapan TAYAD'lı Aileler, davayı, adalet yerini bulana dek takip edeceklerini, mücadelelerin süreceğini belirttiler. Aileler adına konuşan Mehmet Güvel, masa başında hazırlanan bilirkişi raporuna değinerek, Yunus Güzel'in boyunun, ranzanın boyundan 10 cm. küçük olduğunu hatırlattı ve "Avukatlarımızın belirttiği gibi bilirkişi raporu hücreye göre yazılmamıştır" dedi.

Birtan Altunbaş'ın katledilmesi davası

Zaman Aşımı İçin Manevralar Sürüyor

12 yıldır süren, Birtan Altunbaş'ın işkencede katledilmesi davasına devam edildi. 14 Kasım günü yapılan duruşma, işkencecileri zaman aşımı yoluyla aklamamanın yeni manevralarına sahne oldu. Birtan'ın işkencede katledildiği dönemde tanık olan ve şu anda avukat olan tanıkların, "terör örgütü üyesi" olduğunu söyleyen işkenceci avukatları bu kez de duruşmadan çekilme oyununa başvurdular.

Davanın karara bağlanması için esas hakkındaki savunmalarını yapmaları gereken sekiz polis sanıktan hiçbiri duruşmaya katılmazken, eski Devlet Bakanı MHP'li Faruk Bal'ın danışmanlığına kadar yükselen işkenceci katil İbrahim Dedeoğlu ve Hasan Cavit Orhan'ın avukatı Özber Duvarcı "davadan çekildiğini" bildiren bir dilekçe verdi mahkemeye.

Zaman aşımı için, bu tür oyunlara sıkça başvurulduğu bilinmesine rağmen, müdahil avukatlarından Oya Ay-



Bilimin Namusu, Katillere Teslim

Bilirkişi Prof. Dr. Necati Ağalioğlu Yunus Güzel'in katledildiği hücreyi görmeden, bilmeden sadece fotoğraflara bakarak rapor hazırlamış ve "kendisini asmasının mümkün olduğu" yönünde, polisin baştan beri yaptığı açıklamalara paralel sonuç bildirmişti.

Bu nasıl bir bilim adamlığıdır, bu nasıl bilim namusuna sahip çıkmaktır. Polis devletin hukuktan, bilime kadar her alana nasıl sirayet ettiğinin örneği olan bu raporu hazırlayana bilim adamı denilebilir mi? Emperyalistler bilimi, halkları teslim almak, katletmek, sömürüsünü büyütme için kullanıyor, böyle "Prof"lar da aynı geleceği, işkencecilere hizmet ederek sürdürüyor.

Ama, katilleri hiçbir bilim sahtekarlığının, devlet korumasının aklamaması mümkün değildir. Onlar halkın gözünde çoktan mahkum oldular.

din'in, bu durumu dile getirip, sanıkların tutuklanması talebi, reddedildi. 2006'da zaman aşımına girecek davada karar için, polisin bulamadığı meslektaşlarına önce tebliğ yapılması, sonra sanıkların savunmalarını yapmaları gerekiyor.

Bu arada mahkemeye Gençlik Derneği öğrencilerinin yanı sıra, İHD, ÇHD, Dev-Maden Sen temsilcileri de katıldı. Mahkeme bitiminde bir basın açıklaması yapan Gençlik Derneği öğrencileri "Birtan Altunbaş Ölümsüzdür" sloganları attılar ve "biz adalet istiyoruz, haklı olan biziz ve biz kazanacağız!" dediler. Açıklamaya ÇHD'li avukatlar ve Dev- Maden Sen de destek verdi.

Gizli Saklı Değil, Aleni

İşkenceciler, emniyet ve avukatları hiçbir manevrayı şu ana kadar gizli saklı yapmadılar. Bulunmayan polisler, hükümete danışman yapılan işkenceciler, her duruşmada uzatma manevraları her şey aleni yapılıyor. Mahkeme ise zimni olarak bu durumu onaylıyor. Bu dava, işkencenin bir devlet politikası olduğunun en iyi kanıtlarından biridir. Devlet açık olarak tüm kurumlarıyla işkencecilere sahip çıkıyor. "Yargı siyasallaştı, güvenmiyoruz" diyen AKP, söz konusu olan devrimciler olunca, yargının siyasi olarak işkencecileri nasıl koruduğunu görmüyor. Çünkü o da bu çarkın dişlilerinden biridir şimdi.

Sayı 87

15

23 Kasım
2003



MAHKEME NE BİLİR!

Yargı da, infaz da polisten sorulur!

Bu ülkede “yargı”nın ne durumda olduğunu herkes biliyor. Onların “hukuka” göre değil de, **polis fezlekelerine** göre ceza verdiği de çok bilinen bir “mahkeme gerçeği”dir. Eskaza bir mahkeme polis fezlekesine göre davranmamışsa da, polis bırakmaz işin peşini. O kendi “yargısını” uygular, o “ceza”nın bir biçimde verilmesi için infazdan tehditlere, okuldan-işten attırmaktan tacize kadar her yolu kullanır. Son örneklerden biri Malatya’da yaşandı.

İnönü Üniversitesi Rektörlüğü, Malatya polisi tarafından gönderilen bir yazı üzerine, 1 Mayıs gösterilerine katıldıkları gerekçesiyle daha önce gözaltına alınan 4 öğrenci hakkında soruşturma açtı.

Oysa bu öğrenciler, daha önce polis tarafından gözaltına alındıklarında haklarında 1 No’lu DGM’de dava açılmış, 1 Mayıs eylemi sırasında “*polis se mukavemet, tek tip elbise giymek*” gibi gerekçelerle suçlanmışlar ve bu davadan “*suçun yasal unsurlarının oluşmadığı*” belirtilerek **beraat** etmişlerdi. Ama mahkemenin kararı polisi bağlamıyor. Güvenliği sağlamakla, hukukun uygulanmasını sağlamakla görevli polis, mahkeme kararını kaale almıyor.

O ne yapıp edip, ‘ceza’ verdirecek. Mahkeme aracılığıyla olmadıysa, Rektörlük aracılığıyla. Suç ortağı da hazır. Koskoca(!) bir üniversite rektörlüğü, ‘**karakol katibi**’ gibi, polisin talimatları doğrultusunda soruşturmalar açıp, ifadeler alıyor. “**Profesör**” sıfatı taşıyan bir öğretim

üyesinin aldığı ifade de polis ifadesini hiç aratmıyor:

Prof. Dr. Mustafa Kılıç adlı öğretim üyesinin Bedirhan Dönmez, Gökben Akkurt, Zeynel Ede, Volkan Hazdemir adlı öğrencilerin ifadesini alırken sorduğu sorulara bakın:

“Malatya Gençlik Derneği’ne üye misin? DHKP-C örgütüne üye misin? Üye isen ne zamandan beri? 1 Mayıs’a katıldın mı, flama ve pankart taşıdın mı, polise copla saldırdın mı?” Soruşturma talimatını polisten alan rektörlük, anlaşılan soruları da polisten almış!

Rektörlüğün hazırladığı suçlama da polis fezlekesinden farksız: Rektörlük, “*Güvenlik kuvvetlerinin megafon ve diğer usul ve tarzındaki sesli uyarılarına aldırmayarak, sloganlar atarak yürümek, yolu trafiğe kapatmak ve pankart ile flama sopalarıyla güvenlik kuvvetlerine saldırmak*”la suçluyor öğrencileri.

“**Polis devleti**” her alana dal budak salmış.

Şimdi bu ülkede, polise, “*sen mahkemenin beraat ettirdiği kişiler hakkında üniversiteye hangi hakla yazı gönderiyor, hangi hakla onlar hakkında yeniden soruşturma açtırıyorsun?*” diye sorabilecek bir mercii var mı?

Yok!

Polis devleti işte budur. Yasama, yürütme, yargı ayrılığı, polisin infazlarını, işkencelerini ve halk üzerinde estirdiği terörü aklamakta birleşmiştir.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

Å Yine Polis, Yine Katletme Özgürlüğü

Polis öldürme özgürlüğünü kullanmaya devam ediyor. **İzmir**’de kapkaç yaptığı iddiasıyla yakalanan Yasin Çiftçi hastaneden kaçmak isterken, ‘dur’ ihtarına uymadığı bahane edilerek, polis tarafından kastedilerek **ensesinden** vuruldu. **Hatay** Dört-yol Sincan Köyü korucuları da, ‘dur ihtarına uymadı’ diye kamyonet sürücüsü Mustafa Çakan’ı kurşun yağmuruna tuttu. **Rize**’deki olay ise şöyle gerçekleşti.

11 Kasım günü Pazar İlçesi Bölge Trafik Müdürlüğü’nde görevli polis Mustafa Yağcı, Çay Fabrikası Müdür yardımcısı Suat Ofluoğlu (55) ve aynı fabrikada veznedar olarak çalışan Harun Hacısalıhoğlu’nu (53) tarayarak katletti. Muhabirimizin edindiği bilgiye göre, Ofluoğlu ve Hacısalıhoğlu, bölge trafik karşısında kendi işleriyle ilgilenirken, polis Mustafa Yağcı, “bana niye gültüyorsunuz...” diyerek ateş açmaya başladı. Her ikisini de kanlar içinde bırakan polis, daha sonra çevreye rastgele ateş açmaya başladı. Polisin “psikolojik sorunları” olduğu açıklanırken, bu durumda neden eline silah verildiği soruları cevapsız bırakıldı. Tehditte rüşvetle iş yaptıran polis, hem Rize Devlet, hem de Ankara Numune Hastanesi’nden “sağlamdır, silahlı göreve dönebilir” raporu almıştı.

Halkın Öfkesi Korkuttu

Katledilenlerin yakınları ve halk, çevik kuvvet polisine, “**halkı böyle mi koruyorsunuz**” diye tepki gösterirken, polis hastaneden çekilmek zorunda kaldı. Tepki ertesi günü cenazenin ardından, Bölge Trafik Müdürlüğü önüne taşındı. Burada halkın karşısında çaresiz kalan polisler, Trafik Müdürlüğü’nü tümenden terk ettiler. Yağcı ise ilçe dışına kaçırıldı. Halen, halkın haklı öfkesine karşı, ilçeye polis takviyesi yapıldı ve iki panzer sürekli olarak bekletiliyor.

AKP’nin polisi, hem katil, hem sormusuz, hem de halkı sindirmeye çalışıyor.



Polis Şefleri, Gençlerimize Mafyacı, Pezevenk, Orospu Olun Diyor!



Eskişehir Emniyet Müdürü Mehmet Alptekin'in bir lisede öğrencilerimize ders verirken söylediklerini okudunuz mu? Okumadıysanız mutlaka okuyun. Okuyun ki, bu ülkede güvenliğimiz, gençlerimizin eğitimi hangi ellere, hangi kafalara teslim ediliyor, görün.

Şöyle diyor bu "emniyet müdürü"; *"Mafya şerefli bir iştir. O kadar basit bir şey değildir. Türkiye'de gör-*

dükleriniz çakaldır."

Kafa yapısı budur.

Susurluk, mafyanın da içinde bulunduğu bir örgütlenmedir; Susurluk'u "şerefli" görenlerin ortak kafa yapısı budur. Nedir bu mafya; dünya çapında uyuşturucudan kadın ticaretine, her türlü pisliğin organizasyonunu yapan çeteler değil mi? Bunlara "şerefli" diyen kafa yapısının hak, hukuk, adalet anlayışı da mafyadan alınmıştır.

Emniyet Müdürü, zaten gençlerimizi "eğitmek" için yaptığı konuşmanın devamında bunları da daha açık söylüyor:

"Terörle Mücadele'de 20 yıl müdürlük yaptığınızı kaydeden Alptekin, tüm sloganların hak, adalet, eşit paylaşım ile başladığını söyleyip, 'Sağ da, sol da, irtica propagandası da böyledir. Başka cümlesi yoktur' deyip, sözlerini şöyle sürdürdü: 'Toplumumuzda bir laf vardır, 'Bu düzen değişmelidir' diye. Bu, 'Mevcut yönetenler yeterince bu halkı düzdü, bırakın biraz da biz düzelim' demektir."

Bu beynin iğrençliğine bakın.

Hak, adalet, eşitlik, bırakın bunları diyor.

Ve daha vahimi; bir ülkeyi, halkı yönetmeyi, iktidar olmayı **"halkı düzmek"** olarak görüyor.

Kendisi de bu ahlaksızlığın uygulayıcısı olmaktan hiç sakınca görmüyor.

"Terörle mücadele" dedikleri işte bu ahlaksızlık, soysuzluktur!

Kim bu "terörle mücadele" polisleri? Ne yaparlar, nasıl düşünürler?

Eskişehir Emniyet Müdürü bunun tipik bir örne-

ğidir. **AKP'nin polis şeflerinin** hepsi aynı tornadandır. AKP'in İçişleri Bakanı Aksu, bu türleri terfi ettirmeye devam ediyor.

Bunlar günlük hayatta "terörle mücadele" diye neler yaparlar, şöyle bir düşünün?

Bütün düşünceleri, hak, adalet, eşitlik isteyenleri izlemek, korkutmak, tehdit etmek, sindirmektir. Takip, taciz, işkence "terörle mücadele" polisinin günlük işidir. Hatta savcılar, mahkemeleri bile bası altına almak, medyada komplo-provokasyon haberleri yayınlamak da onların işleri arasındadır.

Günlük mesailerinin önemli bir bölümünü demokratik kitle örgütlerinin kurulmasını, örgütlenmesini engellemek için ayırırlar. Derneklerin üyelerini tek tek izler, tehdit eder, dernek üyelerinin veya ilişkilerinin evlerine, işyerlerine kadar giderek taciz ederler. Bina sahiplerinin binalarını derneğe kiraya vermesini engellemekten, demokratik mücadelede yeralanları işlerinden attırmaya kadar her türlü yöntemi kullanırlar.

İnsanları mücadeleden, örgütlenmeden alıkoymak için sadece işkencelere gözaltı ve tutuklamalara başvurmamakla yetinmezler. Para teklif etmekten, şantaj kadar her yöntem vardır onların "çalışmaları" arasında.

Gözaltına aldıklarına söylemeyi en çok sevdikleri söz şudur: *"Bırakın bu işleri, hayatınızı yaşayın!"* Hayatını yaşamaktan anladıkları ise, Eskişehir Emniyet Müdürü'nün sözlerinde vardır; mafyacı olun, fuhuş yapın, çalın çırpın köşeyi dönün, hayatınızı yaşayın!

Halkın sorunlarını, ülke sorunlarını düşünmeyin, devrimci olmayın, vatansever olmayın, "birey" olun, kendinizi kurtarın.

Bu kadro, bu kafa yapısı, günde, ayda, yılda kaç bin kişiyi işkenceden geçiriyor, kaç bin, yüz bin kişiyi topluyor, tehdit ediyor, bir hesaplama yapıyor isterseniz. Hesaplayamazsınız. Ama kendi verdikleri rakamlar bile işkencenin boyutunu göstermeye yetiyor: 14 Kasım tarihli gazetelerde yer alan Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarına göre, bu ülkede *"son 8 yıl içinde 2 milyon 59 bin kişi gözaltına alınmıştır."* Bir başka rakam, bu ülkede 7 milyon kişiyi "sabıkalı" yapıldığını gösteriyor.

İşte bütün bunlar, bu "kafa"yla yapılıyor. Ülkeyi yönetmeyi "halkı düzmek" olarak gören kafanın başka türlü davranması da mümkün değildir.

Bu kafayı şu veya bu polise, emniyet müdürüne özgü sanmayın.

Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü AKP'nin "gözde" polis şeflerinden Feyzullah Aslan, Eskişehir Emniyet Müdürü'nün sözleri üzerine "sürçü lisan olmuştur" diyerek bu kafa yapısını korumaya, savunmaya devam etmiştir. Hemen burada geçen hafta Başbakan tarafından yapılan bir açıklamayı hatırlatalım:

"Başbakanı Tayyip Erdoğan, sadece İstanbul'da 700'den fazla polisin, uyuşturucu, esrar, eroin başta olmak üzere, kaçakçılarla işbirliğinden açığa alındığını söyledi."

Üstelik bunlar sadece "alttakiler". Üsttekilere yine dokunulmuyor. Uyuşturucu, fuhuş, kaçakçılık şebekelerinin en üst düzeydeki organizatörleri polis şefleri olarak yerlerini koruyor.

Gençlerimizi, düzenin teröründen ve ahlaksızlıklarından koruyalım!

Şimdi bir de şunu sorun kendinize: Bu kafa yapısına sahip birini Eskişehir Atatürk Lisesi öğrencilerine "eğitim vermek" için görevlendiren kim?

Biliniyor ki, bu sadece Eskişehir'de olmuyor. Hemen her ilimizde, ilçemizde, polis müdürleri her yıl çocuklarımıza **"terörle mücadele konusunda bilgilendirmek"** adı altında bu ahlaksızlıkları, bireyciliği anlatıyorlar. Gençlerini böyle eğiten bir düzen, baştan bozuktur.

Eskişehir Emniyet Müdürü, terörle mücadele şubesinde "görev" yaptığı 20 yıl boyunca yaptığı işkenceler, infazlar sonucunda o göreve getirilmiştir. Düzen hangi polis daha çok işkence, infaz yapıyorsa, onu terfi ettiriyor. Sonra da o eli kanlı kişileri, çocuklarımızı eğitmesi, korkutması ve ahlaksızlığa teşvik etmesi için görevlendiriyor.

"Kafa yapısı" bozuk olan Eskişehir Emniyet Müdürü değil, bu düzenin kendisidir. O sadece bu düzene uygun bir kafadır. Çocuklarımızdan da böyle olmasını istiyor.

Bu mafyacı, işkenceci derhal görevden alınmalı, işkencecilerin, eli kanlı katillerin çocuklarımıza "ders" vermesi uygulaması durdurulmalıdır.

Çocuklarımızı işkencecilere teslim etmeyeceğiz.

Onların beyinlerinin bu ahlaksızlıklarla doldurulmasına izin vermeyeceğiz.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

Faşizmin Gözaltı Tutkusu!

Yaşadığımız Vatan Dergisi'nin 17 Aralık 2001 tarihli 119. sayısındaki bir yazının başlığı şöyleydi: **Gözaltındaki Ülke...**

Geçen hafta yapılan bir açıklama, bu gerçeğin hiç de-ğişmediğini gösteriyor.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 2003 kayıtlarına göre, **"son sekiz yıl içinde 2 milyon 59 bin 25 kişi gözaltına alındı."**

2001 yılında İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada **"1995-2001 arasında ülke genelinde 1 milyon 740 bin 70 kişinin gözaltına alındığı..." belirtiliyordu.**

2001'den 2003'e kadar hiç durmaksızın her ay yüzbinleri gözaltına alarak rakamı 2 milyona çıkarmış buluyorlar.

Burjuva basın bile bu rakamı **"Gözaltı bilançomuz korkunç"** başlığıyla verdi.

Evet korkunç!

2 milyonu aşkın insan sadece 1995'ten bu yana gözaltına alınanların sayısı. Geriye doğru, 1995'ten önce, mesela 1980'den bugüne gözaltına alınanların rakamını düşünün. Kaba hesaplama 4-5 milyon olacaktır ortaya çıkacak rakam.

Gözaltına kurban vermemiş hemen hiçbir aile kalmamış demek ki bu ülkede.

Bu kadar büyük ve "korkunç" bir gözaltı rakamı, mevcut sistemin halk düşmanlığının, zulümle yönettiğinin kanıtıdır.

AKP'nin İçişleri Bakanı, iktidara geldiklerinde **"Huzur operasyonları"** adı verilen terör operasyonlarını, "çevirme"leri kaldıracaklarını, gözaltıların usulüne uygun yapılacağını vadetmişti. "AB'ye uyum" olacaktı ya!

Fakat gözaltı rakamları da gösteriyor ki, polisin hüküm sürüyor. Sakın kimse, polis hükümete rağmen yapıyor diye düşünmesin. Polis, **AKP'nin polisi**'dir. Yıllardır, ANAP döneminden beri Abdülkadir Aksu'nun yerleştirdiği kadrolar kilit noktalardadır.

Altı yılda iki milyon kişinin gözaltına alındığı bir ülkede kim hangi demokrasiden, hangi özgürlüklerden, insan haklarından bahsedebilir?

12 Eylül'de gözaltına alınan **650 bin** kişiden sık sık söz edilir. Sonraki AB'ye uyumcu iktidarlar, 12 Eylül'ü geride bırakmışlardır.

Faşizmin gözaltı tutkusu bitmez. Çünkü **faşizm**, tüm halkı fişleyerek, izleyerek, işkence tezgahlarından geçirerek ve mümkün olduğu kadarını da hapsederek yönetir. Mümkün olabilse, tüm ülkeyi bir hapis haneye çevirmek, tüm halkı bir çalışma kampında toplamak ister.

Emperyalist Tekellere Köle Olacak Tütün Köylüsü 574 Bin Aile

Özelleştirmenin iç yüzünün bütünüyle ortaya çıktığı şu günlerde, TEKEL'i sigara ve içki olarak ikiye bölüp satmakta kararlı olan AKP iktidarı, bu kararıyla **574 bin aileyi**, emperyalist tekellerin karşısında "yalnız ve çaresiz" bırakmaya hazırlanıyor. Konuya ilişkin bir rapor hazırlayan Tütün Eksperleri Derneği, TEKEL'in özelleştirilmesinin üreticiye, tüketiciye, işçiye ve receği zararları şöyle sıraladı:

"TEKEL: Yerli tütünden yapılan sigaralar üretilmeyecek. Türk tütününü alımları azaltılacak. TEKEL'in sigara pazarındaki payı düşecek. Çiftçiler: 574 bin aile gelir kaybına uğrayacak, kente göç yaşanacak. Sözleşmeli taşeron üretici olan çiftçi aileleri, uluslararası şirketler karşısında yalnız kalacak. Kamu Yönetimi: Yönlendirme ve denetim gücünü yitirme tehlikesiyle karşı karşıya kalacak. Dünyadaki stok fazlası tütün ve sigaraların iç pazara girmesi sağlanacak. Dış satım azalacak, dışalım artacak. Tarım: Tarımsal üretim planlamasından vazgeçilecek."

Tekellere Özgürlük, Tütün Köylüsüne Kölelik

Özelleştirme ile birlikte, tütün alım satımını, emperyalist tekeller, yani piyasa belirleyecek. Üreticilere dayatılan sözleşmede, emperyalist tekellere hiçbir sorumluluk yüklenmezken, üretici her yönüyle sözleşme imzaladığı tekele bağımlı hale geliyor. Buna göre, tütün tekele düşük fiyat da verse, başka nedenlerle de olsa,

köylü ürününü üçüncü bir kişiye satamayacak, devredemeyecek, aksi takdirde ürün kazancının yarısını tazminat olarak alıcıya ödeyecek. Ürününü, ihtiyaç duyduğunda teminat ya da rehin olarak gösteremeyecek, üretim için gerekli alet ve hammaddeyi temin edecek, başka alıcı ile çalışmayacak, tarlasına başka ürün ekemeyecek, doğal afetten kaynaklanan riskleri üstlenecek...

Her sözleşme gibi, yükümlülüklerin karşılıklı olmasını düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz. Aynı sözleşme, tekeller (ya da tütün tüccarları) tarafından devredilebilecek, satılabilecek. Dolayısıyla sözleşme ile birlikte köylü de başka bir tekele satılmış olacak. Keza, tütün bedelini ödemeyen, sözleşmede belirlenen ödeme zamanına uymayan tekele de hiçbir yaptırım öngörülüyor.

AKP, Tütün Köylüsünün İpini Çekiyor

Kısaca özetlediğimiz ve TEKEL'in özelleştirilmesi ile ortaya çıkacak tablonun sorumlusu AKP iktidarı olacaktır. Ege'nin, Güneydoğu'nun, Karadeniz'in yoksul köylüsünden, "sorunlarınıza çare bulacağız, yoksulluk son bulacak" diye oy alan AKP iktidarı, IMF'nin talimatları karşısında köylüye verdiği sözü unutmış, geleceğini, ürününü emperyalist tekellere peşkeş çekiyor. Halkın tüm kesimlerine olduğu gibi, tütün üreticilerinin tekellerin tefeci tüccarın kölesi haline getirilmesi, AKP'nin umurunda değildir. O, "yabancı sermayeyi çekmek" sözleriyle alayıp pullayıp, sanki halkın yararına bir durummuş gibi sunduğu, emperyalist tekellerin çıkarlarını düşünür.

Madenci 4 Aydır Grevde

Amasya Yeni Çeltek'te 520, Sorgun Çeltek'ten de 80 madenci ücret artışı için 22 Temmuz'dan bu yana grevde. Madencilerin bayrama grevle gireceklerini belirten Türkiye Maden-İş Sendikası Çeltek Şube Başkanı Gülahmet Güven, işçilerin, sendika seçimlerinde patronun istediği yönetimi seçmediği için cezalandırıldığını belirtti ve bunu da, işçilerin istediği ile işletme müdürü Mahmut Demir'in verdiği arasında çok az fark olması ile açıkladı. Güven, madencinin yerin 600 metre altında da yerin üstünde de şartlarının çok zor olduğunu, asgari ücretle yaşayamaz hale geldiğini belirtti.

Sendikalaşma Yasal, Ama Tahammül Yok

Diyarbakır Hava Kuvvetleri Komutanlığı 2. Taktik Lojmanları'nın kapıcıları Belediye-İş Sendikası'na üye olduğu için işten atıldılar. 83 işçinin atılmasına, Lojman Yönetim Kurulu karar verdi. Sendikaya üye olmak yasalarda var, ama patron her türlü yasadışı yolu kullanarak bu hakkı yok ediyor. Hele patron ordu ise, yasalara hiç dikkate almıyor.

Haklarını istediler AKP Yargılıyor

Kayseri'de kapatılan Çinkur işçilerinin, ödenmeyen tazminatlarını istemek için Abdullah Gül'ün Kayseri ziyareti sırasında yol kesip eylem yapan işçiler, yargılanıyor. Yasal haklarını, mahkeme kararı olmasına rağmen 4 yıldır ödenmeyen kıdem tazminatlarını isteyen emekçiye AKP iktidarının cevabı yargılama, gözdağı, emekçi düşmanlığı.

Sayı 87

19

23 Kasım
2003



Emekliler Ankara'ya Yürüdü AKP Emeklilere Hesap Verecek



- İnsanca yaşayabilecek maaş
- Toplu taşıma araçlarında indirim
- Huzurevlerinin yeterli hizmet verecek, çağdaş donanıma kavuşturulması
- Sosyal güvenliğin özelleştirilmesinin durdurulması
- Eşit, parasız sağlık hizmeti
- Emekliler Sendika Yasası çıkarılsın

Emekli-Sen üyeleri, 'haklarımız ve insanca yaşamak için Ankara'ya yürüyoruz' sloganıyla, 15 Kasım'da İstanbul, İzmir, Gaziantep'den yola çıktılar. İstanbul Kadıköy'de yapılan uğurlamaya, Temel Haklar destek verirken, DISK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** de katıldı. "Banka Kuyruklarına Hayır", "AKP Emekliye Hesap Verecek" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan, Emekli-Sen Marmara Bölge Sorumlusu **Hasan Kaşgır**, sendikalarını, demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz sloganı ile kurduklarını belirterek, "işsizlerden sonra en mağdur kesimiz." dedi.

Kocaeli'de Temel Haklar'ın da bulunduğu DKÖ'ler tarafından karşılanan ve 400 kişilik bir eylem yapan emekliler 17 Kasım'da Ankara'ya "Emekliyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla ulaştı. Topladıkları 50 bin imza hükümete teslim edilirken, Abdi İpekçi Parkı'nda yapılan açıklamada, genel başkan **Veli Beysülen** sendikanın taraf olacağı şekilde hükümete çözüm çağrısı yaptı. Bu arada parkta açlık grevinde bulunan aileler ile emekliler güzel bir dayanışma örneği göstererek, birbirlerine başarı dilediler.

KESK 4 Aralık'ta Grevde

KESK, 15 Kasım günü, Kamu Yönetimi Temel Kanunu'nu protesto için, Ankara'da eylemdeydi. Ulus Heykel'den Sakarya Caddesi'ne yürüyen emekçiler, "Tüccar Devlet İstemiyoruz", "Özelleştirmelere Direneceğiz" dövizleri açarak, "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları attılar. Burada bir konuşma yapan KESK Dönem Sözcüsü **Erkan Sümer**, bütçeyi ve kamu yönetimi yasasını eleştirerek, "eğer bu tasarı geri çekilmezse 4 Aralık'ta yine hizmet üretmeyeceğimizi haykırmak için buradayız" dedi. Emekçiler sık sık "4 Aralık'ta Grevdeyiz" sloganı attılar.

Bu arada, **TTB Merkez Konseyi**, Erdoğan'ın randevu taleplerine cevap vermemesi ve 5 Kasım'da dile getirdikleri taleplerin dikkate alınmaması üzerine, yeni eylem kararları aldı. Aralık ayının ilk 10 günü içinde eylemlerinin başlayacağı belirtilirken, AKP'nin taleplerine karşılık vermek yerine, sağlık ocaklarıyla pratisyen hekimliğini, işçi sağlığı ve işyeri hekimliğini yok edecek adımlar attığına dikkat çekildi.

Kent-Yol İşçileri Sendika Hakkı İçin Mücadele Ediyor

Şişli Belediyesi kuruluşlarından Kent-Yol A.Ş.'nde asgari ücretle çalışan 800 işçinin 450'sinin Belediye-İş'e üye olması ve sözleşme yetkisini almasının ardından belediyenin itirazı üzerine başlayan mahkemenin duruşması 13 Kasım'da yapıldı. Mahkeme, belediyenin TİS'i engelleme başvurusunu reddederken davayı 4 Aralık gününe erteledi.

Duruşma çıkışında bir açıklama yapan Belediye-İş 3 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Ayrılmaz**, işçilerin belediyenin temizlikten çevre düzenlemesine kadar birçok işi yapmasına karşın, açlık sınırının altında bir ücretle ve günde 10-12 saate varan sürelerle çalıştırıldıklarını belirtti. Sendikalaşmalarının engellenmek istenmesine tepki gösteren işçiler, taleplerinin kabul edilmesini istedikleri eylemde, "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarını haykırdılar.

PTT İşçileri Direniyor

İstanbul'da, **PTT Bahçelievler Dağıtım Merkezi**'nde bir aydan fazla zamandır kurdukları çadıra taleplerini duyurmak için direnen PTT emekçileri, direniş içinde yaptıkları çeşitli eylemlerini de sürdürüyorlar. Kadrolu işçilerle aynı işi yapmalarına karşın, daha düşük ücret alan ve takım sözleşmesi yapmayı talep eden taşeron işçiler, direnişin 28. gününde aileleri ile birlikte PTT Başmüdürlüğü önündeydiler. Üniversite gençliğinin, Sirkeci Postanesi'ne kadar "PTT İşçisi Yalnız Değildir" pankartı, "Eşitlik Özgürlük İşçilerle Gelecek" yazılı dövizlerle destek verdiği eylemde "**Köle Değil İşçiyiz, Birleşince Güçlüyüz**" pankartı açan işçiler, hükümete ve PTT Genel Müdürlüğü'ne kart gönderdiler. Eylemde, BİS Genel Sekreteri **Yılmaz Emir** işçilerin taleplerini dile getiren bir konuşma yaptı.

Türk-İş'te Kongreye Doğru... İşçiye Hangi 'Bay Başkan' İhanet Edecek?

Türk-İş aralık ayının başında yeni yönetimini belirlemek için kongre yapacak.

"Başkanlar kurulumuzda sorun olmaz, bu dönem kimi seçim diye oturup konuşur belirlemez" diyen bir yönetimin, elbette işçilerin iradesi ile yeni bir yönetim belirlemeyeceği açıktır. Yine kulislerde, pazarlıklarla, ayak oyunları ile başkan ve yönetim seçilecek. İşçi sınıfının sendikal mücadelesi için değil, bu mücadelenin önünde engel olmak için varıldığını kanıtlayan Türk-İş, yeni dönemde işçi sınıfına kimlerin ihanet edeceğini de belirlemiş olacak aynı zamanda.

Türkiye'nin en büyük işçi örgütünün, kırıntı halindeki dinamiklerini de giderek yitirdiği, şubeler düzeyinde mücadeleci bir anlayış yer yer varolsa dahi, yönetim düzeyinde, mücadelenin, alanların, grevlerin, dayanışmanın unutulduğu bir süreçte gidiliyor kongreye. Devrimci sendikacıların bunun hesaplaşmasını ne düzeyde yapabileceğini göreceğiz. Ancak açık olan şu ki, zerrece coşkudan, heyecandan, işçi sınıfı adına yeni bir çıkış arayışından söz etmek neredeyse mümkün değil kongre arifesinde. Kaldı ki, kongrede "faaliyet raporu" adına yönetimin neleri anlatacağı da merak konusudur. İşçi sınıfı mücadelesine ve örgütlülüğüne en büyük darbe olan Kölelik Yasası (İş Yasası) onların sayesinde sessiz sedasız çıktı. Toplu sözleşmeler özelde patronların, kamuda devletin isteği doğrultusunda bitirildi, bitiriliyor. İşten atmalar tüm hızıyla sürürken sendika ağalarının sessizliği de sürüyor. Ülkede yaşanan hiçbir hak arama eylemine destek, dayanışma ol-

madığı gibi, konfederasyon üyesi işçilerin direnişleri de Türk-İş'in doğrudan



Salih Kılıç

ya da dolaylı desteğiyle sonuçsuz bırakıldı. İşgal ortaklığı kararı desteklendi. F Tiplerinden Kürt sorununa kadar hiçbir demokratik talep, zulüm politikası onları ilgilendirmedir. TİS'e koydurdukları ve "başarı" diye sundukları, işçi çıkarmalarına ilişkin madde dahi, hükümet tarafından birkaç ay sonra kaale alınmadı. Elbette yine Türk-İş'in sessiz onayı ile AKP iktidarı bu kadar pervasız olabildi. Salih Kılıç başkanlığında Türk-İş yönetiminin bunların dışında anlatabilecek hiçbir şeyi yoktur.

Hangi 'bay başkan'ın bir dahaki seçime kadar işçi sınıfını aldatacağı, oyalayıp haklarını patronlara satacağının belirleneceği kongrede, Kılıç ya da başka biri, sonuç olarak, sendika başkanlarının ve işçileri temsilden uzak kulis delegelerinin seçeceği bir yönetim, işçi sınıfının haklarına, ülkedeki demokrasi mücadelesine bir katkı sunmayacaktır.

Bu kısır döngüye son vermek, taban örgütlenmelerimizi yaratmaktan geçiyor. Devrimci, ilerici, sınıf bilincine sahip işçiler, işçi önderleri mevcut yönetimin teşhiri ile birlikte, devrimci sendikal anlayışı sınıfa taşımak durumundadır. Taban örgütlenmelerinin giderek, bürokratik sendika yönetimlerini kuşatıp, sendikaları işçi sınıfının mevzileri haline getirmesi mümkündür.

Zabıta Memuru Eylem Yaptı

Keyfi baskıları, sürgünleri protesto eden Ankara'daki zabıta memurları, Zabıta Müdürlüğü önünde eylem yaptı. Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Burhan Poshoroğlu, 60 zabitanın 250 soruşturma ve cezaya uğradığını belirterek, gerekçenin "seyyar satıcılara müdahale etmeme"ye dayandırıldığını hatırlattı ve şöyle dedi: "Ankara'da yüzbinlerce işsiz olması ve bunların seyyar satıcılık yapması zabıtanın mı kaynaklanıyor?"

Bu arada eyleme tahammül edemeyen Zabıta Müdürü Hüseyin Gazi Tamer, memurlara soruşturma açma tehdidinde bulundu.

Çukurova İşçisine Destek Artıyor

İşten atılan Çukurova Tekstil işçilerinin fabrika önündeki direnişleri sürüyor. Mersin ve Adana'dan çeşitli kitle örgütleri, sendikalar ziyaretleriyle işçilere destek veriyor. TEKSİF, KESK Adana Şubeler Platformu, Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Çukurova işçisinin yanında olduğunu ziyaret ve açıklamaları ile dile getirdiler.

Tekel'de Eylem

Adana Savaş Karşıtları Platformu, 14 Kasım'da TEKEL Sigara önünde düzenledikleri eylemle özelleştirmeyi protesto etti. İşçilerin ve sendikacıların da katıldığı eylemde özelleştirme karşıtı sloganlar atılırken, platform adına yapılan konuşmada, emekçiler ve ezilen halklar özelleştirmelere karşı mücadeleye çağırıldı.

Sayı 87

21

23 Kasım
2003

Cam İşçisi De Ankara'da

Eskişehir Paşabahçe işçileri Ankara'ya yürüdü. İşten atılanların sayısı 412'ye ulaşırken, cam patronunun yasa kural tanımaz baskılarına karşı direniş kararlılıkla sürüyor. İşçiler bu yürüyüşle bunu bir kez daha gösterdiler. Direnişin 52. günü olan 16 Kasım'da, *"işveren Anayasa'yı çiğneme gücünü nereden alıyor? Bunun cevabını aramaya gidiyoruz, Türk-İş'e 'işçine sahip çık' demeye gidiyoruz"* diyerek Ankara'ya yürüyüş başlattılar. Vardar İş Merkezi önünde toplanan işçiler, sendika hakkı, iş ve aş için direndiklerini belirttiler. DKÖ'lerin de destek verdiği eylem sırasında, *"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Geliyor Geliyor, Genel Grev Geliyor"* sloganları atıldı. Yakında 13 cam fabrikasında grevlerin başlatılacağını belirtildiği açıklamanın ardından, akşam vardiyasından çıkan arkadaşları ile buluşan işçiler Ankara'ya doğru yola çıktılar.

Köy Hizmetleri'nde önleri polis panzerleriyle kesilen işçiler, buradan otobüslere bindiler.

İşçiler De Ankara'da

Memurlar, depremzedeler, TAYAD'lılar, öğrenciler, emekliler ve işçiler; sorunlarımıza çare bulun diyerek geldiler Ankara'ya. Ankara'nın kulağı sağır, çözümsüz, çünkü orada oturanlar sadece tekellerin sorunlarını çözmek için varlar.

Paşabahçe işçisi de, sorunlarına çözüm aramak için 17 Kasım günü Ankara'ya ulaştığında ilk hedefleri Türk-İş oldu. Aylardır süren direnişe karşı ilgisizlikleri, işbirlikçi Çimse-İş de aynı konfederasyon üyesi olması, Türk-İş koltuk, çıkar hesabı yapar-

ken, işçilerin evlerine ekmek götürmez durumda olmaları gibi bir çok nedeni vardı bunun.

'Bay Başkanlar' Koltuk İşçi Hak Mücadelesinde

Paşabahçe işçilerinin Türk-İş önüne geldiğinde içeride başkanlar kurulu toplantısı yapılıyordu. Tam 5,5 saat tartıştılar! Tartıştıkları ne işçi sınıfının genel sorunları ne de kapılarına dayanan Cam işçisinin açlığı, sendika mücadelesiydi. Kim başkan olacak, kim hangi koltuğu kapacaktı tek sorunları.

Konutkent'ten Türk-İş Genel Merkezi'ne kadar sloganlarla yürüyen işçiler, Türk-İş önünde bir açıklama yaptılar. Sendika genel başkanlarının toplantı çıkışında yapılan eylemde mücadele etmeyen, direnişe destek vermeyen Türk-İş, *"Türk-İş Uyuma İşçiye Sahip Çık"* sloganıyla protesto edilirken, Şişecam patronunun yasal haklarını kullanmalarına zorbalıkla engel olduğunu dile getirdiler.

AKP'ye seslenen işçiler; *"Hükümet, devlet kurumları nerede? 53 gündür Anayasa ayaklar altında, Eskişehir T.C. sınırları içinde değil mi? Yoksulun oyu ile iş-aş diyerek iktidara gelenler şimdi nerede"* diye sordular. *"Açlıkla terbiye etmeye kalkışanlar yanılıyor."* diyen işçiler, *"İnsanlık onuru açlıkla terbiye edilemez. Bu iş onur sorunudur. Ya insan gibi onurumuzla sendikamızı seçeceğiz, ya da onurumuzu kaybedip kul-köle olacağız"* dediler.

"Şişecam işçisi direnişin simgesi" sloganları atan işçiler, açıklanan programa göre, *"Sorunlarımızı canlılarına iletтик çözüm bulmak, artık ölümlerden medet umuyoruz"* diyerek Anıtkabir ziyareti, CHP, AKP ile görüşmeler yapacak ve 3-7 Aralık günlerinde toplanacak Türk-İş'in 19. Olağan Genel Kurulu'na katılarak sorunlarını anlatmak için söz hakkı isteyecek. İşçiler, sorunları çözülene Ankara'da kalmayı düşündüklerini ifade ettiler.

AKP İktidarı ESK Oyununda 'Geniş Katılım' Demagojisiyle Kan Tazelemek İstiyor!

Emekçi düşmanlığı tes-cilli olan AKP iktidarı, işçi sınıfının mücadelesini engellemek, sendikacılığı patron-iktidar masasına, "uzlaşma" söylemlerine mahkum etmek için kurulan Ekonomik ve Sosyal Konsey (ESK) Yasası'nı de-ğiştirmeye hazırlanıyor.

Hatırlanacağı gibi, DİSK, TÜSİAD'ın bu toplantılara katılması-nın yasal olmadığını belirterek toplantıyı terk etmişti. AKP iktidarı hem TÜSİAD'ın katılımını yasallaştırmak, hem de genişletme adıyla bu aldatmayı kan tazeleyerek sürdürecektir.

Sorun ESK'ya kaç kurumun katıldığı, patron örgütlerinin mi işçi örgütlerinin mi çoğunlukta olduğu değildir. İşçi örgütleri çoğunlukta olsa ne olur? İşçi sınıfının gücü, üretimden gelen güçtür, direniştir. Bunun dışındaki arayışların tümü nihayetinde patronların değirmeni-ne su taşımaktır. ESK'nın kurulduğu 2001'den bu yana işçi sınıfı ne kazandı, ne kaybetti dökümü yapmak bile, bu ESK oyununa son verilmesi gerektiğini gösterir.

DİSK başta olmak üzere konfederasyonlar, ESK aldatmasına daha fazla alet olarak sınıfa ihaneti büyütürler.



İşgale Son!

Irak işgali ve AKP çeşitli eylemlerle protesto edilme-ye devam ediliyor.

İZMİR'de Savaş Karşıtı Platform 14 Kasım'da "İşgal Tezkeresi Geri Çekilsin, Irak'ta İşgale Son!" içerikli imza kampanyasında toplanan imzaları TBMM'ye göndermesinin ardından 15 Kasım günü İngiliz Konsolosluğu'na yürümek istedi. Polis kitlenin önüne barikat kurarken, Güvenlik Şube Müdürü Celil Taşkın, "Kesinlikle yürütmeyeceğiz, yürürseniz ne yapacağımı biliyorum. Burası dingonun ahır mı, hadi gelin de görüşelim" sözleriyle, AKP'nin polisinin demokratik haklardan ne anladığını da gözler önüne serdi. Bunun üzerine Alsancak Tren Garı önünde oturma eylemi yapan kitle, "Emperyalist İşgale Hayır, Kürt Sorununa Demokratik Çözüm, Kölelik Yasasına Hayır, Emekten ve Ezilenden Yana Yasalar Çıkarılsın, İmralı ve F Tipi Cezaevleri Kapatılsın" vb döviz ve pankartlar açtılar ve bir basın açıklaması yaptılar.

MERSİN'de Emek Platformu tarafından düzenlenen "Yıkım Yasalarına, 2004 Rantiye Bütçesine ve Irak'ta İşgale Hayır" mitingine 2 bin kişi katıldı. 15 Kasım günü düzenlenen mitinge Haklar ve Özgürlükler Cephesi "YÖK'e İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" pankartı ve kızılbayraklarıyla katılırken, direnişteki Çukurova Tekstil işçileri "İşimizi ve Haklarımızı İstiyoruz"



pankartıyla yerlerini aldılar. "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganlarıyla işçilerin selamlandığı yürüyüş boyunca sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Alanda yapılan konuşmalarda, çıkarılan yasalar ve işgal eleştirilirken, Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin tertip komitesine bildirdiği sloganlardan, kabul edilmeyen sloganların tümünün içerisinde "tecrit" kelimesinin geçmesi, sansürcü zihniyetin bir yansımasıydı.

Çağdaş Hukukçular Derneği, Irak'taki ABD işgalini, 14 Kasım günü İstiklal Caddesi'nde yaptıkları cüppeli yürüyüşle protesto ettiler. ÇHD adına yapılan açıklamada, halkların yerinin işgalcinin yanında değil, Irak halkının yanında olması gerektiği belirtildi.



"Öcalan üzerindeki tecritin kaldırılması" için eylemler sürüyor.

Kendisi eski bir gerilla olan PJA üyesi Fatoş Sağlamgöz, 11 Kasım gecesi İsveç'in Göteborg şehrindeki işlek bir meydanda bedenini ateşe vererek şehit düştü. Sağlamgöz, arkasında bıraktığı mektuplarda Öcalan'a yönelik tecriti protesto ettiğini belirtti.

'Toplumsal Barış İçin Gençlik Girişimi', Öcalan'a yönelik tecrit uygulamasını protesto etmek için 18 Kasım günü İstanbul Adliyesi'ni işgal etti. Adliye binasına "Kürt Sorununa Demokratik Çözüm. İmralı Cezaevi Kapatılsın" pankartı açan 25 kişilik grup, "Operasyon Değil Demokratik Çözüm, Bijî Biratiya Gelan" ve "Bijî Serok Apo" sloganları attılar.

Oligarşi medyası, polisi, hükümetiyle "terör" demagojisiyle, sesini duyurmak isteyen, sansürlenmiş bir soruna dikkat çekmek isteyenlere saldırdı. Halkın tüm kesimleri sesini duyurmak, taleplerini dile getirmek zordur. Siz bunun yollarını gaz bombalarıyla terörle bastırırsanız, binlerce insanın katıldığı mitingleri görmezden gelir, sansürlerseniz, o da duyurmak için daha etkili yollara başvuracaktır. Terör demagojisi yapanlar, halkın demokratik taleplerini, tepkilerini görmezden gelenler, sansürleyenlerdir, halkı terörle, baskıyla susturmak isteyenlerdir.

'Kürtçe Yayın Genelgesi' Ve İnkarcı Faşist Kafa

RTÜK'ün, TV ve radyolarda "Kürtçe yayın"a ilişkin hazırladığı genelge, Başkan Fatih Karaca tarafından 18 Kasım'da açıklandı.

Yönetmeliğin Adı Bile, İnkarcı Belgesi

RTÜK tarafından hazırlanan yönetmeliğin adı şu: "Türk Vatandaşlarının Günlük Yaşamlarında Geleneksel Olarak Kullandıkları Dil ve Lehçelerde Yayın Yapılmasına İlişkin Yönetmelik"

Bir kere, yönetmelik "Türk vatandaşları" için hazırlanmış. "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları" denilmemesi bir "hata" değil elbette. Baştan, Kürt, Arap, Laz herkes Türk olduğunu kabul edecek, dilleri ise, Türkçe'nin lehçesi.

Oligarşinin, onyıllardır çeşitli demagogilerle sürdürdüğü bu inkarcı politikadan, AB emretti diye, "özgürlük veriyorum" oyunu oynanırken vazgeçeceğini beklemek elbette hayaldir. Ancak faşist kafa yapısının akli sıra nasıl "incelikle" ırkçılığını sergilediği böylece yeniden belgelenmiş oluyor. "Böyle bir sorun yoktur dersiniz, sorun yok olmuş olur" diyen Erdoğan'ın beyni de oligarşinin politikalarıyla tam bir uyum halindedir. "Kürt kardeşlerimiz" yoktur beyinlerinde, "ne mozayigi ulan" vardır.

Denetimimde Olmayan Hiçbir Hakkı Vermem!

Bu mantık tüm hak ve özgürlükler için geçerlidir. Yönetmeliği hazırlayan zihniyet de, buna göre hareket ediyor.

Yönetmeliğin yayınlanması, sözkonusu hakkı doğal olarak ortaya çıkarmıyor. Yani isteyen radyo ve TV'ler bu yayınları yapamayacak. Bunun aşağıda sıralayacağımız, yayını kuşa çevirme kuralları olmakla birlikte, önce RTÜK'e başvuru yapılacak ve **İZİN ALINACAK**.

Ben sana bu hakkı vermek zorunda kaldım, ama denetimim dışınd a hiçbir

halk, milliyet dilinde yayın yapamaz, eğitim yapamaz deniliyor. Kürtçe kurslarının kapılarının büyüklüğünün bile izin vermeme bahanesi yapıldığı bir ülkede, yayınlara hangi koşullarda izin verileceği sır olmasa gerek. Yasal olarak var olup, fiili olarak işletilmeyen, ya da kuşa çevrilen haklar sınıfına böylece "Kürtçe yayın" da dahil edilmiş olundu.

Kürtçe Yayın Var, Kürtçe Eğitimi Ve Kültürü Yasak

Yönetmeliğe göre;

- Televizyonlarda günde 45 dakikayı aşmamak üzere haftada toplam dört saat, radyolarda ise günde bir saati aşmamak üzere toplam beş saat, yayın yapılabilecek.

- "Geleneksel dil ve lehçelerdeki" yayınları sadece kamu ve özel ulusal ölçekte yayın yapan TV ve radyolar yapabilecek. Bölgesel kanallarda yayın izninin verilmesi için "izleyici ve dinleyici profili çalışması"nın yapılması beklenecek.

- Televizyonlarda program anında mutlaka Türkçe altyazı kullanılacak... Radyolarda ise yayından hemen sonra Türkçe tercümesi yayınlanacak.

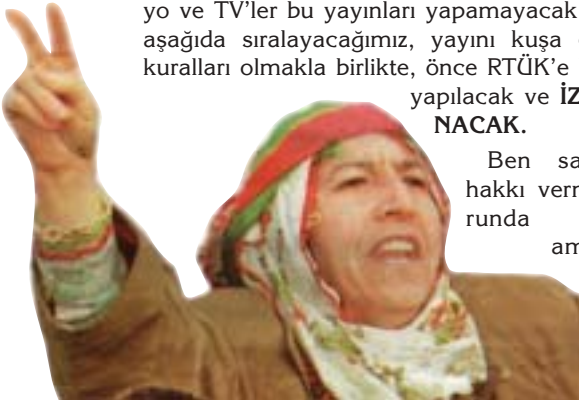
- Yine yönetmeliğe göre, sözkonusu dil ve lehçelerin **ÖĞRETİLMESİNE YÖNELİK YAYIN YAPILAMAYACAK!**

Nasıl hazırlarım da, denetimim dışında, medya tekellerinin TV'leri dışında kimseye izin vermem, Kürt halkının ve Laz, Çerkez, Arap, Gürcü milliyetlerden halkların dilini, kültürünü, eğitimi ni geliştirmesini nasıl engellerim düşüncesiyle bir yönetmelik ancak bu şekilde hazırlanabilir.

Doğan Medya'nın, Karamehmet'in, Cinerler'in yapacağı Kürtçe yayından ne çıkacağı belli değil mi; televole, magazin, devletin yalanları ve karşıdevrimci propagandaları Kürtçe olarak yayınlanacak. Bölgesel kanallara iznin meçhule ertelenmesi, ya denetimi kaçırırsam, ya yerelde istemediğim kişi ve kurumlar yayın yaparsa korkusundan kaynaklanıyor. Kürtçe dışındaki dilleri konuşan halkların en azından belli bir çoğunluk oluşturduğu bölgelerde yapabilecekleri yayınların önüne de böylece geçilmiş olunuyor.

Oligarşi ırkçıdır, inkarcıdır. Bu gerçek bir kez daha belgelenmiştir. Kürtçe yayın yaptırmama genelgesi, "vitrin" dahi olabilecek düzeyden uzak, halklarla alay etmektir.

Halkların dillerini istedikleri gibi özgürce kullanması, dilinde yayınlar yapması, eğitimi ni yapması, kültürünü geliştirmesi faşist yasa ve yönetmeliklerle, "Türkçe'de olmayan harf" tartışmaları ile sınırlandırılmaz.



Köyler yeniden boşaltılıyor

Oligarşinin "OHAL'i kaldırdık" yalanı her gün yaşanan gelişmelerle yerlebir olmaya devam ediyor. Dağ taş operasyonlarla bombalanıyor, yaylaya çıkış yasakları, arama noktaları tüm hızıyla sürüyor. Elbette OHAL'in en önemli uygulamalarından biri olan köy boşaltmalar da "köye dönüş projesi" aldatmacasıyla paralel olarak sürdürülüyor. Kimi köyler resmen boşaltılıyor, kimilerinde halkı göçe zorlamak için her türlü baskı devreye sokuluyor.

OHAL SÜRÜYOR! Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'ne bağlı Pagenk Köyü boşaltıldı. Yüksekova Kaymaklığı'ndan aldıkları izinle, topraklarına kavuşmak, ekip biçebilmek için, yaşayabilmek için köylerine dönenler, 10 Kasım günü köylerine gelen askerin talimatıyla boşaltmak zorunda kaldı. Jandarmalar köyün iki gün içinde köylerini boşaltılmasını istedi, Köylüler çaresiz, eşyalarını yeniden kamyonlara yükleyerek Yüksekova'ya, aç, açıkta yaşamaya döndüler. Gerekçe malum; gerillaya yardım. Pagenk 1993'te de aynı gerekçeyle oligarşi tarafından boşaltılmıştı.

OHAL SÜRÜYOR! Siirt'in Eruh İlçesi'ne bağlı köylerde hayvanların meralara çıkarılması yasaklandı, kimlikler köy girişlerinde karakollara bırakılıyor, gıda maddeleri ile hane nüfusu kayıt altına alınıyor. Söz konusu baskı ve terör uygulamaları 25'e yakın köyü kapsayan Mışar bölgesinde Eğlence Jandarma Karakolu başta olmak üzere jandarma tarafından yoğun olarak uygulanıyor.

Uygulamaları köylüler şu şekilde anlatıyor:

"İki gün önce vaçgeçmişlerdi yine başladılar. Hayvanlarımızı otağa götüremiyoruz. Satın aldığımız gıdalar, karakolda yazılıyor. Evde kaç nüfus olduğu soruluyor, yiyeceklerin kaç kilogram olduğu kaydediliyor. O şekilde köye girişimize izin veriyorlar. Geçtiğimiz gün taziye için Bağgöze Köyü'ne gittik. Girişte Bağgöze Jandarma Karakolu'nda kimliklerimizi aldılar, niçin köye gittiğimizi sordular. Sonra kimliklerimizi vermediler, köy dönüşü alırsınız dediler." Köyler arasında yolcu taşıyan minibüsler ise, her gün taşıdıkları yolcuların listesini karakola bildirmek zorunda.

OHAL SÜRÜYOR! Şırnak'ın Beytüşebap İlçesi'ne bağlı Ilıcak köylüleri, jandarmanın köyün boşaltılması yönünde baskılarına maruz kalıyor. Köylüler adına Diyarbakır İHD'ye başvurarak yaşa-

nanları anlatan Kasım Aslan, askerlerin köyü terk etmeleri yönünde tehditlerde bulunduğunu söyledi. İşte köylülerin yaşadıkları:

"Geceleri silah, uçaksavar ve havan toplanıyla köyün çevresine atış yapılıyor. Köy halkı mağdur ve perişan durumda. Bizlere 'Siz KADEK'lisiniz köyü terk edeceksiniz ve çadırlarda kalacaksınız' diyorlar. Kışa girdik. Böyle bir şey köylülerin ölümü demektir. Çok zor günler geçiriyoruz. '91-92 dönemi geri getirilmek isteniyor. Yaşanacak olaylardan Beytüşebap Alay Komutanı ile İlçe Jandarma Komutanı sorumludur."

OHAL SÜRÜYOR! Siirt'in Eruh İlçesi'ne bağlı Bölüklü (Kese) köylüleri, köylerinin boşaltılmasından 10 yıl sonra topraklarını işlemek için gittiklerinde korucuların silahlı saldırısına uğradı. 1993'te oligarşinin paramiliter güçleri korucuların baskısıyla köylerini terk etmek zorunda kalan köylülerden Dünder Ailesi 6 Kasım'da köylerine döndüler. Topraklarını işlemeye başlamışken, korucuların saldırısı ile karşılaştılar. Köyün dışına çıkarılarak köyü terk etmeleri ve Türkçe konuşmaları için tehdit edilen köylüler, kendilerini dipçiklerle döven korucuları jandarmaya şikayet ettiler. Aldıkları cevap, "Olaydan haberimiz var. Bizim adımızı kullanıyorlar, araştıracağız" oldu.

Boşaltılan yüzlerce köyde halkın topraklarını koruculara hizmetlerinin karşılığı olarak veren oligarşidir. Korucu terörünün sorumlusu da, bu kontra örgütünü hala koruyan, dağıtmayan, yine ihtiyacımız olacak diye besleyen AKP iktidarıdır.

OHAL SÜRÜYOR! Van'ın Özalp ve Saray İlçeleri'ne bağlı tüm köylerde yaşayan halk, jandarma tarafından resimleri çekilerek fişleniyor. Önce muhtarları toplayarak, bütün köylülerin aile boyu toplu olarak resimlerinin çekilmesini, 18 yaşından büyüklerin ayrıca vesikalık resimlerinin çekilmesini isteyen Özalp İlçe Jandarma Karakolu, muhtarların reddetmesi üzerine, resmen fotoğraflara ihale yaptı. İhaleyi kazanan(!) 'Murat Foto' tüm köyleri dolaşarak jandarma emri ve korumasında köylülerin resimlerini çekiyor. Reddedenlerin evine ise baskınlar yapılıyor. Şu ana kadar Özalp'ta 56, Saray'da 40 köyün halkı fotolanıp fişlendi.

Uygulama yasal mı? Değil! Olması da gerekmiyor, oligarşi onyıllardır bu ülkede milyonları fişledi. Bu da, fotoğraflı kitlesel, aile boyu fişleme olarak OHAL'e özgü olanı. Oligarşi baskıda, terörde hukuksuzlukta hiçbir sınır tanımaz. "Demokratikleşme" dedikleri, tıpkı yarısı aç bir ülkede "ekonomi düzeldi" türünden iğrenç bir yalan. Yalanın yayıcıları ise AB'ciler ve islamcı AKP.

Eylemlerin Gerçekleştiği DÜNYA VE TÜRKİYE GERÇEĞİ



15 Kasım'da İstanbul'da iki Sinagog'un önünde patlatılan bombalar, eylemin çapının ötesinde bir bakış gerektiriyor. Büyük bir çoğunluk "kim yaptı?" sorusunu tartışıyor, kamuoyu bu soruyu tartışmaya yönlendiriliyor. Oysa bu, gerçekten kaçışın ve kitleleri gerçeklerden uzaklaştırmanın bir biçimidir.

Hele hele, geniş bir kesimin diline pelesenk ettirilen "terör" demagojisinin bu eylemi anlamakla, açıklamakla bir ilgisi yoktur.

Bu eylemin ve benzeri eylemlerin nasıl bir dünya gerçeği içinde gerçekleştiği, bu eylemin neden Türkiye'de gerçekleştirildiği, Türkiye gerçeği'nin ne olduğu tartışılmalıdır. Bu ve benzeri eylemleri anlama ve önlemenin de yolu buradan geçer.

Dünya halklarını açlık ve zorbalık Daltında boğan dünya gerçeği

Tüm demagojilerin, kan ve acı üzerinden yapılan istismarın etkisinin dışına çıkıp şu soru sorulmalı en başta: "Terör ne, terörü yaratan kim?" Cephe tarafından Sinagog'lara yönelik saldırıların ardından yapılan açıklamada bu sorunun gerekliliği şöyle ortaya konuluyordu:

"Bakın dünya tablosuna; dünya kan gölüne dönüştürülmüş, ülkeler ardı ardına işgal ediliyor; bir halk - Filistin halkı- tüm dünyanın gözleri önünde Amerika ve İsrail tarafından sistemli bir katliama uğratılıyor... Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de Amerika, İsrail ve işbirlikçileri katlediyor. Amerika ve işbirlikçilerinin tehdit ve terörü, katliamcılığı Nepal'den Kolombiya'ya, Suriye'den Küba'ya dünyanın her yerinde kendini gösteriyor.

"Terör ne?" sorusuna verilecek cevap, Amerika ve İsrail'in Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da ve dünyanın dört bir yanında hemen her gün yaptıklarıdır. Bu terör tartışılmadan başka hiç bir şey tartışılmaz.

Bu terör tartışılmadan ne Filistin'deki, ne Irak'taki, ne ülkemizdeki feda eylemleri tartışıla-

maz. Bu terörü tartışmayanlar, "eylemlerin biçimini" de tartışamazlar."

Terörü yaratan ABD'dir. Bu sistemdir.

Yaşamak adeta "suç" haline getirilmiş. Yaşamak bir nevi "ceza çekmek"le özdeşleştirilmiş. Bizzat emperyalist kurumlar tarafından yayınlanan rakamlara göre, 1.2 milyar insan açlık çekiyor, 2 milyar insan yetersiz besleniyor, yılda 11 milyon çocuk açlıktan ölüyor... Dünyanın en zengin üç tekelinin geliri, 48 ülkenin toplam gelirinden fazla. Açlık, susuzluk içindeki yoksulları hastalıklar kırıp geçiriyor...

Nasıl bir dünya bu, nasıl bir adalet bu?

Aç bırakmakla yetinmiyorlar.

Emperyalizm ve işbirlikçileri saldırıyor, kuşatıyor, işgal ediyor, sen şöyle yönetileceksin, seni şunlar yönetecek dayatıyor, şu dili konuşacaksın, bu inancın olmayacak, şu düşünceleri beynine sokmayacaksın diye devletlerin, halkların, bireylerin hayatının her alanına müdahale ediyor.

Bu olgu, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de çok çıplaktır. Bu olgu, ABD'nin hükümetler değiştirdiği, meclislerine istediği kararları aldırıldığı ülkelerde açıktır.

Böyle bir dünyada ve ülkede, başka ne yapacak insanlar? Nasıl haklarını arayacak? Meydanlara çıkan onmilyonların taleplerine, tepkilerine kulaklarını tıkayanlara, ekmek, adalet diyenlerin sözüne sansür uygulayanlara taleplerini nasıl anlatacak?

"Amerika, İsrail ne yapıyor ki, böylesine büyük bir öfke, böylesine büyük bir kini doğuruyorlar?" sorusu sorulmadan bu eylemlere bilimsel ve gerçekçi yaklaşamaz.

Tüm dünya, özellikle 11 Eylül'den bu yana feda eylemlerini tartışıyor. Feda eylemleri, emperyalizmin artan şiddetine ve kuşatmasına bir cevaptır. Şiddetin boyutu yükselmiş, kuşatma yoğunlaşmış, direnenler seslerini duyurmanın, hesap sormanın başka yollarını geliştirmişlerdir.

Bu gerçek karşısında "her türlü şiddete karşı olmak"tan sözedenler tamamen ütöpiktir. Gerçekle bağlarını koparmışlardır. Bu nedenle de emperyalizmin dayatmaları, işgal ve katliamları, insanı ve halkları hiçe sayması karşısında senin reçeten ne, ne öneriyorsun sorusuna verebildikle-

ri bir cevap da yoktur.

Sinagog eylemlerini El Kaide veya başkası yapmış; bunun da esasında bir önemi yoktur. Bu nesnel koşullar devam ettiği sürece, devrimci, yurtsever, islamcı örgütler de, başka El Kaideler de hep olacaktır.

Halkın bağımlılığa, açlığa, zulme mahkum edildiği ülkemiz gerçeği

Bir kesim, Sinagog eylemlerinden itibaren günlerce *"her şey yolundaydı, tam gelişmeye büyümeye başlamışken... yine terör"* edebiyatı yaptı. Hangi gelişme, hangi büyüme, hangi işler yolunda?

Kafasına çuval geçirilen, 8.5 milyar dolar için yalvarıp yakaran bir ülkede hangi büyümeden söz edilebilir?

Bunlar safsatalar. Bugün ne var Türkiye’de, gerçek tabloya bakalım.

Ekonomik sorunlar, hak ve özgürlük gaspları, işbirlikçiliğin ortaya çıkardığı ulusal onursuzluk tablosu... Her şey dağ gibi birikmiş.

İşsizlik on milyona dayanmış ve işsizliğe yönelik bir çözümün sözü bile edilmiyor. (Tayyip Erdoğan’ın “tüm TOBB üyeleri bir kişiyi işe alsalar işsizlik çözülür” türünden cehalet ürünü saçmalıkları “söz”den bile sayılamaz.) Açlık istatistiklerini biz yapmıyoruz. Devletin yaptığı açlık istatistiklerinde, halkın dörtte birinin aç olduğunu söylüyor rakamlar. “Asgari ücret insani değil” diyen bu ülkenin başbakanı, ama 4.5 milyon insanımıza o ücretle insanlık dışı koşullarda yaşayacaksınız diye dayatan da aynı başbakan. İnsanlık dışı ücretle insanlık dışı koşullarda yaşamak istemeyenleri “ideolojik” diye suçlayan da aynı kişi. Polisi memurların, işçilerin, depremzedelerin, öğrencilerin, tutuklu yakınlarının üstüne saldıran da bunlar. AB’ye uyum nakaratları altında polis terör estirmeye devam ediyor. Halkın, gençliğin örgütlenme hakkı copla, işkenceyle gasbediliyor.

Emniyet Müdürlüğü’nün açıkladığı gözaltı rakamlarına bakın; 8 yılda 2 milyon kişi. Peki neden gözaltına alınmış bunlar? Adi olaylar bunların bir kısmıdır, ama büyük bir kısmı, hakları, özgürlükleri için mücadele edenlerdir. Demokrasi ve bu rakamlar; tam bir riyakarlık tablosu. Aynı tablo hapishaneler konusunda da geçerli. F tipleri gül-lük gülistanlık AKP’ye göre. Peki 107 kişi niye öldü?

Dernek kurma hakkın var ama kurmayacak-sın... Farklı ulus ve azınlıkların hakkı var ama, kullanmayacaksınız... Gösteri ve toplanma özgür-lüğü var ama, yararlanamazsın. Böyle bir rejim

isteniyor. Demokrasibilik oyunu isteniyor.

Bütün bunlara rağmen “huzur ve refah” içinde-yiz diyorlar.

Huzur ve refah, emperyalistlerin ve işbirlikçile-rinindir. Halk aç, yoksul ve ezilmektedir.

AKP hükümeti diye bir şey yoktur ortada. Ekonomisini IMF’ye teslim etmiş, içte MGK ka-rarlarını “sivil” görünüm altında hayata geçiren, ordusunu ABD’nin emrine vermiş, yasal olarak egemen olduğu topraklarını ABD’nin kullanımına açmış, kendisi sadece kadrolaşma ve zekat-fitre işleriyle uğraşan bir hükümet. İşte AKP iktidarının panoraması budur.

İşsizliği, açlığı çözmiyor, çözmek için kılını kı-pırdatmıyor, ben size bol bol imarethane açaca-ğım diyor. Pervasızlıkla halka tehditler yağdırılı-yor. İçte durum buyken, dışta tam bir acizlik ta-blosu vardır.

Bu eylemler niye Türkiye’de yapıldı? Bunu da herkes tartışmak zorunda.

Sorunun bir tek cevabı vardır: AKP’nin işbirlik-çiliği. Ekonomiye, siyasete damgasını vuran Amerikancılık.

“Elbette, böyle bir eylemin şu veya bu ülkede değil, Türkiye’de olması nedensiz değildir.

AKP iktidarının, Amerika’nın işgaline destek politikası, Amerikancılığı ve siyonizmle ittifakı, bu eylemin nesnel nedenidir. Bu ittifak ve işbirli-ği politikası eleştirilmeden bu eylemler eleştirile-mez. Bu eylemleri eleştirip AKP’nin işbirlikçiliğini eleştirmeyenler, biz ABD’yle, İsrail’le ittifak halin-de katledeyim, kimse bize bir şey demesin diye düşünenlerdir.

AKP, Filistinlilerin kanunun akıtılmasının başta gelen ortaklarından ve sorumlularından biridir. İsrail’le ekonomik, siyasi, askeri ortaklık her ge-çen gün daha da büyümektedir. Yeni anlaşmalar, karşılıklı ziyaretler ve gizli-kapaklı operasyonlar-la AKP katliam ortaklığını sürdürmektedir.” (Cephe açıklamasından)

AKP işbirlikçiliğini gizlemek için bazı köşe ya-zarları “ABD’ye mesafeli duruyorduk” diye yazı-yorlar. İslamcı basın bu eylemlerin nesnel neden-lerinden birinin AKP işbirlikçiliği olduğunu gizle-mek için komplo teorilerine sarılıyor; “AKP ABD ve İsrail’e mesafeliydi, AKP’yi ABD ve İsrail’e ya-naştırmak için bu eylemler yapıldı” teorisine sığı-nıyor. Hangi mesafe? AKP’nin Amerika için yap-madığı ne kaldı? Bir tek asker göndermediği kal-mıştı, onu da gönderme kararı aldı, fakat ABD is-temediği -Irak’taki muhalefet nedeniyle isteye-mediği- için kaldı.

Bir kesim de safça “umarız bir daha olmaz” di-

yor. Hayır, olur. Dünya ve ülkemizde bu nedenler ortadan kalkmadığı sürece olacaktır. Bu, matematikte iki kere ikinin dört ettiği kadar kesindir.

Amerika'ya da, işbirlikçileri de da- ha başka eylemler bekliyor

Bu eylemler karşısında gerçeği teslim etmekten şu veya bu nedenle uzak duran birçok kesim, "kınama"larla geçiştirdi. Tamamen stratejik olgulardan yoksun, sosyolojik olgulardan yoksun kınamalar hiçbir şey ifade etmiyor.

Kınayacaksan ABD'yi, AKP'yi kına. ABD'yi, AKP'yi kınamadan "kınama" yapanlar, hedef sapıyorlar. Hiçbir sosyalist, ilerici, halktan yana olan hiç kimse, bu eylemi savunmaz. Ama neden, niçin diye tartışır. Tartışmayanlar, bilerek veya bilmeyerek Amerika'nın imparatorluk politikalarına, işbirlikçilerin ortaklığına onay vermiş, meydanı terör demagojilerine bırakmış olurlar.

İsrail'den Amerika'ya, Türkiye oligarşisine kadar tüm katliamcılar, bu eylemi kullanarak "terör demagojisini" tırmandırıyorlar. Terör demagojisiyle halkların mücadelesi, öfkesi, tepkisi gayrimuşru ilan ediliyor. Biz işgal edelim, katliam ya-

palım, aç bırakalım, kimse sesini çıkarmasın isteniyor. Terör demagojisinin tek amacı budur ve bu demagojiye ortak olanlar, bu amaca hizmet ederler.

Amerikan imparatorluğuna, emperyalizmin "küreselleşme" politikalarına karşı halkların öfkesi, tepkisi büyüyor. Dipten gelen bir dalga var. Latin Amerika'da, Ortadoğu'da, Asya'da, hatta Avrupa'da. Emperyalizmin terörüyle doğrudan yüz yüze olan halklar, silahla, fedayla direniyorlar. Filistin, ABD'nin İsrail'e devasa askeri siyasi desteğine rağmen, onyıllardır boyun eğmedi. Boyun eğdiremediler. İşte emperyalizmin güçsüzlüğü. Irak'taki de küçük bir barikat aslında. Ama emperyalizmin planlarını da, moralini de alt üst etmeye yetti. Emperyalizmin kağıttan kaplan olduğunu bundan daha iyi ne kanıtlayabilir!

Dünya halkları her biçimde direnmeye, savaşımaya devam edecektir. Dünya halklarının ve halkımızın, baştan bu yana anlatılan dünya ve Türkiye gerçeğini sessiz sedasız kabul etmesi düşünülemez. Bunu umanlar, bunu bekleyenler, zorbalıkla bunu sağlayacaklarını hesaplayanlar, dünya halklarının tarihinden, bugünkü ruh halinden habersizdirler.

Sayı 87

28

23 Kasım
2003



ABD'nin, Tekellerin, İşbirlikçilerin Dini, Milliyeti Var Mı?

Başta AKP lideri Erdoğan, katliamcı tecrit bakanı Cemil Çiçek olmak üzere, oligarşinin hükümetinin, polis şeflerinin dilinden "terörün dini, milliyeti olmaz" sözü düşmüyor. Birileri "islamcı terör" diye saldırıya mı geçti; AKP hemen başlıyor "terörün dini milliyeti yoktur" nakaratına. Oligarşi "terör" demagojisi ile bir ülkeye baskı mı yapacak, başlar aynı nakarata. Hiçbir bilimsellik yoktur bu sözde; ne o eylemleri ortaya çıkaran sosyal koşullar, ne açlık ve zulüm gerçeğini tartışmaz. Tam tersine üstünü örtmek için kullanır bu demagojiyi.

Halkların direnişlerine "terörün dini milliyeti yoktur" diye saldırılar; peki hizmet ettiğiniz tekellerin dini milliyeti var mı? Amerika'ya hizmet ederken, IMF'nin emirlerini yerine getirirken, Afganistan'da işgalcinin askerliğini yaparken, hangi dini, milli duygularla hareket ediyorsunuz?

Evet! Tekellerin, Amerika'nın, işbirlikçi oligarşinin, dini, milliyeti yoktur.

O, Yugoslavya'da Hristiyan Sırp'lar'a karşı Arnavut ve müslüman Bosnalı kılığındadır.

O, Ortadoğu halklarına karşı "Hristiyan"ı, işbirlik-

çi "müslüman"ı ile "haçlı seferi"ndedir.

O, Şili halkının adaletli ve eşit bir düzen özlemine karşı cuntacıdır. O, Venezuela'da halkçı iktidarı devirmek, petrole el koymak için komplolar tezgahlar.

O, Türkiye'de F tipleriyle, cuntalarla, baskı yasaları ile karışımıza çıkar.

O, "yobazlığın esiri Afganlı'ya" da, "komünizmin eline geçmiş Hristiyan Vietnamlı'ya" da, "diktatörün baskısı altında inleyen müslüman Iraklı'ya" da, "vahşi kabilelerin yönettiği Somalili'ye" de, demokrasi, özgürlük ve çağdaşlık götürür! Latin Amerika'dan Asya'ya, Ortadoğu'dan Afrika'ya kadar her kıtada, her dinden ve her milliyetten halklara karşı savaşır, bombalar yağdırır, köleleştirmek ister.

Her şey emperyalist tekellerin dünya pazarına hakim olması içindir. Amerika ve Avrupa onun için terör demagojisi yapar, işbirlikçiler ona hizmet eder, aynı demagojiye sarılır. Dinlerinin de, milliyetlerinin de tek ölçütü vardır; dolar ve pazar. AKP'nin takiyyeci islamcısı bu gerçekleri kimse bilmesin, duymasın diye, İstanbul'da ölen insanlarımızı kendi işbirlikçiliğine, terörüne malzeme yapmak istiyor. O da dini milliyeti tekellerin sınıfından olanlardır.

ÜLKEMİZİ SAVAŞ ALANINA ÇEVİREN EMPERYALİSTLER VE İŞBİRLİKTÇİLERİ ÜLKEMİZİ TERKEDİN

YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Sinagoglara yönelik eylemlerin ardından bugün de Levent ve Taksim'de asıl olarak emperyalist kurumları hedeflemekle birlikte halktan insanların da ölmesine ve yaralanmasına neden olan iki eylem daha gerçekleştirildi. Eylemlerin henüz kimler tarafından gerçekleştirildiği belli olmamakla birlikte, neden ülkemizin bir savaş alanına dönüştüğü açıktır.

Ülkemizi savaş alanına çevirenler, İsrail'in Filistin işgaline destek veren, ABD ve İngiliz emperyalizminin Irak işgaline destek veren işbirlikçi Oligarşi ve Ortadoğu'yu kana bulayan, işgal eden ABD, İngiliz emperyalizmi ve İsrail Siyonizmidir.

Bizler Türkiye halkları olarak.

Ne ABD'nin Irak işgaline ortak olduk, ne de İsrail'in on yıllardır Filistin halkına yönelik katliamlarına, Filistin işgal edilmesine... Ancak ülkemiz halkın iradesiyle yönetilen bir ülke değildir, ülkemiz ABD emperyalizmi başta olmak üzere emperyalist karargahlardan yönetilmektedir. Ülkemizde 50 yıldır iktidar koltuğuna oturanlar halkın iradesinden değil, emperyalist karargahlardan aldıkları talimatlarla ülkemizi yönetmektedirler. Ülkemizin iç ve dış politikasını emperyalist tekeller ve işbirlikçileri belirlemektedir ve ülkemizde yaşanan her gelişmeden doğrudan bu güçler sorumludurlar.

ÜLKEMİZİN HER YANI EMPERYALİST ÜSLER, EMPERYALİST SOYGUN TEKELLERİ TARAFINDAN İŞGAL EDİLMİŞ DURUMDADIR.

Bugün patlayan bombalar İngiliz sermayesi ile kurulmuş HSBC Bankası ve İngiliz Konsoloslukunda gerçekleşmiştir. Her iki eylemde de halkımızdan da ölenler ve yaralananlar vardır. Soygunu talanı işgali gerçekleştiren emperyalist ve işbirlikçi tekeller, ölen halkımızdır.

AKP iktidarının Başbakanı Tayyip Erdoğan halkın kanı üzerinden ucuz kabadayılık yapmaktadır. Tayyip Erdoğan 'kararlılık' açıklamaları yaparak, İsrail'le ve ABD emperyalizmiyle işgal ve katliam ortaklığına devam etmekte kararlı olduklarını açıklamaktadır.

Tayyip'in uşaklığının sonuçları açlık, yoksulluk, Irak, Afganistan ve Filistin halkları ile halkımızın katledilmesidir. AKP iktidarının halkımız adına işbirlikçiliği sürdürme yetkisi yoktur. İşbirlikçi iktidarlar istemiyoruz.

Emperyalistleri ülkemizde istemiyoruz.

Bugün de eylemlerin ardından yine terör-terörizm demagojisi yapılmaktadır. ABD'nin Irak, Afganistan, Filistin işgali ve binlerce insanın bombalarla katledilme-

si üzerinden petrol kapma hesabı yaparak işgali, katliamları alkışlayanların terörizm söylemleri demagogidir. Onların ne halkın katledilmesi ne de ölen insanların umurlarında değildir, onların tek derdi kendi sömürü çıkarlarıdır. Onlar yıllardır devrimcileri katletmekte ve katliamlara alkış tutmaktadırlar.

KİMSE TERÖRİSTİ BAŞKA YERDE ARAMAMALIDIR, TERÖRİSTLER EMPERYALİSTLER VE İŞBİRLİKTÇİLERİDİR.

Emperyalistler ve işbirlikçileri dünya halklarına karşı her türlü terörist faaliyeti gerçekleştirmekte ve kendi yarattıkları tablonun sorumluluğunu halklara yıkarak, teröre devam etmenin zeminini yaratmaya çalışmaktadır. Halkımız aptal yerine konamaz. Hepimiz yaşananların nedenlerini ve sorumlularını çok iyi biliyoruz.

Türkiye halkı dünyada yaşanan gelişmelere seyirci kalamaz, ülkemizin işbirlikçiliğine seyirci kalamaz. Yaşadığımız ülkeye sahip çıkmalıyız, Emperyalizmin başta ülkemiz olmak üzere, Ortadoğu'daki varlığına karşı mücadele etmeliyiz.

Bağımsızlık onurunu taşımalıyız. Halkımızın dünya halkları ile, Ortadoğu halkları ile sorunu yoktur, tersine halklar kardeşler. Bu kardeşliği emperyalizmin uşakları iktidarlar yaşatamazlar, onların politikası emperyalizmin politikasıdır, bu politika halkları birbirine düşman etme politikasıdır.

HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİ SAVUNMAK
ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞINI SAVUNMAKTAN GEÇER.
HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİ SAVUNMAK ÜLKEMİZDE
DEMOKRASİYİ SAVUNMAKTAN GEÇER.

BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR ÜLKE İÇİN
MÜCADELE EDELİM...

TÜM EMPERYALİSTLER VE İŞBİRLİKTÇİLERİ
ÜLKEMİZİ TERKETMELİDİR...

ÜLKEMİZ EMPERYALİZMİN KARARGAHI OLMAKTAN
ÇIKARILMALI, ÜLKEMİZDEKİ EMPERYALİST
ÜSLER KAPATILMALI, EMPERYALİSTLERLE YAPILAN
TÜM İKİLİ ANLAŞMALAR İPTAL EDİLMELİDİR...

İMF İLE KURULAN EKONOMİK İLİŞKİLERE,
SÜMÜRÜ İLİŞKİSİNE SON VERİLMELİDİR...

YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE...

TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ (TEMEL HAKLAR)

Sayı 87

29

23 Kasım
2003



Erdoğan: “IMF krediyi verir, ülkenin geleceğine hükmeder”
A. Gül: “IMF’nin şerefini biz kurtarıyoruz”

BİLE BİLE BAĞIMLILIK

Bir ülkenin başbakanı, “IMF krediyi verir, ülkenin geleceğine de hükmeder” derse, beklenen ne olur; ülkesinin geleceğini IMF’nin eline teslim etmemek için, IMF’ye tavır alması, bütün bağlarını koparıp kapı dışarı etmesi. Öyle ya! Bir yanda ülkenin geleceği sözkonusuysa, o ilişkiyi sürdürmenin de bir tek anlamı vardır; bile bile bağımlılığı sürdürmekle kalmayıp, daha sıkı bağımlı hale gelmek.

Tayyip Erdoğan Rize’de yapılan Karadeniz Ekonomi Zirvesi’nde söyledi bunları. Sözün doğruluğu kuşkusuz. IMF’nin el atıp bağımlılaştırmadığı, zenginliklerini talan etmediği bir tek ülke yoktur dünyada. Bu nedenle bütün dünya halklarının ilk hedefleri arasında yer alır.

Daha seçim öncesinde, hükümet programında IMF’ye bağımlılık yemini edenlerin, elbette bu sözün gereğini yerine getirmesi mümkün değildir. Zaman zaman IMF ile ilişkileri kesmekten söz etmeleri, halkı aldatmak içindir. AKP, siyasi, ekonomik, hak ve özgürlükler gibi her alanda aynı politikayı uyguluyor; olması gerekeni, halkın taleplerini dile getirip, muhalıfmiş gibi davranıyor, kafa karışıklığı yaratıp politikayı sürdürüyor.

Aman Tayyip; IMF Yanlış Anlamasın!

IMF’ye karşı olduğunu bildiği halka verilecek mesajdan sonra, Tayyip, hem panikle hem de gerçek düşüncesini açıklıyor aynı konuşmada:

“Ben IMF ile münasebetler koparılsın demi-

yorum. Ama bu milletin güçlü kaynakları varken, neden 1 - 2 milyar dolara muhtaç hale gelinsin.” (15 Kasım Milliyet)

Paniğe, korkuya bakın! Aman dikkat et; IMF ve işbirlikçileri yanlış anlayıp, iktidarını tepetaklak etmesinler! Koltuktan vazgeçmektense ülkenin geleceğini de, inancını da, dinini, imanını da satmaya hazır bir ruh hali. Bağımsızlık düşüncesi yoktur bu kafada. Beynini, ruhunu ve tabi ki ipini IMF’ye teslim etmiş bir uşağın ruh halidir Tayyip’in ruh hali. Elbette bu kafa, ülkenin geleceğini IMF’ye teslim etmenin ötesinde bir politika uygulayamaz. Hem ülkenin kaynaklarını peşkeş çekmeye devam eder, hem de sanki böyle bir şey yokmuş, bağımsız bir ekonomi politika uyguluyormuş, IMF’nin emirlerini yerine getirmiyormuş gibi kaynaklardan, muhtaçlıktan söz eder. Kaldı ki, bu ülkeyi kimin kredilerle yaşama-ya muhtaç hale getirdiği, nasıl bağımlılaştırdığı da sır değildir. Ve AKP, bu bağımlılık zincirlerini ilk atan DP’nin, sıkılaştıran ANAP’ın yerini almakla, onların yolundan gitmekle övünmektedir.

AKP, IMF’nin ülkemizin geleceğine hükmetmesinden rahatsız değildir. Aksine, Abdullah Gül’ün sözlerinde olduğu gibi, bu durumdan övünç vesilesi çıkaracak kadar arsız IMF’cidir.

Onursuzluk AKP’nin Övünç Vesilesi

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül Kayseri’de yaptığı konuşmada, IMF’nin şerefini biz kurtarı-

“Fakir Fukara Garip Guraba” ... İşsizin Parası Faizcilere!

DSP-ANAP-MHP iktidarı depremzeler için toplanan paraları, başta memur maaşlarının ödenmesi olmak üzere başka alanlarda kullanmışlardı. Hemen herkes, “bu ne ahlaksızlık, halk için toplanan parayı nasıl kullanırsınız” dedi.

AKP iktidarının da, işsizler için ayrılan fonu, IMF’nin istediği “faiz dışı fazla hedefinin tutturulması” için bu alana aktardığı ortaya çıktı. Pratikte nasıl uygulandığı meçhul olsa da, işçilerin işsiz kaldıklarında, en azından ekmek alabileceği bir ücret ödemek için kurulan İşsizlik Si-

gortası Fonu için ayrılan paranın, faiz dışı fazlaya aktarıldığını, bütçe görüşmeleri sırasında bizzat Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu itiraf etti. IMF’nin yüzde 6,5’lik faiz dışı fazla isteği bakın nasıl sağlanıyor. IMF programını uygulamadaki başarısıyla övünen iktidar, halktan alıp faizciye, rantçıya, IMF’ye aktarıyor. Sürekli sözünü ettikleri “hedefler” böyle tutturuluyor! Halkı aç bırak, işsizin parasını faizciye ver, sonra enflasyonu düşürdük de!

Halkı aldatmak için “fakir fukara garip guraba” demagojisi, sonra işsizın parası faizcilere. IMF’ci islamcıların gerçek yüzüdür bu. Yoksullar, işsizler AKP’nin umurunda değil. IMF’nin isteklerinin yerine gelmesi için, tüm ülkeyi açlığa mahkum etmekten, tepeden tırnağa zulme kesecek kararları almaktan çekinmezler.



Onun işsizliği, açlığı, AKP iktidarının umurunda değildir

*ruz. Eldeki tek başarı hikâyesi Türkiye” diye-
rek, IMF politikalarını övünç vesilesi yapmakla
kalmadı, emperyalist tekellerin istediği yasala-
rı çıkarmakla da övündü:*

*“Yabancı sermayenin gelmesi için her türlü
düzenlemeyi yapıyoruz ama, artık köhneleş-
miş hukuk sistemi nedeniyle sermaye tercih et-
miyor. Herkes önce ‘başım belaya girdiğinde
güvenebileceğim bir hukuk sistemi var mı’ di-
ye soruyor.” (Hürriyet 18 Kasım)*

AKP'nin misyonu, emperyalist tekellerin istedikleri gibi talan edeceği bir ülke yaratmak. Bunun için çıkarılan yasalar yetmezse, yenisini çıkarır, hukuk sistemini tekellerin ihtiyaçlarına göre düzenler. Hukuktan ne için şikayet ettikleri de belli; birincisi kendileri için, ikincisi emperyalist tekellerin ve işbirlikçilerinin istediği gibi soyup, talan edip hiçbir hesap vermeyeceği bir sistem yaratmak için.

Gül'ü dinleyen, IMF politikalarının “başarısının”, Türkiye halkının yoksulluğuna, işsizliğine çare olduğunu düşünebilir. Yoksa, tüm dünya halklarının “bize açlık, yoksulluk getirdi, kaynaklarımızı talan etti” diye karşı çıktığı IMF, ri-yakar “İslamcılarının” kara kaşı kara gözü için Türkiye’de tersini mi yapıyor? IMF’de çalışmış ekonomistlerin dahi, ‘girdiğimiz ülkeyi yangın yerine çevirdik’ dediği IMF, ülkemizi cennete mi çeviriyor? Türkiye’nin ekonomisi düzelsin, halkı açlıktan, yoksulluktan kurtulsun, işsizler iş bulsun, bir tas çorba için yardım kuyruklarında bekleyenlerin karnı doysun diye mi paketler hazırlıyor?

Elbette hiçbir alakası yok, AKP utanmıyor, sıkılmıyor, halkı aldatmaya çalışıyor.

IMF politikaları sonucu işten atılan yüzbinlerce işçi, iflas eden esnaflar, yokedilen tarım, büyüyen yoksulluk, yarısı aç olan ülke tablosu başka bir ülkeyi anlatmıyor.

AKP İktidarı IMF’yi Unutturmak İstiyor

Açlık, yoksulluk, zulüm gibi, IMF ile ilişkiler de unutturulmak, IMF’nin bütün emirlerini harfiyen yerine getirdiklerini “türban gündemi” ile gizlemek istiyorlar. Önceki iktidar döneminde IMF’ye hayır sloganlarının haykırıldığı meydanlar AKP’nin de kabusudur. Kabusu ne kadar geciktirirse kârdır diye bakıyor.

Halbuki değişen hiçbir şey yoktur. Önceki iktidar da IMF politikalarını uyguluyordu, AKP de. Tek farkla ki, AKP özelleştirmeler başta olmak üzere IMF’cilikte daha pervasız ve halka karşı daha yalancı, takıyyecidir.

AKP’nin IMF’nin emir eri olmanın ötesinde hiçbir ekonomi politikasının olmadığını göste-

Doğan AKP’ye Desteğin Ödülünü Alıyor

THY’nin, hiçbir ihaleye çıkmadan, kapitalistlerin propaganda yaptıkları gibi, rekabete sokmadan, uçakların yakıtlarının teminini POAŞ’a verdiği ortaya çıktı. Bilindiği gibi Petrol Ofisi AŞ (POAŞ) özelleştirilerek, İş-Doğan’a satılmıştı. Özelleştirme sonrası yeniden ihale yapılması gerekirken yapılmadan, POAŞ’ın bir KİT iken sahip olduğu avantajlar sürdürülmüş oldu. Üstelik uçakların her tür uçuşlarında depolarının tam doldurulması gibi bir uygulama ile, halkın cebinden daha fazla hortumlanmasına da izin verildi.

Halkın parası böyle hortumlanıyor. Hortumlayan Aydın Doğan, hortumlatıp karşılığında arkasına Doğan Medya’nın desteğini alan AKP iktidarı.

Hani ‘Siyasi Koşul’ Yoktu?

ABD Büyükelçisi Edelman ile görüşen Abdullah Gül, “ekonomik koşullar olabilir ama siyasi koşullar tepki toplar, 8,5 milyar dolar için siyasi koşulları kaldırın.” isteğinde bulundu. Kararın ABD Kongresi kararı olduğunu belirten Edelman, ‘ileteceğim’ dedi.

Önce belirtelim, ‘siyasi koşul’ dedikleri Irak’ta ABD ile işbirliğidir. Hatırlayın, 8.5 milyar dolar için, “**siyasi koşul olmadığını**” söyleyen, asker kanı satmadık diyen bu iktidar değil miydi? Her şey halkı aldatmak için. Açıkça, asker karşılığı olarak alınmıştı kredi. ABD istemedi, asker gitmedi, ancak Irak’ta her türlü işbirliği sürecek. Bu da dış politikanın dolarla satılmasıdır.

Hırsız, Spekülatör Telekom Sırasında

Ünlü borsa spekülatörü, yani spekülasyonla, parayla para kazanan George Soros, peşkeşe açılan Telekom’a talip. AKP’li Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım ile görüşen Soros, hatırlanacağı gibi, “Türkiye’nin en iyi ihraç malı askeridir” demişti.

Telekom’un başka müşterileri de var elbette. Sabancı-Koç ortaklığı, TSK’nın OYAK’ı ve AIG, APAX, Advent gibi emperyalist tekeller bunlardan bazıları.

AKP, “babalar gibi satmaya”, “global pazarlama” yoluyla, KİT’leri peşkeş çekmeye devam ediyor.

Yağmalanan Ülkenin Malları!

Bilindiği gibi, Japon sigara tekeli JTI, TEKEL’e en yüksek fiyatı vermiş, ancak ihale sonucu iptal edilmişti. JTI, Özelleştirme İdaresi’ne TEKEL’i, POAŞ’ın özelleştirmesindeki yolla almak için başvuruda bulundu.

Neydi bu yol hatırlayın; POAŞ, İş-Doğan’a, borcunu kendi kendine ödemesi yoluyla peşkeş çekilmişti. Ee! Aydın Doğan’a var da bize yok mu diyor emperyalist tekeller de. Ülkenin yağmaya, talana açılmasını ne güzel anlatıyor. Sen her şeyi satışı çıkarırsan, çıkarların için tekellere bedava satarsan, başka tekeller de bu tür teklifler yapma cüretini bulur.

ren iki örnek daha geçtiğimiz hafta yaşandı. İşsizlik Sigortası Fonu faiz dışı fazlaya aktarılarak işsizlerin parasını yediler, hortumla mücadele şovu yapıp, 'hortum yasası'nda IMF'nin itirazı ile değişikliğe gitmek zorunda kaldı.

IMF İstedi 'Hortum Yasası', Kapitalizmin Hırsızlık Yasasına Uygun Hale Getiriliyor

Yolsuzlukla mücadele demagojisini dilinden düşürmeyen, AKP iktidarı, demagojisine malzeme olacak "hortum yasası" olarak bilinen, Bankalar Yasası çıkarmaya niyetlendi. Ama kolay olmadığını, IMF'nin "yasayı geri çekin şu şu maddelerini değiştirin" talimatı ile anladı.

Bir tek AKP'nin, "hayır senin ülkemizin geleceğini belirlemene izin vermeyeceğiz" dediğini duyan olmadı. Soygun tarikatı haline gelmiş AKP'nin müridleri ve Şeyhleri Tayyip, yasayı şimdi IMF'nin istediği şekle sokmak için ter döüyorlar.

Hemen belirtelim ki, yasa da zaten IMF'nin 6. gözden geçirme şartları arasında yer alıyordu. Ancak, Bankalar Kanunu Yasa Tasarısı'nı hazırlarken, AKP, "hortumla mücadele" havasına kendini fazla kaptırdı. IMF, hortumculara sahip çıkarak fazla ileri gitme dedi. Hortumcuların izlenmesinden, mallarına el konmasına elveren maddelere kadar IMF itiraz etti ve gerçekte kapitalist sistemin hırsızlık düzeni olduğunu hatırlatmış oldu. IMF'nin itiraz ettiği hırsızlığı yapanın kim olduğudur. IMF, "gelişi güzel herkes çalamaz, parti yandaşı şu bu deyip hortumlayamaz, halktan çalışanlar ancak bizim belirlediğimiz tekkelerin kasalarına akar" diyor.

Önceki iktidardan başlayarak AKP'ye çıkartılmasını emrettiği bütün yasal düzenlemeler özünde bunu hedeflemektedir. Eş dost kapitalizmine son verip, "adam gibi sömürü çarkı" kurmak istiyor IMF. Soygun çarklarını emperyalist tekkelerden ve işbirlikçilerden yana döndürmek istiyor.

AKP'ye düşen de, halkın cebinden alıp IMF'nin belirlediği tekkelere aktarmaktır. Tabi bu arada IMF, AKP'nin bu hizmetleri karşılığında tarikat holdinglerine de "bal tutan parmağını yalar" misali gerekli payı verecektir.

Halk kesimlerinin taleplerine "ideolojik" diye saldıran Tayyip Erdoğan'ın ideolojisi budur işte; soygun, yağma, talan, hırsızlık ideolojisi demek olan kapitalizm. Gerisi halka karşı takıyyeden ibarettir.

Çadırlar, Kime Oksijen Pompalıyor?

Başbakan Tayyip Erdoğan, iftar çadırlarını eleştirenlere karşı, "İftar çadırları oksijen çadırlarıdır!" buyurmuşlar!...

Soru şu; kimin için oksijen çadırı? Kimin nefes alışverişini sağlıyor, kimi yaşatmaya katkı sağlıyor? Demagoglar, halkı aldatmaktan başka hiçbir politikaları olmayanlar, açlığa, yoksulluğa çare bulmak yerine sadakalarla yaşamaya alıştırmaya çalışanların bu sorulara verecek cevapları yoktur.

Zekat dağıtım izdihamlarının, bu kadar çok iftar çadırı kuruluyor ve bir o kadar da çok insanımızın önlerinde kuyruğa giriyor oluşunun, kamyonlardan hayvanat bahçesindeki hayvanları besler gibi atılan yiyecek poşetlerini kapma yarışlarından yansıyan görüntülerin, bu ülkeyi yönetenler için büyük bir utanç olması gerektiğini belirtmiştik.

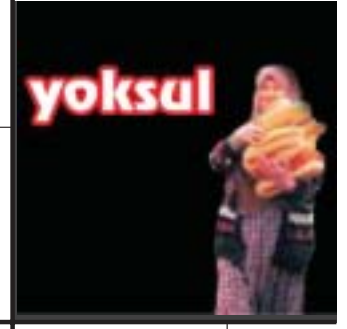
AKP'nin politikası, hayrata dönüştürülmüş bir ülke, AKP'nin verdiği ile yetinen, hakkını istemeyen bir halk yaratmak olunca elbette utanmıyorlar.

İşsizlerin sayısı 9 milyon olmuş ne gam. O, DİE istatistikleri ile, bunun ne kadarını göstermem hesabı yapıyor. Yoksulları "yardımlarla" uyutmaya çalışıyor.

Evet, çadırlar, aşevleri ve en genelde tarikatlar, görünenden daha önemli bir işleve sahipler. Halkın hak arama bilincinin önüne set çekilmesi, örgütlenmemesi, düzene boyun eğip, AKP'nin ve tarikat holdinglerinin poşetlerle dağıtacağı gıdalara şükretmesi gibi. Liberal Taha Akyol'un ısrarla, gece-kondularda tarikatların yoksulların öfkelerini yatıştırma konusunda generalleri uyarması boşuna değil.

Çadırlar, daha net deyişle "yardım", soygun düzeninin nefes boruları haline getirilmek isteniyor. AKP, dini, inanç sömürsünü, hırsızlık düzeninin sürmesi için sonuna kadar kullanılıyor. Halk çadırlarda "şükür" dedikçe, AKP ve tekkeler, "bugün de koltuğumuzu, sömürümüzü koruduk şükür..." diyorlar. Yanlış anlaşılmasın, "şükürler"i, inançlarından, müslümanlıklarından değildir. Tekellerin ve tekkelerin iktidarının dini, imanı olmaz.

Yoksulların bu aldatmaya mahkum olmaması, devrimcilerin tek tek, her türlü aracı kullanarak onlara ulaşmasıyla mümkündür.



Engin Akçakoca'ya Baskınların Gösterdiği 'Devletin Hali' Bürokrasinin Güvenmediği Devlete Halk Niye Güvensin?

savaş böyle yaşanır. Sorunun "meçhul telefon ihbarı" olmadığını Akçakoca çok iyi bilir. "Tarafsız, baba" diye yutturulmaya çalışılan devlette işler böyle döner.

Siyasi, askeri, polisiye, ekonomik, yargı vb. kurumlarıyla bürokrasi, "devlet" dedikleri mekanizmayı oluşturur. Devasa bir güçtür. Hükümetler değişir, o mekanizma işlemeye devam eder. Her yeni gelen iktidarı (çatışmalar sürse de) çarkları arasına alır ve 'devlet politikalarıyla' uyumlu hale getirir. Asıl iktidar olan MGK, politikalarını bu mekanizma ile hayata geçirir, ülkenin ekonomi politikasını elinde tutan emperyalist kurumlar bu mekanizmaya dayanarak işlerini yürütür. İşbirlikçi tekelin çıkarlarının korunmasında dayandıkları temel mekanizmadır bürokrasi. Rant kavgasının, soygunun, hortumların ayyuka çıktığı ülkemizde; hem bürokrasinin kendi içinde, çeşitli kurumları arasında, hem de bürokrasi ile hükümet arasında sürekli bir çatışma vardır. Görüngüleri değişse de, halka farklı biçimlerde, hukuki kılıflar geçirilerek yansıtılsa da, çatışmanın özünde **pastadan pay kapma savaşı** vardır. Mali bürokrasinin en önemli kurumlarından biri olan Bankacılık Denetleme Düzenleme Kurulu (BDDK) başkanı **Engin Akçakoca**'nın istifa ettirilmesinin ardından yapılan baskınlar, evlerinden çıkan batık banka dosyaları bu savaşın göstergesiydi aynı zamanda.

Bürokrasi Kendi Devletine Güvenmiyor

Görevinden ayrılmasına rağmen, BDDK'nın tüm belgelerinin kopyasını alıp evine götürüyor Engin Akçakoca. "Neden?" sorusuna ise *"imza attığımız belgelere ilişkin yarın bir sorun olursa kendimi savunmak için"* cevabı veriyor.

AKP'li Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener, *"Geçmişte yaptığınız işlemlerle ilgili kendinizi savunma ihtiyacı hissedebilirsiniz. Ben de Maliye Bakanlığı yaptığım dönemde imzaladığım evrakın suretlerini almıştım"* sözleriyle Akçakoca'ya destek çıkıyor.

Devletin haline bakın; bürokrasi kendi devletine güvenmiyor. Bakan devletine güvenmiyor. Ya yarın başıma iş gelirse diye devletin belgelerini özel mülkiyetine alıyor. Kim kimin gözünü oya-cak, kim kimin ayağını kaydıracak belli değil. Bunun en iyi o mekanizmanın içindekiler biliyor. Bu konuda "haksız" olmadıkları kesin. Binlerce örneği yaşanmıştır göz oymaların.

Akçakoca *"bana inanmıyor, meçhul bir telefona inanıyorlar"* diye yakınıyor. Neden yakınıyor-sun; mekanizma böyle işler. Tekeller arasındaki

"Devlete güven" dillerinden düşmüyor, kendileri güvenmiyor. Sonra halka yalan söyleyerek aldatmaya çalışıyorlar. Onlar hortumlamaya devam edecekler, çıkar çatışmalarını sürdürecekler, devlet mekanizmalarını, yetkilerini bunun için kullanacaklar, ama halk devlete gözü kapalı güvenc-cek. Hangi devlete?

Akçakocalar'ın, Şenerler'in devletine!

Yani, bürokrasisi, hükümetleri halkın çıkarına çalışmamış, çıkar çatışmalarının, tekeller arası çatışmanın adamları olmaktan başka hiçbir iş yapmamış, bu nedenle de güç ilişkilerinin değişmesinden dolayı aynı çatışmalarda "başım belaya girmesin" diye güvenmediği devlet. Halk için çalışan bir bürokrat, bir bakan neden korksun, neden devletin belgelerini kendine arşivleme ihtiyacı hissetsin?

Sadece mali bürokraside değildir bu yaşananlar. Hukuk mesela.

Halk Yargıya Güvensin, AKP Güvenmese De Olur!

Daha geçen hafta Anayasa-Adalet Karma Komisyonu'nun AKP'li başkanı Burhan Kuzu: *"Millet-vekillerinin çoğuna bakıyorsunuz, yargıya güveni yok. Yargı siyasallaştı, diye olsa gerek."* sözleriyle, iktidarın hukuka güveninin olmadığını anlatıyordu. Bu söz, dokunulmazlıkların kaldırılması tartışmasında gündeme geldi. Kendi dokunulmazlığının kalkmasından ve hırsızlıklarının ortaya çıkmasından bu kadar korkan, mekanizmaları işletmeyen bir iktidar hortuma, yolsuzluğa karşı mücadele edebilir mi?

"Hukuk siyasallaştı" diyorlar. AKP için siyasallaşan hukuka, halkın uyması için, kararlarını kutlak kabul etmesi için polisiye, hapishaneleriyle baskı oluşturanlar da iktidarlar değil midir? Yargı iktidar için siyasallaştı da, DGM'lerin kararları siyasi değil mi? İşkencecileri aklayan mahkeme kararları siyasi değil mi? Devrimci Sol Ana Davası'nı hukuksuz, gayri meşru bir şekilde sürdürmekte ısrar etmek siyasi değil mi? Gazi katliamının sorumlularının aklanması siyasi değil mi?



Abdullah Gül, adalet sistemini emperyalist sermayenin isteklerine uygun hale getirmek için çırpınırken, “köhneleşmiş hukuk” diyor. Peki o köhne hukukunuz devrimcilere onlarca yıl cezalar verirken, F tiplerinde tecrite atarken “çağdaş” mıydı? “İlericiliği”, “modern” olanı mı temsil ediyordu?

Aynı kafa, sorunlarını ülkesinde tartışmıyor, hak ve özgürlükler sorununu çözemiyor, türban yasağının ‘AB Raporu’nda yer almamasından yakınıyor.

Yargı siyasallaşmış; halk yargıya uymazsa as, kes, tutup F tiplerine at, “yargımız bağımsızdır” diye bas bas bağır! Demek ki, yargı AKP’nin elinde olursa “bağımsız”, değilse siyasal!

AKP, kendi çıkarlarını koruyacak bir hukuk sistemi istiyor. Sorunu hukukun siyasallaşmış olması, köhnemişliği değildir, siyasallaşmanın kendi lehine olmasını istiyor. Ne yargısı, biz herkesi yargılarız, bizi kimse yargılayamaz diyor. İtiraf edilen bir başka nokta şu; yargıdakiler başka güçlerin adamı, bizim adamlarımız olmalı.

“Yargının bağımsızlığı”, “hukuk devleti” gibi kavramlar, sadece halka karşı söylenen yalanlardır. Halk bunlara ne kadar inanırsa, tekellerin çıkarını koruyan çürümüş köhne mekanizma da halka karşı işlemeye devam eder.

Hangi güçlerin memuru olursa olsun halka karşı işlemeye devam eder. Bu konuda oligarşi iç güçler arasında bir sorun yoktur. İşkence çarkları, DGM’ler, F tipleri, polis, işkenceyi aklamak için kurulan hapishaneler izleme kurulları, valiler, emniyet müdürleri... tüm bunlar AKP’nin de memurları demek ki! Bu konularda hiçbir itirazlarını duyan var mı? Yoktur! Tersine, cansiperhane “devlet politikası” diye savunuluyor.

Bu Devletin İradesine Uymamak Halkın En Meşru Hakkıdır

Halkın, sömürü ve zulüm devletin iradesine uymaması için birçok neden sayılabilir. Ancak, yukarıda anlattığımız tablo bile tek başına, böyle bir mekanizmanın kararlarına, politikalarına halkın uymamasının, en doğal hakkı olduğunu gösterir. Devleti yönetenlerin güvenmediği bir mekanizmaya halk neden güvensin?

Oligarşinin bürokrasisi, hükümetleri yalanla, demagojiyle, kutsallık hâlesi yaratarak, daha olmadık baskı mekanizmalarını harekete geçirerek bunu sağlamaya çalışır. Buna karşı direnmek de halkın en meşru hakkıdır.

Bu düzende adaletin olmadığını, devletin çürümüş, asalak, birbirinin gözünü oymak için çatışanların, çıkarlarından başka hiçbir şeyi düşünmeyenlerin devleti olduğunu söylerken, binlerce kanıt, belgeye, olaya dayanarak söylüyoruz.

AKP’nin “İnsan Hakları” Oyunu

2000 yılının kasım ayında tüm il ve ilçelerde devletin emriyle kurulan “insan hakları kurulları” AB’nin isteğiyle sivilleşiyormuş! Bir iki göstermelik toplantıyla yaptığı şovların dışında adını kimse duymadığı kurulların üst yönetimi bilindiği gibi, Adalet, İçişleri (İnsan haklarından sorumlu bakanlık ise, “süs bitkisi”dir.) gibi ülkedeki bütün insan hakları ihlallerinin, baskının, katliamların sorumluları bulunmakta. Yeni düzenleme ile kurullardaki asker, polis amirleri çıkartılıp “sivil kuruluşların” sayısı artırılacakmış. Ama bunun için yeteri kadar “sivil kuruluş” yokmuş. Ne önemi var, devlet insan hakları kurullarını nasıl kurduysa, her il ve ilçeye de “sivil” insan hakları kuruluşları kurar! Nasılsa kullanılacak “siviller” bulunur.

Devletin, devletin askeri polisi tarafından yapılan ihlalleri araştırdığı nerede görülmüş? Ama faşist devlet kafası, aldatma oyununu bile oynamıyor. AB de işte buna itiraz ediyor; vitrini düzeltin diyor. Oyun sürecektir, vitrin düzelecek. AKP de aynı oyunu vitrini düzelterek devam ettirecek. Kontra örgütlenmelerini 81 ile yayan AKP için de “insan hakları kurumlarının” basit bir aldatma manevrasından öte bir anlam taşımadığı açıktır.

Hapishanelerdeki **107 ölüme dönüp bakmayan**, araştırmayan, çözmek için en küçük bir girişimi dahi olmayan TBMM İnsan Hakları Komisyonu bunun en iyi örneğidir.

Kanıtlanmış belgelenmiş Buca’da çocukları işkence olayına “yok öyle bir şey” diyen kafa yapısı insan haklarından ne anladığını bakın nasıl gösteriyor; **Buca’da işkence** gören çocuklara cep harçlığı veriyor! AKP islamcılığının “insan hakları”ndan anladığı bu.

Aynı Komisyonun başkanı **Elkatmış, Bolu’da ölüm orucu** yapan KADEK tutuklusunu Kerem Özdikmenli’yi ziyaret ediyor, çıkışta, “konuştuk, ölüm orucunu bıraktı” açıklaması yapıyor. Anne Sakine Tekelioğlu feryat ediyor:

“Oğlum ölüm orucunu bırakmadı, zorla hastaneye kaldırıldı, gardiyanlar ‘zaten ölecek’ diyerek dövüyor...”

Yalan, riyakarlık politikaları haline gelmiş. İnsan hakları da riyakarlığın en bayağı şekilde sürdüğü alanlardan biri.

Komisyon, insan hakları ihlallerini ortaya çıkarmak için değil, üzerini örtmek, duyulanları yeniden duyulmaz hale getirmek, işkenceyi, baskıyı aklamak için kurulunca, sonucun farklı olması beklenemezdi. Yeter ki, halkı aldatsınlar!

Yozlaş-tır-ma

Mücadele edilmesi gereken bir DÜŞMAN

Bölüm 1

Uyuşturucuya, fuhuşa, yozlaşmaya karşı gündeme getirilen çeşitli etkinlikler, bizzat örgütleyenlerin de beklemediği kadar büyük bir ilgiyle karşılanıyor. Çünkü sorun istatistiklerin gösterdiğinin çok ötesinde, sorun yoksul halkın yaşamını daha da büyük bir karabasana çeviren bir yara. Çünkü bu konuda kimsenin çalacağı bir kapı, başvurabileceği bir merci yok. Halk bu yarasını kendi kendisine sarmak zorunda. Örgütsüz, ödersiz bir halk bunu başaramaz.

Devrimciler, demokratik kitle örgütleri, bu konuda çalınacak kapı, başvurulacak merci olmalıdırlar. Bu onların halka karşı sorumluluğudur. Kapımız çalındığında da yarayı saracak merhem olunabilmeli, bu soruna karşı kısa, orta ve nihai çözüm yolları ortaya konulmalı ve bu çözüm, bizzat örgütlenmelidir.

Bu giriş bölümü yazı dizimizin amacını da ortaya koyuyor.

Amacımız, sadece yozlaşmanın çeşitli boyutlarının ne kadar yaygınlaştığını anlatmak, istatistikler vermek değil. Bu sorun, uyuşturucu, fuhuş, çeteler, semtlerde artan hırsızlık, yaralama gibi tüm boyutlarıyla yoksul halk açısından yaşamsal bir sorun düzeyine yükselmiştir. Devrimci mücadele ve örgütlenme, halkın sorunları etrafında şekillenir. Yazı dizimizde bir yandan yozlaşmanın çeşitli boyutlarını ele alırken, asıl olarak mücadele ve örgütlenme açısından tüm devrimcilerin, demokratik kitle örgütlerinin soruna dikkatini çekmeyi amaçlıyoruz.

1-) SORUNUN BÜYÜKLÜĞÜ VE BOYUTLARI

Hemen tüm yoksul semtlerde uyuşturucu kullananların, çetelerin arttığı, halkın her kesiminin can, mal güvenliğinin ortadan kalktığı, gençlerimizin, hatta delikanlı çağına gelmemiş çocuklarımızın esrardan tinere, haptan envai

çeşit uyuşturucu kullanmaya başladığını, bunlar için gerekli parayı bulmak için hırsızlık, kapkaç yöntemlerine başvurdıkları, buna paralel olarak semtlerde silahlı, bıçaklı saldırılarda olağanüstü bir artık olduğu artık kimsenin görmezden gelemeceği bir tablo durumundadır.

Demokratik bir kitle örgütü, kitlelerin ekonomik, demokratik, sosyal, kültürel sorunlarıyla ilgilenmek zorundaysa eğer, bugün işte bu sorun en başta gelen güncel sorunlardan biri halindedir. Gecekondu semtlerinde bali çeken de, fuhuş yapan da, çete kuran da neticede bizim insanlarıdır. O bataklığın yayılmasını engellemek, bataklığa düşmüş olanları o bataklıktan çekip kurtarmak da bizim görevimiz.

Sadece semt örgütlülükleri değil; işçi memur sendikaları, öğrenci gençlik örgütlenmeleri de bu sorunu gündemlerine almalılar. Çünkü onlar da içinde bu tablonun. Fuhuş, uyuşturucu, memurların içinde de, işçiler arasında da, üniversitelerde de değişik boyutlarda, farklı biçimlerde de olsa, var. Kısacası, sorun bizim sorunumuzdur, sorun halkın sorunudur.

Yapılan bir araştırmaya göre uyuşturucu bağımlılarının yüzde 38,8'i 16-30 yaş arası gençlerden oluşuyor. Yine bağımlıların yüzde 42,1'inin düzenli bir işi yok. Uyuşturucuyu en çok yüzde 57,2'lik bir oranla ilkokul mezunları kullanıyor. Uyuşturucuyu kullananların yüzde 51,9'u orta gelirli ailelerden, yüzde 43,6'sı da düşük gelirli ailelerden geliyor. (Rakamlar, Milliyet 5-10 Mayıs 2000)

Evet burjuvazi de kullanıyor uyuşturucuyu. Fakat onlar bir avuç olduğu için istatistiklerde görünmüyorlar. Dahası, onların "zevk" için kullandığı nesneler, halk için ölümcül bir çürümeye dönüşüyor.

Uyuşturucunun bir 'devlet politikası' olduğunu görmek önemlidir!

Bu görülmeden, bu zehirin "halka karşı bir silah" olarak kullanıldığı tam olarak kavranamaz. Bu mücadelenin nasıl ve kimlerle yürütülmesi gerektiği doğru tespit edilemez.

Fuhuş ve uyuşturucu, dünyanın tüm ülkelerinde yoksullaşmanın büyümesiyle artış gösterir. Ülkemizde de böyle olmaktadır.

Birincisi, "yozlaştırma" bu yönüyle oligarşinin politikalarının bir sonucudur. Oligarşi, yoksullaştırarak yozlaştırıyor.

İkincisi, oligarşi buna rağmen "yozlaştırma"yı kendiliğindencilığe bırakmaz. Bunun için mafyaları teşvik edip kullanmaktan "kültür" politikalarına, polis terörüne kadar her yöntemi

Sayı 87

35

23 Kasım
2003

devreye sokarak yozlaşmayı büyütür.

Uyuşturucu yozlaştırma politikalarının en önemli ayaklarından biridir. Uyuşturucuyu hemen tüm emperyalistler ve işbirlikçileri **iki türlü** kullanırlar. **Birincisi**, halka karşı savaşın, kontrgerilla faaliyetlerinin finansmanı için iyi bir kaynaktır (ki yazı dizimizin sonraki bölümlerinde devletlerin uyuşturucu ticaretini ayrıca açacağız); **ikincisi**, halkı uyuşturma aracıdır.

Fuhuşa itilen genç kızların, çetelere katılan delikanlıların pek çoğu aynı zamanda uyuşturucuya da alıştırmışlardır.

"Uyuşturucu başta ABD olmak üzere tüm emperyalist ve onların işbirlikçisi olan devletler tarafından halklara karşı yürütülen savaşı finanse etmek için kullanılmaktadır. Uyuşturucu hem halka karşı yürütülen savaşın ekonomik olarak getirdiği yükü hafifletmek hem de halkları uyuşturucu ile zehirleyerek mücadele etmesini engellemek açısından kullanılmaktadır." (Kurtuluş, sayı; 89)

Uyuşturucunun yaygınlaştırılmasının (ve genel anlamda yozlaştırmanın) egemen sınıfların iradi bir politikası olduğunu görmek için Avrupa'dan aktaracağımız şu rakamlar çarpıcıdır: Birleşmiş Milletler'e (BM) bağlı Uluslararası Uyuşturucu Denetim Merkezi (INCB) tarafından yayınlanan bir raporda Avrupa'da özellikle esrar kullanımının arttığı, özellikle gençler arasında yaygınlaştığı ve bunun da **ortaokul ve lise öğrencilerine kadar indiği** belirtiliyor. Şu rakamlara bakalım: Fransa'da ortaokul ve lise öğrencilerinin **üçte biri**, İngiltere'de **13 yaşındaki** çocukların **yüzde 25'i** değişik sıklıklarda esrar kullanıyor. Raporda bunun *"esrara yönelik esnek ve hoşgörülü tutum ve kolaylıkla bulunmasından"* kaynaklandığı belirtiliyor. **"Düşük fiyatlar"** nedeniyle kokain kullanımının da gençler arasında arttığı saptanıyor.

İdari ve polisiye anlamda hayatın her alanını denetleyebilen mekanizmalara sahip Avrupa devletleri buna göz yummadan, hatta teşvik etmeden böyle bir tablo ortaya çıkabilir mi? Üstelik Avrupa ülkelerinde "doğal bir yaygınlaştırıcı" olan yoksulluk da bizim ülkemizdeki gibi değilken...

Uyuşturucu tüccarlarının uyuşturucuyla mücadele yalanı hiç bitmez!

Bu konuda sık sık kampanyalar açılır. Özellikle liseli, üniversiteli gençliğimizi uyuşturucudan korumak için adeta "pervane" olurlar.

İllerin Emniyet Müdürlükleriyle Üniversite yönetimlerinin işbirliği yaptığı açıklanır büyük şaşayla. Okul önlerinde TV kameralarının çağ-

Sorunun ana halkaları:

- Yozlaştırma, uyuşturucu, fuhuş, çeteleşme, hangi biçimde olursa olsun, emperyalizmin ve oligarşinin **politikası**'dır. Tüm iktidarlar, bu politikayı bir biçimde sürdürür.

- Yozlaşmaya karşı mücadele, mevcut iktidarlara ve düzene karşı bir mücadeleyle iç içe bir mücadeledir. Aksi takdirde bu mücadele, "lions klüpleri"nin, burjuva çevrelerin faaliyetlerinden farksız hale gelir.

- Yozlaşmaya karşı mücadele, "sorun devrimle çözülür" kolaycılığıyla da ele alınamaz; halkın sosyal yaşamında giderek kangrenleşen bu sorunlara karşı, örgütlülük-dayanışma-uzmanlığı bir araya getirerek somut, kısa vadeli çözümler de yaratabilmeliyiz.

rıldığı "operasyonlar" yapılır. Yine kameralar önünde "uyuşturucuya karşı nasıl mücadele edilir" panelleri yapılır. **Ama rakamlar boyuna büyür. Uyuşturucuya başlama yaşı küçülür.**

Okul önlerinde önlem alır güya polis. Peki ama, ortaya çıkan uyuşturucu, çek senet, fuhuş hangi türden olursa olsun, bir tek çete var mı içinde polis olmayan?

Zaman zaman gündeme gelen *"uyuşturucu operasyonları"*, *"uyuşturucuya vurulan darbe"*lerin üç nedeni vardır: Birincisi, devlet bu konuda bir şeyler yapıyor görünmek durumunda. İkincisi, çeteler arasındaki pay kavgası bazen bu tür operasyonları doğurmaktadır. Üçüncüsü de oligarşinin denetimi dışındaki kesimlere yöneliktir. Diğer taraftan özellikle "okul önlerindeki" operasyonlar ise polisi temiz, masum, gençlerimizi koruyan bir güç olarak göstermeye hizmet eder.

Neticede, her yıl bakanından polis şefine, okul yöneticisine kadar ezberlenmişçesine çekilen bu nutuklara karşın, ortaya çıkan tablo tersini gösteriyor:

Başlama yaşı 16'dan küçük olanlar, uyuşturucu kullanıcıları içinde yüzde **7.3** gibi büyük bir orandalar.

Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Alkollü Madde Araştırma ve Tedavi Merkezi (AMATEM) ve Özel Okullar Derneği'nin 62 lise-de toplam 6800 öğrenci üzerinde gerçekleştirdiği bir anket, öğrencilerin **yüzde 62'sinin** bir uyuşturucu olan esrarı **"tehlikeli görmediklerini"** ortaya çıkarmıştı.

"Terör tehlikesi" konusunda öğrencileri ve ailelerini bilgilendirmeyi(!) hiç ihmal etmeyen okul yönetimleri ve polis, acaba bu konuda ni-

ye öğrencilerini eğitmiyorlar. Bir çarpıklık yok mu bunda?

Polis kimleri denetler, neyi engelleyip neyi teşvik eder?

Bir Emniyet Müdürü "Küçük yaşta kızlar kahvelere, barlara gidiyor. Orada her türlü uyuşturucuya alışıyorlar" diyor.

Ülke çapında binlerce derneğe, sendikaya kimlerin girip çıktığını kaydeden polis, uyuşturucu tacirlerinin buralara girip çıkmasını niye önlemiyor dersiniz. Şu soruyu sormak hakkımız değil mi: **Derneklerin kapısında "nöbet" tutan, tek tek her dernek üyesinin peşine adam takan polis, nasıl oluyor da, uyuşturucu dağıtımını yapıldığını herkesin bildiği yerleri denetlemiyor? Personeli mi yok, niyeti mi?**

Çünkü önlemek diye bir derdi yok.

İnsanları, bırakın dernekleri, kültür merkezlerinden bile kaçırarak barlara, her türlü ahlaksızlığın, uyuşturucunun cirit attığı mekanlara yönlendiren ve o mekanlarda da uyuşturucu satışını "özgür" bırakan kendileridir. **Yozlaşmayı teşvik eden bizzat oligarşi ve oligarşinin polisidir**

1998-1999 eğitim yılı başlarken İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü "Uyuşturucu Sorunu ve Mücadele Stratejileri Sempozyumu" düzenlemiş ve bu sempozyumda, İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir şöyle demişti: "Uyuşturucu kullanma yaşının 15'e düştüğünü tespit ettik... Bu amaçla sokak timleri oluşturduk, Bunlar okul önlerinde ve eğlence merkezlerinde görev yapıyorlar. Bu öğretim yılında okul önlerinde önlemleri arttıracamız."

Bu sözleri tüm Emniyet Müdürlerinden duymuşsunuzdur. Ama aynı emniyet müdürleri, şu veya bu hak arama eyleminden, demokratik dernekten gözaltına aldıkları gencecik lise öğrencilerine, "bırakın bu işleri, hayatınızı yaşayın, karı kız peşinde koşun" nasihatını da yaparlardır.

Ne yazık ki, benzer düşünceler, ailelerin de birçoğunda vardır. Oğullarının kızlarının devrimci olmasındansa öyle yaşamalarını tercih etmektedirler. Bu yaşam tarzı ise, her türlü ahlaksızlığa aralanan kapıdır.

- sürecek-

Sayı 87

37

23 Kasım
2003



Alibeyköy'de Panel: "Uyuşturucuya hayır! Fuhuşa hayır!"

İstanbul Alibeyköy'de bir düğün salonunda toplanan yaklaşık 600 kişi, uyuşturucunun semtlerinde kazandığı boyutu ve buna karşı kişisel olarak, semt halkı olarak ne yapabileceklerini tartıştılar. Kimileri mahallelerdeki demokratik kitle örgütleri tarafından davet edilmiş, kimileri ise, caddelere asılan afişleri görerek gelmişti. Bu sorun onların sorunuymuştu çünkü, can

alıcı bir sorundu.

16 Kasım'da Alibeyköy Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği tarafından düzenlenen panel konuşmacı olarak Gürbüz Çapan, Dr. Kenan Eren ve Av. Behiç Aşçı katıldı.

Dernek adına Şevket Avcı'nın yönettiği panelde, konuşmacıların hemen arkasında asılı pankartta yazılan "Gençliğimiz geleceğimizdir sahip çıkalım!" sözü, panelin amacını da özetliyordu.

Panelde belirlenmiş konuşmacıların dışında halktan birçok insan söz alarak konuştu, alkolden, uyuşturucudan zarar gören kadınlar söz aldı, esrar, hap kullanan çocuklar sorunlarını anlattılar. Alkol bağımlısı bir eşi olan kadının okuduğu şiir, herkese sorunun trajik boyutlarını kısaca özetledi.

Gürbüz Çapan ve Behiç Aşçı, sorunun sosyal, hukuki boyutlarına dikkat çekerken, Dr. Kenan Eren ise konuşmasında, uyuşturucu nedir, nasıl belirtileri olur, kriz anında neler yapılması gerekir, çevredeki insanlar bağımlılara nasıl davranılmalı, bağımlıların tedavi prosedürü nedir... konularını anlattı. Konuşması zaman zaman bağımlı gençlerle doğrudan diyaloga dönüştü. Panelin ardından da katılımcılar doktoru uzun süre bırakmak istemeyip, sorularına devam ettiler.

"Gençlik Gelecektir Geleceğimiz Yargılanıyor"



12 Ekim 2001 tarihinde Ülkemizde Gençlik Dergisi'nin basılmasıyla tutuklananların duruşması 17 Kasım günü yapıldı. Mahkeme, tutukluğu uzatma manevralarına devam edip 3 yıllık keyfi tutsaklığın sürmesine karar verirken, duruşma 8 Mart 2004'e ertelendi.

Mahkeme öncesi DGM önünde bir açıklama yapan İstanbul Gençlik Derneği, arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi. Ölüm orucunda şehit düşen DEV-GENÇ'liler

Özlem Durakcan, Zehra Kulaksız ve Canan Kulaksız'ın fotoğrafları ve "Arkadaşlarımız Serbest Burakılsın", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Gençlik Gelecektir Geleceğimiz Yargılanıyor" yazılı dövizler açılarak yapılan açıklamada, ülkemizdeki baskılar dile getirilerek, "8'i tutuklu 24 arkadaşımız da ülkemizde yaşanan bu haksızlıklara karşı çıktıkları, daha demokratik bir ülke için mücadele ettikleri, F tipi hapishanelere, tecrite karşı çıktıkları, ABD ve IMF'nin sömürsüne karşı oldukları için yargılanıyorlar. Ve dışarıda iken kapatılması için mücadele ettikleri F tipi hapishanelerde tecrit ediliyorlar." denildi.

Açıklama, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Sansüre ve Tecrite Son", "Tutuklular Serbest Bırakılsın" sloganları ile bitirildi.

Å Soruşturma Terörü Gençliği Susturamaz

AKP'nin polisi meydanlarda saldıyor, YÖK'çü üniversite yönetimleri soruşturmalarla gençliği yıldırma istiyor.

Elazığ Fırat Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı öğrencisi Sercan Zülal hakkında, 1 Ekim'de TBMM önünde yüzlerce öğrencinin katıldığı protesto eylemine katılmaktan soruşturma açıldı. Söz konusu eyleme ilişkin hiçbir adli soruşturma dahi olmaması, eylemin demokratik bir hak olması, faşist rektörlüğün soruşturma terörünü gençliğin mücadelesi karşısında baskı aracı olarak kullanmasına engel olmadı.

Zülal soruşturma komisyonuna verdiği savunmasında, demokratik ve yasal hakkını kullandığını belirterek, rektörlüğün öğrencinin bütün yaşamına müdahale edemeyeceğini, etse bile düşüncüyü açıklama özgürlüğüne, talep sunma hakkına müdahale etmiş olacağını dile getirdi.

Çukurova Üniversitesi Rektörlüğü, üniversite açılışında alternatif açılış yapan 25 öğrenci hakkında soruşturma başlattı. "Müzik eşliğinde halay çekerek protesto eylemi düzenledikleri, derslerin işlenmesini engelledikleri" gerekçesiyle açılan soruşturmada Kürtçe ve Arapça türküler, yöresel kıyafetler de suç delili sayılırken, eyleme katılan Eğitim-Sen Adana Şube Yöneticisi Güven Boğa için, 'dışarıdan getirilen bir şahıs' ifadesi kullanıldı. Öğrenciler 18 Kasım günü düzenledikleri bir yürüyüşle soruşturmaları protesto etti, rektörü istifaya çağırdı.

Å Zincirli Eylem Tutukluları Serbest

13 Ekim'de işgal ortaklığını ve tecriti protesto etmek için İstanbul Üniversitesi kapısına kendilerini zincirleyen, Gençlik Derneği üyesi 4 öğrenci 13 Kasım günü yapılan duruşma sonrasında serbest bırakıldılar.

Gençlik Dernekleri Federasyonu öğrencileri, arkadaşlarının serbest bırakılması için duruşma öncesinde Sultanahmet Adliyesi önünde bir basın açıklaması yaptılar. Hasan Selim Gönen'in okuduğu açıklamada, AKP iktidarının, işbirlikçilik ve halk düşmanlığını sürdürdüğü belirtilerek şöyle denildi: "AKP hükümeti kurulduğu ilk günden bu yana her türlü hak talebine saldırarak; gençliği, işçi ve emekçi memurları, çiftçileri ve bir bütün olarak halkı susturmaya çalışıyor. Bizler bu ülkenin gençliği olarak işgal ve tecrite karşıyız."

Å 6 Kasım Saldırıları Protesto Edildi

Kayseri ve Antakya'da düzenlenen 6 Kasım eylemlerine yönelik saldırılar protesto edildi.

Kayseri'de, Gençlik Derneği Girişimcilerinin bulunduğu 24 kişinin dövülerek gözaltına alındığı eyleme yapılan saldırı İHD'de yapılan basın toplantısıyla protesto edildi.

Antakya'da ise, 6 Kasım'da MKÜ-ÖDER'li öğrencilerin eylemine saldıran, havaya birden fazla kere ateş açan Özel Güvenlik Birimleri hakkında suç duyurusunda bulunuldu. 17 Kasım'da yapılan suç duyurusunda, bir basın açıklaması ile yaşananlar anlatılırken, "yasal hakkımız olan basın açıklaması şiddet kullanılarak öğrencileri tekme tokat döverek engellemeye çalışılmıştır" denildi. Eyleme **Antakya Gençlik Derneği Girişimi** de katıldı.

SAĞIM SOLUM ÖNÜM ARKAM KAMERA

Hayatımızın her alanına girmeye başlayan kameralar, en son İzmir'de Atatürk Anadolu Ticaret Meslek Lisesi'nde, geçen yıl yaşanan hırsızlık bahane edilerek uygulanmaya başlandı. "Kameralı eğitim" dört katlı okulun her katında birer, okulun girişine ise iki kamera ile uygulanıyor. Koridor başlarına kurulmuş kameralardaki tüm görüntüler müdür tarafından izleniyor. Müdür "tepki gelmedi" derken, bu uygulamaya itiraz eden İngilizce öğretmeni hakkında soruşturma açıp, en son sürgüne gönderdiği gizlenemiyordu.

Eğitim sistemi tartışması bir yana okulların başka ihtiyaçları yerine neden kame-
raya bunca para yatırılır? Amaç öğrenciler üzerindeki baskıyı arttırmak, her an denetim altında tutmaktır. Gözümüz her an üzerinizde sizi izliyoruz diye tedirginlik yaratmaktır. Defalarca örnekleri yaşandı. Yan yana gelen iki-üç öğrenci olduğu zaman hemen idareye çağırılıp "Siz ne konuşuyordunuz" diye polis gibi sorguya alıyorlar. Ya da "Senin şu öğrencinin yanında ne işin var bir daha onunla konuşma, kötü olur" tehditleri yağıyorlar. Bireyleştirme, tecrit, baskı ve dayatmalar, ezberci eğitimle birleşip, robot gençlik böyle yaratılıyor. Ama her şeye rağmen tüm bunlara karşı çıkan bir gençlik var ve varolacak.

Muhabirlerimize İşkence

Herkes, İstanbul'daki eylemlere ilişkin "Polis ne yapıyordu, istihbarat niye yoktu" diye soruyor. Olur mu? Polisin daha ulvî işleri, büyük uğraşları var. Demokratik kurumlar basılacak, devrimciler yasadışı şekilde gözaltına alınacak, sindirilmek istenecek... Antakya ve Adana muhabirlerimiz işte bu ulvî işler sonucu gözaltına alındı, tehdit edildi, işkence yapıldı.

Adana muhabirimiz Erhan Bingöl 15 Kasım günü dergi satışı yaptığı Gülbahçesi Mahallesi'nde 01 UL 724 plakalı sivil araçtaki polisler tarafından durduruldu. Polisin kimlik sormasına, "polis kimliğinizi gösterin" diye, yasal hakkını kullanması üzerine tekme tokat küfürle gözaltına alındı. Araçta kafasını ayakları altına alarak başlayan işkence, siyasi şubede sürdü. Cinsel taciz, tehdit, küfür, el ve ayakları ezme, bayılana kadar dövme şeklinde saatlerce süren işkenceler, daha sonra götürüldüğü Dağlıoğlu Şehit M. Ali Aslan Karakolu'nda da devam etti. Muhabirimiz, doğal olarak mahkemeden serbest bırakıldı. Yasal bir dergi satışına karşı polisin terörü, AKP iktidarının 'işkenceye sıfır tolerans' yutturmacasının da ne demek olduğunu gösterir niteliktedir.

Antakya muhabirimiz Niyazi Harnuboğlu da 13 Kasım günü yine dergi satarken, Sümerler Mahallesi'nde 31....6139 plakalı Renault 9 markalı aracı kullanan sivil polisler tarafından hiçbir şey söylenmeden tehdit, küfür ve dayakla gözaltına alındı. Boğazını sıkma, dayak, tecavüz tehditleri orada da araçta başlayıp emniyette sürdürüldü. Muhabirimiz bir süre sonra, "seninle yeniden görüşeceğiz" diye tehdit edilerek, alındığı gibi hiçbir gerekçe gösterilmeden serbest bırakıldı.

Sayı 87

39

23 Kasım
2003

Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi Uşak Gençliğine Saldırıyı Protesto Etti

Gençlik ve özelde Gençlik Dernekleri üzerinde baskıların arttığını belirten GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYON GİRİŞİMİ, 13 Kasım tarihli açıklaması ile, bu baskıların son örneğinin Uşak'ta yaşanan silahlı faşist saldırı, polis ve jandarma baskısı olduğunu belirtti.

86. sayımızda yer verdiğimiz Uşak'ta yaşanan saldırı sonrasında da, gençlik üzerinde polis, faşist, jandarma ve okul yönetiminin baskısının sürdüğü belirtilen açıklamada, kentteki Kürt işçilerine de polis saldırıları yaşandığı dile getirildi. Gençlik Derneği üyesi Yahya ve İsmail isimli öğrencilerin tehdit ve taciz edildiği, Dernek Masası polislerinin sivil faşistlerle birlikte gözdağı vermeye çalıştığı örnekleri verilen açıklamada baskılar şu şu ifadelerle anlatıldı: "Okullarda, yurtlarda, sokakta, kafede derneklerde polis terörize etmek istiyor. Derneğimize gelen misafirler takip ediliyor, telsiz seslerini açarak, binamız önünde bekleyip operasyon izlenimi vererek baskılarını arttırdılar."

"Gözaltı, soruşturma, faşist saldırılar gençliğin mücadelesini engelleyemeyecek" denilen açıklamada, Uşak'taki devrimci demokrat öğrencilerin kentteki demokratik kuruluşların da katılımı ile valilik, rektör ve dekanlarla görüşme yapacağı belirtildi.

Å Zonguldak Gençlik Derneği Kongresi

Zonguldak Gençlik Derneği 16 Kasım günü topladığı 1. Olağan Genel Kurulu'nda oybirliği ile federasyonlaşma kararı aldı. Dernek binasında yapılan ve bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşu ile başlayan Genel Kurul'da geçici yönetimin faaliyet raporunun okunması, gençliğin mücadelesinin tartışılması ile birlikte genel kurula sunulan Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun kuruluşuna katılma önerisi ele alındı. Genel Kurul'un oybirliği ile federasyona katılma kararı coşku ile karşılanırken, yeni yönetim belirlendi.

Oligarşinin “Kitle Çalışması”

Dersim’in Hozat İlçesi’nde onlarca eve, işyerine, geçtiğimiz günlerde imzasız mektuplar geldi. “Hozatlı hemşerim” diye başlayan mektuplar yaklaşık 15 gün önce “yardım ve yataklık” suçundan tutuklanan üç DEHAP’lı hakkında karalamalar içeriyor, onlar hakkında şaibe yaratmayı hedefliyordu.

Ertesi gün, başka mektuplar da geldi. Bu kez mektup “Halkımıza saygı ile duyurulur” diye başlıyordu. İşte yazdıklarından bir cümle:

“Aileler, anneler, babalar sizlere sesleniyoruz. Çocuklarınıza sahip olalım. Bakın sizlere acı bir örnek; Tokat’ta yaşanan son olayda ölen dört teröristin cenazesini aileleri dahi almak istememiştir. Ne kadar acı bir durum değil mi?..”

Mektuplar imzasız, ama kimin gönderdiği belli. Polis, halkın oradaki DEHAP’lılara güvenini sarsmak, devrimci mücadele hakkında güvensizlik yaratmak için üşenmiyor, onlarca yere mektuplar gönderiyor.

Bu mektupları, oligarşinin nasıl, hiçbir şeyi ihmal etmeden çalıştığını örneklemek için aktardık. Bunu hayatın bir çok alanında görebilirsiniz. Evet bu devlet çürümüştür, kokuşmuştur, ama bir yanı “diri”dir; halkın mücadelesine, örgütlenmesine karşı oligarşi kurmayca çalışmaktadır.

Mesela polis Gençlik Derneklerini etkisizleştirmek, üyelerini yıldırma için nasıl çalışıyor, dergimizde de yayınlanan yöntemlerini hatırlayacaksınız. Kimi yerde **tek tek** tüm dernek üyelerinin ailelerine gidiyor. Onlara dernek hakkında olumsuz propagandalar yapıyor, yalan söylüyor, işin içine tehdit katıyor, ailelerin çocukları üzerinde baskı yapmasını sağlıyor... Bir de şu yanını düşünelim işin; **acaba**, o derneğin kendisi, üyelerinin ailelerine yönelik o kadar yoğun bir çalışma yapmış mıdır?

Veya polis, dernek üyelerinin tek tek ekonomik durumlarını inceliyor, onların zorluklarını kullanarak tehdit, şantaj, rüşveti devreye sokuyor. **Kimbilir, acaba** o dernek, kendi üyelerinin ekonomik durumlarına, dertlerine o kadar vakıf mı?

Örneği Gençlik Dernekleri üzerinden verdik; ama siz bunu mahallelerdeki örgütlenme çalışmalarına da, sendikal örgütlenmelere de uyarlayabilirsiniz. Tablo birçoğunda farklı değildir. Bir semtte çalışma yapan devrimci, demokrat bir dernek, o semtte kim kimdir, ne nedir, çoğu kez vakıf değildir; polis, semtin insanlarını, kimin ne yaptığını daha fazla bilebilmektedir.

Şurası açıktır; şehrine, semtine, okuluna, mahallesine, işyerine, çalıştığı fabrikaya, sendikasına vakıf olmayan, sağlıklı, sistemli ve yeterli bir kitle çalışması yapamaz.

Bu işin bir yanı. Diğer bir yanı ise şudur.

Diyelim bir dernek kuruluyor; polis hele bakalım ne yapacaklar demeden, hemen aynı gün, semtte dernek aleyhine propagandaya başlıyor. Bunu bildiriyle yapıyor, semtteki ilişkileri ve işbirlikçileri aracılığıyla yapıyor, gözaltılar aracılığıyla yapıyor, ama yapıyor.

Veya ülke çapında hemen her olayı kullanıp, bunu devrimcilere karşı bir propaganda malzemesine dönüştürme bakış açısıyla hareket ediyor, medyayı bu konuda yoğun biçimde kullanıyor. Hergün haberler imal ediyor bu savaşı yürütmek için.

Mücadele ve örgütlenmeyi, dernek açmak, dergi çıkarmak, eylem yapmaktan ibaret gören tüm devrimcilerin kavraması gereken şudur; **ideolojik mücadele, propaganda savaşı sürekli ve sürekli. Hiçbir konuyu, hiçbir alanı, hiçbir olayı, hiçbir kişiyi ihmal etmeye gelmez.**

Biz de ihmal etmeden, semtimizdeki, okulumuzdaki, işyerimizdeki, ülkemizdeki her gelişmeyi bir vesile sayarak, bu savaşı sürdürmeliyiz.

Oligarşinin propagandasını, yöntemlerini küçümsemek, düşülebilecek en büyük yanılgılardan biridir. Baştaki örneği gözönüne alırsak, ne olacak 20-30 eve mektup göndermişlerse, ne olacak okuldaki öğrencilerin ailelerine mektup gönderilmişse diye düşünmemeliyiz. Semtimizde örgütlenme yapan falan kişi hakkında şaibe çıkarmışlarsa, onu herkes tanır bunlar etkili olmaz diye düşünülmemeli. Karşı-devrimin yaptığından daha fazla kitlelere gitmeli, onlardan daha fazla anlatmalı, daha fazla yazmalı, daha çok propaganda yapmalıyız.

Tek tek her yalana, demagojiye cevap vermeliyiz. Çalıştığımız alandaki her kurumla birebir ilişkiler kurmalıyız. Tek tek tüm insanlara bir biçimde ulaşmış olmalı, onları tanımış olmalıyız.

Halk düşmanlarını, bağımsızlığın, demokrasinin önündekileri, hem ülke çapında, hem tek tek iller, ilçeler, semtler özelinde teşhir etmeliyiz.

Bunlar için yazılı, sözlü her yolu kullanmalıyız.

Kastettiğimiz kurumlar, örgütlenmeler tarafından bu konularda hemen “merkezi açıklamalar” yapılması değildir. Bu elbette gereklidir, ama tek başına çok şey ifade etmez.

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

Daha Büyük Zulüm

Ölümçül darbeler alan, bütün stratejileri çöken Amerika, klasik işgalci politikalarını katmerli bir şekilde uygulamaya başladı. Daha büyük zulüm, halka daha fazla baskı ve gözdağı, daha vahşi katliamlar. Demokrasi götürme, özgürlük getirme masallarının bittiği, direniş karşısında aczin ortaya çıktığı koşullarda, saldırının başladığı ilk günlerdeki gibi, kentler bombalanmaya başlandı. Direniş merkezlerinden Tikrit uçak ve tanklarla bombalandı. 1 Mayıs'tan beri ilk güdümlü füze kente atıldı. 220 ve 900 kiloluk bombalar devreye sokuldu. Düştüğü yerde nasıl bir katliam yarattığı ise, tıpkı işgalin ilk günlerindeki gibi "sır".

B-52'ler sırada. Peki kime karşı? Cezalandırılmak istenen halktır. Ve başta Avrupa olmak üzere "uluslararası kurumlar" sessizdir.

Şaron'un Filistin'de uyguladığı vahşet ve terör politikası, hukuksuzluk tüm dünyaya yayılmak, kanıksatılmak isteniyor. Hangi halk, hatta hangi köy, kasaba, mahalle içinden bir direnişçi çıkarsa, oradaki tüm halk ağır bombardıman uçaklarıyla cezalandırılıyor. Bu, örneğin Armutlu'daki bir direniş evine baskın düzenleme hukuksuzluğunu bırakın, tüm Armutlu'yu bombalamak gibi bir şey.

Tikrit'i bombalayıp tanklarıyla kentte gövde gösterisi yapan işgalcilerin komutanı Yarbay Steven Russel'in, "Onlar ateş açan tanklarımızı gördü. Neler yapabileceğimizi biliyorlar" sözleri, esas olarak tüm Irak halkıdır.

Nazi kafası operasyonlarına verdikleri isimle de görüldü. Savaş uçakları da kullanarak yaptıkları operasyona "Demir Çekiç" adı verildi. Bu ismin Almancası, Nazilerin Sovyetler'e karşı 2. Dünya savaşındaki bir operasyona da verilmişti.

ABD, büyüklüğü nedeniyle "bombaların anası" adı verilen cephaneliğindeki en büyük nükleer olmayan bombanın son gelişme denemesini 20 Kasım günü yapacağı açıklandı. Bombanın 9 bin 800 kilogramlık uydu güdümlü olduğu belirtildi.

Hep daha büyük bomba, emperyalizmin halklar için ölümden, zulümden başka hiçbir şey veremeyeceğini anlatıyor. Umarız bu büyüklükteki bir bomba, "emperyalizm değişti" diyenlerin beyinlerinde bir etki yapar!

Yazılan bildirilere, basın açıklamalarına bakın; bir çok şeyin herkes tarafından bilindiği varsayılarak yazılmıştır. Esas olarak başlığına "halkımıza" diye konulmuş olsa bile, "içe dönük"tür; kendi çevresine seslenmektedir.

Oysa o bildirilerin açıklamaların çoğunda geçen kavramlardan, olaylardan, tarihlerden geniş kitlelerin haberi bile yoktur. Mesela kimi, çoğu insanın açılımını bilemeyeceği kısaltmalarla yazar; onun açılımını yazmaya ihtiyaç duymaz, mesela kimi, örneğin 19 Aralık hapishaneler katliamı demek yerine, 19 Aralık der geçer, herkes herşeyi biliyor ya!

Tabii bu bildiri ve açıklamalar, zaten geniş kitlelere ulaştırılmadığı için, bu çarpıklık da fazla hissedilmiyor. Ama kitlelere götürülse, o zaman nasıl kitlelere yabancı gelen bir dil kullanıldığı da açığa çıkacak.

Birincisi, yazdığınız bildirinin, basın açıklamasının dili, herkese olguyu, olayı anlatacak açıklıkta olmalı. **İkincisi**, o bildiriye yayınlanmış olmak yetmez, bulunduğumuz alanda en geniş kitleye onları sürekli dağıtıyor muyuz?

Oligarşi, mesela, Tokat yöresinde kırdı radyo kurmuş; sadece gerillaya ve gerillanın dolaştığı bölgeye yayın yapıyor. İllerde, ilçelerde çıkarılan yerel gazetelerin çoğu, polisin çok yoğun kullandığı organlar durumundadır. Ama bakın bu ülkenin koca koca konfederasyonlarının en azından kendi üyelerini bilgilendirmeye yönelik ne bir gazeteleri, ne bir radyoları vardır. Ondandır da "medya yazmıyor". Yazmaz, o karşıdevrimin, oligarşinin medyası.

Kitle çalışmamızın devletin kitle çalışmasından ne kadar geri olduğunu hemen herkes bulunduğu alanda kısa bir araştırmayla test edebilir. Bulduğumuz alandaki kitleyi, gündemimizdeki konular hakkında ne kadar bilgili oldukları konusunda bir test edin bakalım. Çoğu gelişmeden habersizdirler. Okumuyorlar, ilgilenmiyorlar gibi açıklamalar geçersizdir. Haberdar ettik mi ki haberli olsunlar? Bizim soracağımız soru budur.

Polis bizim insanlarımızın ailelerini etkileyebileceğini düşünüyorsa, bu bizim bu alandaki zayıf yanlarımızı gösterir. Öyle ya, bizim ideolojimiz güçlü, bizim sözlerimiz haklı, biz iyi güzel şeyleri savunuyoruz... O zaman eksik olan ne? Polisin terörü, yoksulluk gibi sorunlar bir yere kadar açıklayıcıdır. Ama herşeyin açıklaması bunlar değildir.

Oligarşi halka ulaşıyorsa, biz de ulaşabilmeliyiz. Oligarşi tüm haksızlığına, teröristliğine, sömürücülüğüne rağmen etkileyebiliyorsa, bu bizim kitle çalışmasını yeterince ciddiye almadığımızı gösterir. Yöntemlerimiz, araçlarımız farklı olacaktır, ama yoğunlukta ondan geri kalmak bir yana, çok daha büyük bir yoğunlukla çalışmamız gerektiğini gösterir.

Sayı 87

41

23 Kasım
2003

İşgalciden İtiraf:

“Irak halkı işgalcilerin yenilebileceğini düşünmeye başlamıştır”

Avrupa emperyalist tekellerinin kuruluşlarından Fransız Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün danışmanlarından Dominique Moisi'nin Financial Times'daki şu sözleri Irak'taki durumu özetler niteliktedir: *“ABD yüzünden, dünya Irak'ta bataklığa saplandı.. ABD pisliğe battı, biz de battık.”*

Önce bir “düzeltme” yapalım, “dünya” dedikleri kendi dünyalarıdır, tekellerin dünyası, işgalcilerin dünyasıdır. Halklar yoktur o dünyada.

Ama halklar, bu dünyada yaşadıklarını ve dünyayı emperyalistlere bırakmayacaklarını en yakıcı şekilde Irak'ta gösteriyor. Amerika'nın “güçlülük” havası yerlebir olmaya devam ederken, CIA tarafından hazırlanan bir rapor, emperyalistlerin içine düştükleri batağın, yansıtıldığından daha derin olduğunu da gözler önüne serdi.

CIA: “Kontrolü Kaybedebiliriz”

Bağdat'taki CIA şefinin yazdığı rapora göre, direnişçilerin sayısı şu anda 50 bin ve bu giderek artıyor. Halkın desteği yaygınlaşıyor.

Rapor, “Direnişin yaygın, güçlü ve daha da güçlendiğini” belirtirken, “rotamızda hızlı ve keskin bir değişiklik yapmamamız halinde kontrolü kaybedeceğiz” sözleriyle işgalcinin içine düştüğü açmazı çarpıcı şekilde ifade ediyor.

Raporda ayrıca, kukla hükümetin işgali meşrulaştırma konusunda hiçbir işe yaramadığından, Şiilerin Sünnilerle birleşerek, ABD işgaline karşı ayaklanma başlatma olasılığına kadar, işgalcinin açmazları sıralanıyor.

İşgalci Amerikan güçleri, daha düne kadar reddettiklerini, bugün direniş karşısında kabullenme aşamasına geldiler. Direnişçilerin bir avuç Baasçıdan, eski rejim kalıntısından ibaret olduğu, yakında ezip geçecekleri, Irak'ı yeniden inşanın büyük bir başarıyla sürdüğü ve daha onlarca yalan yerlebir oldu, bizzat Amerikalılar kendi ağızlarıyla itiraflar yapmak zorunda kaldılar. Aynı geri adım, Avrupa emperyalistleri ile ilişkiler de sözkonusu. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice, kontrolü Iraklılara daha çabuk vermekten sözetmeye başladı, işgal komutanlığının BM'ye ya da NATO'ya devredilmesi de önümüzdeki süreçte yakın tartışmalar arasına gireceğe benziyor.

Tüm bu gelişmeler direnişin gücünün siyasi

ilişkilere yansımalarıdır. Askeri alana yansımaları ile, düşürülen helikopterlerle, yol boylarında parçalanmış zırhlı araçlarla, her gün üçer beşer Amerika'ya tabutla dönen yankilerle herkesin gözleri önündedir.

Direnişçiler stratejik, askeri, taktik olarak açık bir şekilde üstünlüğünü herkese göstermektedir. Bir yandan ABD'ye sistemli bir şekilde saldırılar sürerken, öte yandan işgalcinin müttefikleri İngiltere, İtalya, Polonya gibi ülkelere vurulan ölümcül darbeler, Amerika'nın giderek yalnızlaşacağı süreci de hızlandıracaktır.

İşgalciler, direniş karşısında düştüğü aczi daha fazla katliamla örtmeye çalışırken, bu güçsüzlükten kendi işbirlikçileri de yararlanma hesabında. Geçici Hükümet Konseyi'nin Amerikan planlarındaki değişiklikleri tartışacaklarını, bakacaklarını “değişiklikleri kabul etmeyebileceklerini” söylemeleri bunun sonucu.

Bush'un, *“Dünyada uzun süreli barış için gerekirse bir kez daha savaş açarım”* demesinin, bu aşamadan sonra, halklara yönelik gözdağı mesajı taşıması zordur. Zira, CIA'nın da “en kötüsü” diye itiraf ettiği gibi, “Irak halkı işgalciye direnilebileceğini, yenilebileceğini” anlamıştır. Irak halkının anladığını, tüm dünya halkları da görmekte, anlamaktadır.

“Ölmeye devam edecekler”: Saddam Hüseyin, basın kuruluşlarına gönderdiği bir ses kasetinde, “işgal sürdükçe ölmeye devam edecekler” dedi. Bremer'in mesaja cevabı ise, acizlik ifadeleri içeriyordu. “Bu çölden gelen bir ses. Bu, küçük bir katiller grubunun takipçisi olduğu bir adam. Onu yakalamamız ya da öldürmemiz gerekiyor.”

Saddam'ı yakalayabilir, öldürebilirler de; peki direniş bitecek mi? Dolayısıyla işgal güçleri artık ölmeyecek mi? Irak direnişi bu aşamayı geçmiştir. CIA raporunda da belirtildiği gibi, **“Irak halkı işgalcilerin yenilebileceğini düşünmeye başlamıştır.”** Haklı ve işgal gibi bir olguya karşı olduğu için halktan destek bulan direniş, her koşulda kendi dinamiklerini yaratacaktır. Bremer'in ki, çöle saplanmış bir ayının çırpınmasından başka bir şey değildir.

Direniş Konuşturuyor! İşgale ortaklık için gönderdiği askerlerinden 19'unun direnişçiler tarafından cezalandırılmasının ardından İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin “dili çözüldü”! Brüksel'de konuşan Berlusconi, *“ABD'nin her hareketini desteklemedim. Onları askeri müdahalede bulunmalarını konusunda ikna etmeye çalıştım. Ancak, bir yol kalmadığını görünce, ABD'ye destek verdim”* (15 Kasım, basın) dedi. Halklardan özür diledikleri, işgallerinin katliamlarının hesabını verecekleri günler de gelecek.

**Örgütlenmeyi Yenilemek, Tek Başına Tıkanıklıkları Aşmaya Yetmez.
Politika Yenilenmeli!
ABD'nin Dünya Düzeni Çerçevesinden Çıkılmalıdır!**



KADEK'in 26 Ekim'de tek gündem maddesiyle yaptığı kongreyle kendini feshettiğini açıklamasının ardından Kürdistan Halk Kongresi

(KONGRA-GEL) kuruluşunu ilan etti. 27 Ekim-6 Kasım tarihleri arasında Güney Kürdistan'da gerçekleştirilen kongre sonucu kurulduğu açıklanan KONGRA-GEL'in Genel Başkanlığına Zübeyir Aydar seçildi. Kendini fesheden KADEK'in Başkanlık Konseyi Üyeleri de KONGRA-GEL'in çeşitli organlarında yer aldılar.

Halktan yana her oluşumu selamlarız, başarı dileklerimiz onlarıdır. Bu dileklerimiz KONGRA-GEL içinde geçerlidir.

Fakat herkes bilir ki, bu bir dilek-niyet meselesi değildir. Siyasi sahneye giren bir örgütlenmenin halkın mücadelesini, bağımsızlık, demokrasi mücadelesini geliştiren bir rol oynaması, onun programıyla, kuruluş amaçlarıyla ilgilidir.

KONGRA-GEL'in kuruluş kongresi sonucunda yayınlanan bildiri, pek çok demokratik talebe yer vermekle birlikte, amaçlarına ulaşma konusunda çizdiği doğru bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini geliştirmekten çok, emperyalizmin Ortadoğu düzenine ve oligarşinin icazetine yaslanmış görünmektedir.

KONGRA-GEL, sonuç bildirgesinden görünen odur ki, politik olarak KADEK çizgisini sürdürmektedir.

Yanlış bir "süreç ve dünya" tahlili

Kuruluş gerekçeleri olarak açıklanan nedenler, sonuç bildirgesindeki maddeler üzerinde pek çok şey söylenebilir. Fakat bunlar içinde en belirleyici olanı, dünya çapında yaşanan süreci nasıl tahlil ettikleri ve somut olarak da bugün Ortadoğu ve ülkemizdeki hemen her gelişmeyi belirleyen-etkileyen Amerikan politikaları karşısında ne düşündükleridir.

Kongra-Gel'in Sonuç Bildirgesi'nde ABD politikalarına ilişkin şöyle denilmektedir:

"Bildirgede... ABD'nin Saddam rejimine müdahale ederek Ortadoğu'da yeni bir süreci başlatmasını olumlu olduğu belirtilerek, bu yaklaşımın yapıcı bir boyuta ulaşmasının Kürt sorununun kalıcı çözümünü mümkün olabileceği ifade edildi. Bildirgede ayrıca KONGRA-GEL'in kuruluşunun ABD'nin bölgeye yönelik düzenlemelerine katkı sağlayacağına işaret edildi."

Halktan yana olduğunu, demokrasiden yana olduğunu iddia eden bir örgütlenme için, son derece yanlış ve talihsiz bir başlangıç.

ABD'nin "bölgeye yönelik düzenlemeleri"nin ne olduğu konusunda bugün bir avuç Amerikancı dışın-da herkes hemfikir. ABD bölgeyi teslim almak istiyor. En açık gerçek bu. Ekonomisini, yönetimini ben belirleyeceğim diye dayatıyor.

Böyle bir amaca "katkı sunmak" halk örgütlenmelerinin işi değildir; tersinden söylersek, böyle bir amaca katkı sunmayı en temel misyonlarından biri olarak tanımlayan bir örgütlülük, Ortadoğu halklarının yanında değildir.

Sonuç bildirgesi yanlış bir süreç ve dünya tahlili üzerine oturmakta, dolayısıyla onun üzerinden önerdiği şeyler de yanlış devam ettirmektedir.

KONGRA-GEL'in Sonuç Bildirgesinde bugünkü dünya koşulları şöyle "tahlil" ediliyor:

"Egemen sistemle karşıtları arasında insan hakları, demokrasi, kadın özgürlüğü ve ekolojik konularda geniş bir konsensüs oluşmuştur..."

Bu hayali bir dünya tahlilidir.

Bırakın bir konsensüs oluşmasını, egemen emperyalist sistemle, halklar arasındaki çelişkilerin her düzeyde derinleştiği, keskinleştiği bir süreç içindeyiz.

"Dünyanın egemenleri"nin, Amerika'nın, Avrupa'nın insan haklarından ne anladığı "Guantanamo'da" görülüyor mu, F tiplerinde görülüyor mu, İmralı tecritinde görülüyor mu? Hangi uzlaşma? Ekolojik konularda uzlaşma varmış? 1.2 milyar insanın aç, susuz bırakıldığı bir dünyayı, bu "egemenler" değil de başkaları mı yarattı? Çevreyi kirlüten de, in-

sanların gıdalarını genlerle bozan da, bunlardan başkası mı? Bunların herbirini ayrı ayrı ele alabiliriz. Ama gereksiz. Eğer biri bunları görmezden geliyor, yok sayıyorsa, orada çarpıtma, yalan, aldatma vardır.

KONGRA-GEL'in Yürütme Konseyi'nde de yer alan biri de şöyle diyor: "Günümüzde şiddetin koşulları tamamen değişti. Şiddet politik araç olmaktan uzaklaştı. Dünya barışçı yollarla sorunlarını halletmeye gidiyor. Böyle bir süreçte KADEK kendini lağvederek en doğru olanı yaptı." (Haydar Işık)

Afganistan'ın, Irak'ın işgal edildiği, bu işgallerin "örnek" gösterilip Amerika'nın önünde boyun eğmeyen ülkelerin tehdit edildiği, açık işgal koşullarının yeniden yaşandığı bir dünyada, halkların belki de tüm tarihin en kitlesel gösterileri yaptığı ama buna rağmen tek bir taleplerinin egemenler tarafından dinlenilmediği bir dünyada kalkıp deniyor ki, "Dünya sorunlarını barışçı yollarla halletmeye gidiyor."

Burada açık ki büyük bir yalan, çarpıtma vardır. Yalan bir dünya tahlili üzerine işbirlikçilik politikaları inşa edilip Kürt halkına kabul ettirilmek isteniyor. KONGRA-GEL'i böyle bir amacın örgütü yapmak, en başta onun sahip çıktığını söylediği yirmi yıllık mirasa haksızlıktır.

Sınıf yok, devrim yok, iktidar yok; Dağlardan sivil toplumculuk!

KONGRA-GEL, kuruluş açıklamasını merkezi bir şehirde, bir kapalı salonda değil de, sırtını dağlara vermiş bir kürsüde yaptı. Kuşkusuz kendi gerçeklerine uygun olan buydu. Fakat ne var ki, dağlarda açıklanan politika, hiç de "dağların politikası" değildir.

KONGRA-GEL hedefleriyle, örgütsel yapısı ve işleyişiyle adeta bir "sivil toplum örgütü" tarifi yapıyor.

KADEK'in fesih gerekçelerini açıklayan Başkanlık Konseyi üyesi Cemil Bayık'ın belirttiği noktalardan biri de şuydu: "Örgütsel yeniden yapılanma devlet ya da iktidar olmadan toplumu değiştirip dönüştürecek bir zenginlik ve işleyişe kavuşturulmak durumundadır."

KONGRA-GEL, işte bu anlayış doğrultusunda kurulmuştur. Abdullah Öcalan'ın "Özgür İnsan Savunması"nda teorisini yaptığı sivil toplumcu anlayıştır bu. Mevcut devlet mekanizması parçalanıp yeni bir anlayışla yeniden kurulmadan, iktidar olmadan, **KİMSE HİÇBİR ŞEYİ DEĞİŞTİREMEZ!** Bu, devrimcilerin, hatta bırakın devrimcileri, az çok tarih bilgisi olan herkesin üzerinde tartışmayacağı bir gerçektir. O zaman geriye ne kalır; emperyalizmin ve oligarşik devletin izin verdiği, kabul ettiği kadar bir "değişim". KONGRA-GEL'in girdiği yol da budur. Böyle bir "değişim" in ise Kürt halkının temel ulusal, sınıfsal, sosyal taleplerini karşılamayacağı açıktır.

Sonuç Bildirgesi'nde de "Sınıfsal esaslara dayalı

bir örgütlenme olmayacağı" belirtiliyor. Sınıfları reddetmek, burjuva politikanın alanına girmektir. Burada da kendini gösteren sivil toplumculuktan başka bir şey değildir.

KONGRA-GEL'in kuruluşunun "Leninist örgütlenmenin 'mahkum' edilmesi"yle açıklanması da üzerinde durulması gereken bir başka yandır. KADEK'in fesih gerekçeleri arasında yer alan bir madde de "Leninist parti etkilerini aşan yeni bir yapılanmaya yol açmak"tan söz edilmekteydi.

Cemil Bayık fesih gerekçelerini açıklarken şöyle diyor: "KADEK'in işleyiş yönetim ve çalışma tarzı reel sosyalist örgüt yapısıyla Ortadoğu'nun dogmatik kültürünün izlerini taşımaktadır."

Hayır, sadece "dogmatik kültür"den değil, yine Ortadoğu'nun "pragmatik kültür"ünden de söz edilmeliydi. Eğer bu gerçek kabul edilseydi, bugün peşpeşe yapılan bu değişikliklerin de aslında pragmatizmin bir tezahürü olduğu görülebilirdi belki.

Doğrudur; PKK, siyasetiyle de, örgütsel işleyişiyle de "reel sosyalist" dedikleri SSCB'den etkilenmiştir. SSCB'nin güçlü olduğu dönemde, sosyalistliğe daha fazla vurgu yapmış, uluslararası siyasette SSCB'ye paralel söylemleri tercih etmiştir. SSCB'nin yıkıldığı koşullarda ise, "hakim olan ABD'dir, ona rağmen bir şey yapılamaz" düşüncesi teorileştirilerek ABD'ye (zaman zaman da AB'ye) paralel teori ve politikalar geliştirilmeye başlanmıştır. ABD'nin Ortadoğu'daki rolünü "olumlu" bulmak da işte bu politikanın, bu pragmatizmin devamıdır. Bölgede kim güçlüyse, ona göre politika geliştirilmiştir. Sivil toplumcu teoriler ve örgüt anlayışları da aynı zamanda zaten AB'ye mesajlar vermeye yöneliktir.

PKK, milliyetçi ve pragmatik çizginin sonucunda bir çok açmazla karşı karşıya kalmış, fakat bunları aşmak için devrimci teoriye yönelmek yerine, "hakim olan" güçlere yönelmeyi tercih etmiştir. Kah AB'yi, kah ABD'yi "çözüm" gücü olarak görmüş, oligarşi içinde kendine ittifaklar aramıştır. Bütün bunlar yapılırken, elbette bunların teorisi de yapılmıştır. Ama bu teorilerin hepsi iflas etmiş teorilerdir. ABD'nin 1991'den bu yana gelen bir sürecin sonucu olarak bugün Irak'ta Kürtlere tanıdığı statünün bile güvencesi yoktur. Yarın "ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesini olumlayan" teoriler de, "dünyanın şiddetten barışçı yollara yöneldiği" teorileri de iflas edecektir. Geriye ise sadece, kaybedilen yıllar, kaybedilen mevziler, çarçur edilen bir mücadele mirası kalır.

KONGRA-GEL, AB'ye girmeyi savunarak, ABD politikalarına katkı yapmak isteyerek halkların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine hizmet etmez! Halkların cephesi, emperyalizmin ve oligarşinin karşısındadır.

Devrimci Sol Ana Davası



Haklıyız Kazanacağız

Bu davada HUKUK kayıp!

- 100 Dosya kaybolmuş çok mu? -

Devrimci Sol Ana Davası'na ait 100 Dosya kayboldu! 23 yıldır 1243 kişiyi hapisanelerde tutmanın, hak ve özgürlüklerinden mahrum bırakmanın "kanıt-belgesi" olduğu ileri sürülen 100 Dosya kayboldu!

Ne olacak şimdi bu davanın akıbeti?

Geçen sayımızda bu konudaki gelişmeleri aktarmış ve bu soruyu sormuştuk. Bu soruya verebildikleri bir cevap yok. Verebilecekleri bir cevap da yok. Yapabilecekleri tek şey, hukuksuzluklarını itiraf edip bu davayı düşürmektir.

Bu dava, başından sonuna hukuksuzluğun hüküm sürdüğü bir davadır. 12 Eylül askeri mahkemelerinin, DGM'lerin baktığı tüm davalarda olduğu gibi...

Her şey o kadar hukuksuz, o kadar keyfi ve o kadar "siyasi"dir ki; davanın gidişatı tanıklar, belgeler, kanıtlar değil, siyasi iktidarın talimatlarıyla belirlenir. Devrimci Sol Ana Davası'ndan rakamlara bakalım:

- Savcının iddianamede istediği idam sayısı **285**'dir. Savcının esas hakkındaki mütalaada istediği idam sayısı **179**'a düşer. Tam 106 kişi hakkındaki iddiasından "vazgeçmiştir"; yani 106 kişi hakkında elinde hiçbir kanıt, belge olmadan idam istemiştir.

Dahası; Savcı, **35** kişinin de önce idamını isteyip, sonradan da beraatini istemiştir.

Savcının mütalaada idamını istediği ancak o güne kadar hiç tutuklanmamış sanık sayısı da **5**'tir. Savcı idamını istiyor ama değil onlar hakkında bir kanıt, tanık, mahkemenin onları tutuklaması için bir "bahanesi" bile yok.

İnsan yaşamının, bir insanın hapisanelerde onlarca yıl geçirmesinin hiçbir önemi yoktu cunta için. Delil yok, hukuk yok, cunta merkezlerinde esen havaya göre, cuntanın mahkemeleri insanları darağaclarına çıkarıp indiriyor. Bu sadece askeri mahkemelere özgü değildir, DGM'ler, sivil mahkemeler, aynı şekilde çalışır. İktidarın baskı politikalarının artıp azalmasına paralel uygularlar hukuku. Çünkü hukuk, zulüm makinasının parçasıdır.

Anadava'dan rakamlara devam ediyoruz.

Ana Dava'dan iki tutsak şubede iş-

kencede katledildiler. İşkence sonucu sakat kalan tutsak sayısı **11**. Tam **45** tutsak gözaltında işkence gördüğüne dair rapor aldı. 100 tutsağın ise, Cezaevi giriş kayıt defterinde işkence izlerine rastlandığı kaydedildi... Peki bu kadar açık işkence kanıtlarına rağmen ne oldu, davaya bakan savcılık ve mahkeme heyeti bunlarla ilgili ne gibi işlemler yaptı?

Cevap, bu davada "**hukukun kaybolduğunun**" bir başka kanıtıdır. Tutsakların tüm başvuruları cevapsız kaldı. 100'lerce işkence raporuna, kanıtına rağmen, işkenceyle ilgili yargılanan polis sayısı **10**'da kaldı. Onlardan da **5**'i göstermelik cezalara çarptırıldı.

Devrimci Sol Ana Davası sürerken, 12 Eylül Anayasası gündeme geldi. Tutsaklar, bu anayasaya hayır dediklerini açıkladılar mahkeme salonunda. Sadece bu protesto eyleminden **86** yıl **8** ay ceza aldılar. Ana Dava'da yargılanan tutsakların dava boyunca savunmaları ve çeşitli konularda verdikleri dilekçeler nedeniyle haklarında toplam **266** yıl ceza kesildi! Savunma hakkının ceza tehditleriyle ortadan kaldırıldığı bir mahkeme hukuku ara ki bulasın!

Bir yandan cunta generallerinin, cuntayı sürdüren "sivil" iktidarların baskılan, bir yandan Devrimci Sol tutsaklarının mahkeme salonlarındaki direnişi, yargılayan tavırları nedeniyle bu davada hakimlik yapmak kolay değildi. Sadece 1986 yılına kadar mahkeme heyetinde yapılan değişiklik sayısı **46**'ydı. Çoğu hakim, onbinlerce sayfalık dava dosyalarının kapağını bile açmadan bir süre için davaya bakıp, ayrılıyordu. Böyle bir yargılamada hangi hakim dava dosyasına vakıf olabilirdi? 100 Dosya kayıp! Peki kayıp olmayan dosyaları kim ne kadar incelemiş acaba?

Hukuk "kayıp"tı bu davada. Kaybolmayan ve kaybolmayacak tek şey ise, tutsakların yargılayan haklılıklarıydı: Savunma'da söylenen şu sözlerle noktalayalım yazımızı: "... Bu davanın kararı yasalarla verilemez. Karar tarihindir. Bu davaya yasalarla bakmak basitliktir... Hiçbir tarihsel olay, yasaya uygun olup olmamasıyla tarihe geçmemiştir. Her büyük olay, haklılığı ve haksızlığıyla tarihte kendine yer bulur."

DEVRİMCİ SOL ANA DAVASINDA YER ALANLARA ÇAĞRIMIZDIR!

Devrimci Sol Ana Davası 23. yılında Yargıtay tarafından bozuldu. 1243 kişinin yer aldığı dava 1981 yılında açıldı.

1991 yılında Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nin verdiği hükümle yargılama sona erdi. Bir idam, 33 müebbet hapis ve yüzlerce kişinin yüzlerce yılı bulan değişik hapis cezaları ile cezalandırılmasına dair hüküm, Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi'nce tüm sanıklar açısından yargıtaya gönderildi. Yargıtay 11. Ceza Dairesi yaptığı inceleme sonucunda 400 klasörden oluşan dava dosyasında 100 klasörün bulunmadığını tespit etti. Ve dosyayı eksik klasörler nedeniyle inceleyemeyeceğini, eksik belgelerin dosyanın esasına ilişkin iddianame, ifadeler gibi belgeler olduğunu belirterek dosyayı bozdu. Bozulan dosya Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderildi.

Elbetteki Devrimci Sol Ana Davası bu kadar kısa, özet ve kuru anlatılamaz. Bu davayı yaşadıklarıyla, tanıklıklarıyla en iyi sizler anlatabilirsiniz. Bu davada yer alanlar aylarca süren işkenceli sorgulardan geçirildiler, düşüncelerinden dolayı tutuklandılar. Yıllarca idam sehpalarının gölgesinde yargılandılar. İddianameler polisin, jandarmanın, savcılarının asilsiz suçlamalarıyla hazırlandı.

Bu davanın tutukluları 2.5 yıl boyunca aileleri ve avukatlarıyla görüştürülmediler. Yüzlercesinin savunma yapması engellendi. Savunma yapanlar hakkında on yıllara varan cezalar verildi. Yine duruşmada savunmaları için kalem ve kağıt talep ettikleri için dövülerek duruşma salonundan atıldılar. Tutukluların neredeyse her talebi baskı, işkence ve yasaklarla karşılandı.

Bu dava sürerken 1984 yılında tek-tip elbise dayatması, süren işkencelere ve savunma hakkının gasp edilmesine karşı ölüm orucu yapıldı. 4 Kişi öldü. Davanın her duruşması hak kazanma mücadelesi ve 12 Eylül hukukunun yargılandığı gelişmelere tanıklık etti. Savunma hakkının engellenmesi ve yıllarca süren bu davada cezalar yağmur gibi yağdı. Tüm bunlar hangi iddia ve somut delillerle desteklenmişti? 23 yıldır süren yargılama neyin üzerinde yükseliyordu?

Daha bu soruların cevapları verilmemişken kayıp olan 100 klasörden bahsediliyor. Peki 23 yılın hesabı ne olacak? Hepimizden, hepinizden alınan 23 yılın hesabı kime sorulacak?

Her fırsatta hukuk devleti olduğu iddia edilen bir ülkede yaşıyoruz. O zaman birileri bu 23 yılın bedelini ödemelidir. 23 yılda yaşanan işkencenin, baskının, sakatlıkların, yaralanmaların, ölümlerin bedelini ödemelidir. Ama bu bedel ödeyecekler asla bir mahkeme kaleminde çalışan birkaç memur olmamalıdır.

Haklarımız var. Ağır bir haksızlığa maruz bırakıldık. Her türlü yasal yollardan hakkımızı aramalı hesap sormalıyız. 12 Eylül hukukunu yargılamalıyız.

Bunun için; Devrimci Sol Ana Davası'nda yer alan herkesi Halkın Hukuk Bürosu'na çağırıyoruz.

Aşağıdaki adres ve telefonlarımızdan bizlere ulaşabilirsiniz.

HALKIN HUKUK BÜROSU

Abide-i Hürriyet Cad. Arkan-2 Apt.

No: 210 Daire: 8 Şişli/İSTANBUL

Tel-Faks: 0 212 231 61 92 / 231 72 94

E-mail: halkinhukuk@e-kolay.net

Sayı 87

45

23 Kasım
2003

Dergimizin Köln Bürosuna Alman Devleti Baskını

Emperyalist Demokrasi Faşizmle İşbirliği

İçinde Düşünceyi Yoketmek İstiyor

Almanya Köln büromuz 18 Kasım Salı günü, Koblenz Savcısı'nın emri ve gözetiminde onlarca polis tarafından basılıp talan edildi. Çalışanlarımızın zorla gözaltına alındığı baskında büromuzda bulunan arşivimiz, dergimize ait 1541 Euro, 470 İsviçre Frankı, 30 Dolar para, bilgisayar, scanner, yazıcı ve teknik aletlerimiz, yazılı bütün evraklarımız ve dergimizin 2700 adet nüshası, hatta telefonumuzun kutusu dahi sökülüp alındı.

"Terör soruşturması için delil topluyoruz" diyen Koblenz savcısı, böylece nasıl delil topladığını da göstermiş oldu. Koblenz Savcısı, arama izninde, "delil toplama" yazmasına karşın talana dönüşen aramaya müdahale eden temsilcimize, "iş yapmanıza yardım eden her şeye el koyacağım" cevabıyla, sosyalist düşüncelerimizin açıklanmasına karşı düşmanlığını dile getirmiştir.

Alın Size Avrupa Demokrasisi: Avukatımıza Çırlıçılak Soyularak İşkence

Bu keyfi arama sırasında, aramaya katılmak isteyen Avukat Vesile Yücel yakapaça sürüklenerek bürodan atılmış, saatlerce arkadan elleri kelepçelenerek bekletilmiş, sözlü ve fiziki işkenceye maruz kalmıştır. Büromuzun avukatı daha sonra gözaltına alınmış, Alman polisi, çırlıçılak soyarak sözlü küfür ve işkencelere, gözaltında kaldığı 2 saat boyunca devam etmiştir. Müdahale etmek isteyen temsilcimize de polisler saldırmış, zorla arkadan kelepçelemiş ve 2 saat boyunca bu vaziyette bekletmiştir.

Avrupa emperyalist demokrasisinin hayranları; bu sahneleri ülkemizdeki faşizmin uygulamalarından çok iyi tanırırsınız! Hak ve özgürlüklerin muhalifler için yok edildiği, yok edilmek istendiği, "bana muhalifsen yok olacaksın" denildiği bir ülkenin manzarasıdır bunlar. Tekellerin demokrasisi, halk için demokrasi değildir. O, tekellerin özgürlüğünün öteki adıdır. Tekellere karşı değilsen, adalet, eşitlik, özgürlük istemiyorsan, bu demokrasinin nimetlerinden yararlanırsın, aksi durumda susturulursun!

Kimseyi Aldatamazsınız; Alman Tekellerinin Faşizmle İşbirliği

Büromuza yapılan baskın Alman tekellerinin çıkarları içindir. Saldırı, dergimiz şahsında asıl olarak bütün basın yayın kurumlarına ve düşünce özgürlüğüne yapılmıştır.

Koblenz Savcısı 'terör' demagojisiyle kimseyi aldatamaz. Amerika'nın 'terör' demagojisiyle Irak'ı, Afganistan'ı işgali neyse, aynı demagojiyle yapılan baskınlar, talanlar yapması, işkenceleri yönetmesi de aynıdır;

muhalif olanı yok etmek. Ama çarpıcı olan, dergimizin önce Türkiye faşizmine muhalif olmasıdır. Faşizme karşı mücadele edenleri, Alman ve Avrupa kamuoyuna faşizm gerçeğini anlatanları hedef alan savcı, Alman tekelinin isteklerini yerine getirmektedir.

İçişleri Bakanı Aksu Almanya'ya gidiyor, dergimiz, devrimci-demokrat kuruluşlar basılıyor.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek Alman hükümeti ile görüşmeler yapıyor, yine aynı şekilde birkaç gün geçmeden baskınlar gerçekleştiriliyor.

Koblenz Savcısı işte bu oyunun bir parçasıdır.

Ne "terörü"; kimseyi aldatamazsınız!

Türkiye faşizmine yaranmak için, faşizme karşı mücadele edenleri her türlü baskı, yasak, terör yöntemlerini kullanarak susturmaya, örgütlenme özgürlüğünü yok etmeye çalışacaksınız, sonra adına "terör" diyeceksin.

Almanya, tekellerin çıkarları için Türkiye'de bütün cuntaları desteklemiş, bütün Susurlukçu iktidarlara arka çıkmış, faşizmi bir gecede demokrasi ilan etmiştir. Ülkemizi kan gölüne çeviren, devrimcileri katleden, kitlerle katliamları gerçekleştiren oligarşiye silah, eğitim, istihbarat desteği Almanya'ya aittir. Oligarşi, ülkemizi mezarevlerine dönüştürdüğü ortaya çıkan Hizbullah'ı büyütür kullanırken, Alman devletinin desteği yine kesilmedi. MGK'nın halka ve devrimcilere karşı sürdürdüğü savaşta da en baş destekçileri Almanya ve ABD oldu her zaman.

Koblenz Savcısı kimseyi aldatamayacağı gibi, hak ve özgürlüklerden, basın özgürlüğünden, düşünceyi açıklama özgürlüğünden ne anladığını, "iş yapmanıza yardım eden her şeye el koyacağım!" sözleriyle açık olarak dile getirmektedir.

Ne "Terörü"; El Kaideleri, Hizbullahları Siz Yaratmadınız Mı?

Kendi terörünü unutturmak, yeşil kuşaklarla, Hizbullahları eğiterek katliamlar yaptığının üzerini örtmek isteyen Cemil Çiçek, İstanbul'dan konuşuyor; "terörü destekleyen ülkeler var; taziye timsahın gözyaşlarıdır" diyor. Dökülen kanı kendi çıkarına kullanmaya çalışıyor. Başbakan Erdoğan, aynı şekilde, "nezaketin ötesinde atılması gereken adımlar var. Ortak mücadele platformunu hassasiyetle dünya genelinde geliştirmemiz gerekiyor" diyor.

Ve iki gün sonra Koblenz savcısı "terör" diyerek büromuzu basıyor.

Koblenz savcısı dünyanın en akıllı, en zeki "hukuk-

çusu” herhalde! Amerikan neo-conlarının beyni de böyle çalışır.

İstanbul’daki eylemleri Ekmek ve Adalet mi yaptı? Ekmek ve Adalet mi “terör” uyguluyor? Var mı göstereceğiniz tek bir örnek? Yoktur!

İşgalci olarak Afganistan’dasınız; kerpiç evleri bombalayan, Afgan halkına “bir bomba bir yiyecek paketi” atarak dünyanın yoksul halklarıyla alay eden, zulmeden Amerika’nın müttefikisiniz.

Haydi “teröristleri” yakalasanız ya!

Hayır! Aksine onyıllarca “Komünizme karşı”, hepiniz tüm islamcılarını kullandınız. Sovyetler yıkılacak, komünizm yokolacak, bu ülkelerin bütün pazar alanlarını ele geçirecektiniz. Tekelleriniz bunu istiyordu, Nazileri iktidara getiren Alman tekkelleri, bu kez El Kaide’leri, Hizbullah’ları, Taliban’ları kullanarak sömürsünü büyötmek istiyordu.

Kullandınız!

İşiniz bittiğinde yoketmek istediniz ve şimdi size döndü.

Amerika bu gerçeği unutturmak için “terör” demagojisi yapıyor. Koblenz savcısı “yeşil kuşakları”nı üzerini örtmek için devrimcilere “terör” diye saldırıyor.

Başta Avrupa demokratik kamuoyu olmak üzere, faşizme destek için yapılan, düşünceye, basına, örgütlenme özgürlüğüne yönelik bu saldırıların karşısına dikilmelidir.

Politeknik Direniş’inden Ölüm Orucu’na...

17 Kasım 1973’de Politeknik Üniversitesi’nde başlayıp yayılarak bir yıl sonra cuntanın yıkılmasına yolaçan direnişin yıldönümünde Atina sokaklarında çatışmalar ve ölüm orucu direnişinin sloganları vardı. Üç gün süren etkinliklere Cephe Güçleri de standları, Grup Sevcan’ın türküleri, ölüm orucu direnişini anlatan kitap ve bildirileri ile katıldı. Etkinliklerin son günü olan 17 Kasım’da ABD Elçiliği’ne gerçekleştirilen ve 30 bin kişinin katıldığı yürüyüşe, “Hücrelere Hayır, Türkiye’nin Irak Savaşında ABD İle İşbirliğine Hayır” pankartıyla katılan Cephe Güçleri, Selanik ile Girit’teki yürüyüşlerde de yerlerini aldılar ve ölüm orucunu anlatan bildiriler dağıtarak halkların faşizme karşı direnişini sürüyor dediler.

Halkların Kardeşliği Şenliği

Almanya Köln’de yapılan ‘2. Geleneksel Halkların Kardeşliği Şenliği’nde 2 bine yakın kişi katıldı, türkü ve marşlarla coşku doruğa çıktı. Anadolu Halk Kültürü tarafından düzenlenen şenliği, Grup Yorum, Suavi, Arzu, Köln Halk Sahnesi, Grup Baran, Haydar Güray, Ozan Şahin, Hasan Mansuroğlu ve Abidin katıldı. 16 Kasım’da yapılan şenlikte şiir dinletilerinin yanı sıra, ‘Ölüm Orucu (umut)’ adlı oyun, direniş coşkusu ile hüznün birbirine karıştığı bir duygu seli yarattı. Direniş ilişkiri konuşmaların yapıldığı, sloganların atıldığı gecede binlerce kişi Grup Yorum’un türküleriyle halaya durdu.

Sayı 87

47

23 Kasım
2003



Hikmet Çetin, Emperyalizmin İşgal Valisi Oldu

İşgalci Amerika ve İngiltere Başbakanları, Irak’ta “yeni model” arayışı içinde olduğu gün, bu “yeni model” ne olduğunun bir örneği ortaya çıktı.

Eski TBMM Başkanı ve eski Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin, emperyalistler tarafından NATO’nun Afganistan’daki siyasi temsilcisi olarak görevlendirildi. Yani Afganistan’daki işgalci güçler koalisyonu Uluslararası Güvenlik Destek Gücü’nün (ISAF) komutasını üstlenen NATO’nun, en üst düzey siyasi temsilcisi olacak. Basın manşetten verdiği haberde, Çetin’in “Bremer’a benzeyeceğini”, yani Bremer Irak’ta ne yapıyorsa, Çetin’in Afganistan’da onu yapacağını yazdı.

“Yeni model” bu; işgal et, sömürgeciliği derinleştirmek için bir uşaqı sömürge valisi ata ve yönet!

Hikmet Çetin, “saygın kişiliği” nedeniyle seçilmiş bu görev! Emperyalizme uşaklığın ne saygınlığı olur! Emperyalist tekkeller için saygın olan, halkların gözünde basit bir uşak, halkların iradesini yokeden, toprak-

larını işgal eden emperyalistlerin bir askeridir.

“Sosyal Demokratlar” Utanmayacak Mı?

Çetin, 1987’de SHP’den Diyarbakır milletvekili seçildi, genel sekreter olarak görev yaptı. Şimdi emperyalistlerin işgal valisi!

Kendisine sosyal demokrat diyen bir partinin bu durumdan büyük bir utanç duyması gerekmez mi? Utanmazlar ama; çünkü onlar da emperyalizme nasıl hizmet ederiz hesabı yaparlar. Bunun için AKP’yi eleştirirken bile, uyguladığı emperyalist politikalara, IMF programlarına seslerini çıkaramıyorlar.

“Milletin İradesi” TBMM’ye Başkanlıktan, Emperyalistlerin İşgal Sorumluluğuna

Çetin, aynı zamanda 1997-1999 tarihleri arasında 2 yıl TBMM Başkanlığı görevini üstlendi. TBMM “milletin iradesi” idi. “Saygın”dı. O’nu eleştirmek “halkın iradesini eleştirmek” demekti.

İşte size bir TBMM başkanı kişiliği.

Ama sanmayın ki, Çetin, TBMM başkanlığını bıraktıktan sonra uşaklaştı. Hayır, bu görevi yürütürken de uşaktı. Sadece emperyalistlerin çıkarlarını TBMM başkanlığı göreviyle yürütüyor, emperyalist tekkellerin istediği yasaların “mevzuata” uyumu için kafa patlatıyordu.

İmparatorluğun ve Uşaklarının Büyük Korku ve Paniği

Londra, İstanbul ve Amerika... İmparatorluğun halkların öfkesi karşısındaki büyük korku ve paniğine tanık oldu. Üç ülkeden yayılan görüntüler, yansıyanlar emperyalizmin devasa teknolojisi ve "gücünün", Mao'nun deyişiyle "kağıttan kaplan" gerçeğini gizleyemediğini gösterdi.

İngiltere'de Bush'un Büyük Korkusu

Blair ile, halklara karşı saldırının nasıl sürdü-
rüleceğini görüşmek için İngiltere'ye giden Bush
için günler öncesinden alınan "güvenlik önlemleri"
ve ABD'nin talep ettiği önlemler, emperyalizmin
nasıl bir korku içinde olduğu ve kendi can-
güvenlikleri için halkın hak ve özgürlüklerini, can
güvenliklerini nasıl yok saymak istediklerini göz-
ler önüne serdi.

Amerika, İngiltere'den, sağlanan önlemlerin
dışında şu taleplerde bulundu:

- Bush'un 250 korumasına "ihtiyaç halinde"
bireylere karşı silah kullanma yetkisi.



Bush'un Londra ziyareti on-
binlerce insanın katıldığı yürü-
yüşlerle protesto edildi. 200 bin
kişinin, işgalcilerin Saddam
heykelini devirme sahnesini mis-
dünyaya izlettirmesine mis-
illeme olarak, Bush'un dev
heykelini devirdi. Bu, dünya
halklarının özlemi olan bir
görüntüydü. Elbette emperyal-
izm de, sömürüsü, zulmü ile o
heykel gibi yerle bir olacaktır.

- Buckingham Sarayı'na
güvenlik takviyesi.

- Londra merkezinin
insandan arındırılması.

- Londra metrosu-
nun tamamen kapatıl-
ması.

- ABD jetleri ve heli-
kopterlerinin havadan
güvenlik sağlaması.

- Bush'un konvoyu-
na (bir atışında onlarca
insanı öldürebilen) 'mi-
ni top' yerleştirilmesine
izin verilmesi...

Bunlar, zaten alınan
olağanüstü önlemlere
ek olarak istenen talep-
lerdi.

Blair bile, Bush'un
korumalarının istediği
İngiliz'i istediği zaman
öldürme yetkisini kabul

etmedi. O bile, "olmaz böyle şey" dedi. Ancak
aynı Blair'in, Irak'ta ABD'nin istediği gibi katlet-
me özgürlüğüne yardım için koştuğu biliniyor. İn-
gilizler işkencede istedikleri gibi Iraklıları katledi-
yor. Demek ki, öldürülen Arap olursa, gözlerden
uzak olursa meşhur İngiliz demokrasisi için sorun
yok.

Peki bu korku niye, kimden? Sadece "El Ka-
ide eylem yapacak" diye mi?

Hayır! Bir yanda Bush'un İngiltere'ye gelmesi-
ni protesto eden yüzbinlerce İngiliz var. Öte yan-
da Amerika'nın dünyanın dört bir yanda yarattı-
ğı zulme, işgallere duyulan büyük öfke var. Bu
öfke El Kaide olmaz da başka biçimlerde de or-
taya çıkabilir.

Sadece halklara zulmedenler, halkın bulundu-
ğu her yerden uzakta yaşamak için Gettolar ya-
par, etten duvarlara sığınır. Ama mümkün
yoktur bunun; çünkü dünya üzerinde halkların
yaşamadığı hiçbir alan yoktur. Beyaz Saray'dan
çıkmadıkları sürece! Ki orada da kendi içlerinde-
ki çıkar çatışmaları, suikastler bilinir.

Emperyalistler ne kadar çok halka zulmeder,
aç bırakır, işgaller yaparsa, korkuları da o düzey-
de büyümektedir. Bu korkunun ve paniğin bir
yansımasını da İstanbul'daki eylemler sırasında
gördük.

İstanbul'da Patlayan Bombalar, Tüm Emperyalistleri ve İşbirlikçilerini Paniğe ve Korkuya Sevketti

Bombalar Türkiye'de patlamıştı. Eylemin bi-
çimi, halka verdiği zarar ayrı bir tartışma, ancak
emperyalistlerde ve işbirlikçilerinde nasıl bir pa-
nik ve korku yarattığı da gizlenemedi.

Elbette en büyük panik, "terörde tecrübeli" ol-
makla övünüp duran oligarşininkiydi. Tüm "tec-
rübeleri"nin devrimcileri ve yurtseverleri katlet-
mekten ibaret olduğu ortaya çıktı.

İngiliz Konsolosluğu ve İngiliz bankasına sal-
dırının olduğu gün, birkaç saat sonra, "Beyaz Sa-
ray'ın önlem olarak tahliye edildiği" haberleri yer
aldı medyada. Onu Bush'un İngiltere gezisini ip-
tal edip etmemesi tartışmaları izledi. Ardından
NATO Konseyi olağanüstü toplantıya çağırıldı.

Daha fazla baskı, katliam, halklara karşı em-
peryalist safları sıkılaştırma dışında yapabilecek-
leri hiçbir şey yoktur. Bunları da bugüne kadar
yaptılar, halkları teslim alamadıkları, yaşadıkları
büyük korku ve dünyanın dört bir yanında yaşı-
nan direnişlerle de sabittir.

Paris'te Yüzbinler Emperyalizmi Protesto Etti "Alternatif" Arayışı Dayatıyor

2. Avrupa Sosyal Forumu, Fransa'nın başkenti Paris'te 12-15 Kasım tarihleri arasında çeşitli etkinliklerle gerçekleştirildi.

Yüzlerce forumun, panelin, tartışmanın gerçekleştirildiği, protesto eylemlerinin yapıldığı forumun en büyük yürüyüşü 15 Kasım günü yapıldı. Yüzbinlerin katıldığı yürüyüşte kapitalist sömürü politikaları, emperyalizmin işgalleri, İsrail işgali protesto edildi. En büyük öfke elbette ABD'ye idi. Pankartlar, dövizler, sloganlar Amerika'yı, işgali hedef aldı. Taşınan Filistin ve Irak bayraklarıyla, sadece protesto ile sınırlı kalınmıyor, direnen halklara verilen destek ifade ediliyordu. Fransız, İtalyan, İngiliz, İspanyol, Portekiz, Alman işçi, emekçi, küreselleşme karşıtları, Komünist Partiler ve anti-emperyalistlerin katıldığı yürüyüş, aynı zamanda Avrupa'da kapitalizme karşı duyulan büyük öfkenin de bir yansıması idi.

Küreselleşme Karşıtları Alternatif Arayışında

Gerçekleştirilen seminer ve toplantılarda Avrupa'daki sosyal hakların kısıtlanması, Irak işgali ve emperyalizmin saldırganlığı, göçmen hakları, Avrupa Anayasası, kadın hakları, gençlik, kültür vb. birçok konu tartışıldı. Tartışmalar, Seattle ile başlayan sürecin nasıl şekilleneceği, küreselleşme karşıtı hareketin bundan sonrasının ne olacağı üzerinde odaklanıyordu.

Evet, asıl sorun da burada.

Harekete önderlik eden reformizm, "küreselleşmenin insanileştirilmesi", Kapitalist politikaların "sosyalleştirilmesi" gibi, bugünkü dünya gerçeğini, sınıf gerçeğini, ezen-ezilen gerçeğini gözardı eden noktalara odaklamak istemektedir.

Yapılan tartışmalar bunu açık olarak gösterirken, halkların emperyalizme karşı öfkesinin nasıl bir kanalda boşulmak istendiği de görülmüştür.

Merkezi örgütlenmeler, çeşitli isimlerle bir araya gelişler yaşanmaktadır. Ancak, hareketin temel politikalarından, örgütlenme ve eylem anlayışına kadar köklü bir değişim olmadan, kendisini tekrar etmekten kurtulması mümkün değildir.

Ancak, Avrupa emekçilerinin dinamikleri bu tartışmaları aşma potansiyelini de taşıdığını, meydanlarda atılan sloganlarla, pankartlarda ifade ettiği sosyalizm vurgusuyla dile getirmiştir.

Ezilen halkların Kolombiya'dan Irak'a, Afganistan'dan Nepal'e, Filistin'e kadar direnişleri ve Avrupa işçi sınıfının hak gaspları, sömürünün yoğunlaşmasına paralel olarak kapitalizm gerçeğini daha çıplak halde görmesiyle birlikte geliştireceği mücadele, bu hareketi de etkileyecek ve yönünü belirleyecektir. Sovyetler'in yıkılışı ve "sesizlik" sürecinin ardından, kendisini kitlesel olarak "Küreselleşme Karşıtlığı" şeklinde ifade eden halkların uyanışı, kapitalist devletlerin icazetine bağlı anlayışa mahkum olamaz.



Sayı 87

49

23 Kasım
2003

"İşgal bizi felakete sürüklüyor"

Filistin: Bu itiraf, İsrail gizli servisi Şin Bet'in eski liderlerine ait. Pilotlardan sonra, onlar da işgale karşı çıktılar ve Şaron'u uyardılar. Şin Bet'in, çeşitli tarihlerde başkanlığını yapan 4 eski lideri, Yediot Aharonot gazetesine yaptıkları açıklamada, "Filistin topraklarındaki işgalin sürmesi halinde İsrail'in bir felakete sürükleneceğini" söylediler. Şin Bet'in 1980-1986 yılları arasında başkanlığını yapan Avraham Şalom Yahudi yerleşim birimlerinin en kısa sürede kapatılmasını isteyerek şöyle dedi: "**Büyük**

İsrail planımızdan vazgeçmezsek ve bizim utanç verici şekilde davrandığımız, acı çeken bir diğer halkın olduğunu kabul etmezsek, bir felakete doğru sürükleniriz".

Direnış, işgalci saflarda da seslerin yükselmesini sağlarken, İsrail terörü BM Filistinli Mültecilere Yardım Programı sorumlusu Peter Hansen'in açıklamasıyla bir kez daha görüldü. Buna göre, 3 milyon Filistinli'nin yaşadığı topraklarda, sosyal ve ekonomik durum her geçen gün daha vahim hale gelirken, ev yıkma terörü sonucunda 10 bin Filistinli'nin evsiz kaldığı açıklandı.

Kahramanlar Ölmez

22 Kasım - 28 Kasım Şehitlerimiz



24 Kasım 1995

1992'de tutsak düştü. Aydın Hapishanesi'nde yken rahatsızlandı. Bilinçli olarak tedavisinin geciktirilmesi sonucunda şehit düştü.

1975 Muş Bulanık doğumluydu. Babası Çerkes, annesi Terekeme milliyetindendi. 90 Atılımı sonrası İzmir'de mücadeleye başladı. İzmir Liseli DEV-GENÇ'in kurucularından ve yöneticilerinden biri oldu.



26 Kasım 1993

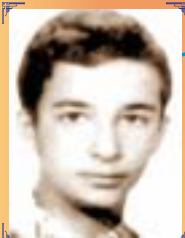
Hasköy'de Doğan ailesinin evinde ölüm mangaları tarafından silahsız, savunmasız bir haldeyken katledildiler.

Erol YALÇIN



Selma DOĞAN

Erol, 1965 Kırşehir doğumluydu. Devrimci mücadeleye 1988'de Yıldız Üniversitesi'nde katıldı. DEV-GENÇ'in radikal eylemlerinde en önde oldu, çeşitli sorumluluklar üstlendi. 1993 Ekim'inde İstanbul DEV-GENÇ siyasi sorumluluğuna atandı. Selma, bir sempatizan olarak, Devrimci Harekete yardımcı olan bir taraftardı.

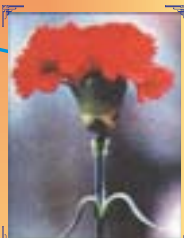


28 Kasım 1979

İstanbul Hasköy'de, faşist saldırılara karşı nöbet tutarken, kurulan bir pusuda katledildiler.

Kubilay YEŞİLKAYA

Anti-faşist



Enver ER

mücadele içinde, mahalli birimlerde görev yapıyorlardı.

DİRENİŞİN SESİNİ SUSTURAMAZSINIZ!

Dergimizin 86. sayısı, devrim mücadelesinde şehit düşenleri andığımız ve kısaca da olsa anlattığımız Kahramanlar Ölmez ve yine bu sayfamızda yeni yer vermeye başladığımız Ölüm Orucu direnişçilerinin anıldığı "Büyük Direnişte Ölümsüzleştiler" köşeleri nedeniyle toplatıldı.



Ölüm orucu direnişi dört yıldır devam ediyor. Bu direnişte 107 şehit verildi ve 500'den fazla insan sakat bırakıldı. Ölüm orucu direnişi hiç kimsenin gizleyemeyeceği ve gizlememesi gereken bir gerçekliktir.

Oligarşi ilk günden itibaren ölüm orucu direnişine saldırılarını sürdürmektedir. Hem tutsaklar üzerinde hem de dışarıda her alan ve kurum üzerindeki baskılarıyla direnişi bitirmek için her yolu denemiş ama başaramamıştır.

Ölüm orucu direnişini kırmak, yapamıyorsa "boğmak" çerçevesinde geliştirilen baskıların bir parçası da Ekmek ve Adalet Dergisi olarak bize uygulanmaktadır. Direnişin ve direnenlerin sesi soluğu olduğumuz, ülkemizde yaşanan gerçekliği yazdığımız için onlarca sayımız toplatıldı, kapatma cezaları verildi.

"Kahramanlar Ölmez" ve "Büyük Direnişte Ölümsüzleştiler" başlıkları altında ne anlatıyoruz? Bu ülkenin bağımsızlığı, halkın özgürlüğü için şehit düşenleri. Kendini halkı, vatani için feda edenleri. Onlar bu ülkenin anılmaya ve anlatılmaya en fazla layık insanlardır.

"Herkesin düşüncesini özgürce ifade etme hakkı vardır" diyen oligarşi, bunu söylerken ne kadar yalancı ve riyakar olduğunu, dergimizin 86. sayısını toplatarak bir kez daha ispatladı. Bizim ülkemizde eğer oligarşinin düşüncelerini savunuyorsanız düşüncelerinizi ifade etme özgürlüğünüz vardır. "Oligarşinin düşüncelerini, politikalarını savunmayan her düşünce suçtur, yasaklanması gereklidir." Oligarşinin mantığı budur. Bu nedenle de yasaklar, baskı uygular.

Fakat biz düşüncelerimizi açıkça ifade etmekten asla vazgeçmedik. Bu ülke, bu halk için şehit düşenleri anlattık 70 milyona. Yine halkın ve haklının yanında olmaya, haklıyı savunmaya, direnenlerin sesi soluğu olmaya, şehitlerimizi halkımıza anlatmaya, onların ışığını yaymaya devam edeceğiz.